

ΠΟΠΑΪ

ΜΗ ΧΑΣΙΤΕ
ΤΟ ΕΠΟΜΕΝΟ
ΤΕΥΧΟΣ ΤΟΥ
« ΠΟΠΑΪ »

Ο άπιδανος, ο θρυλι-
κός, σπανάκης, το
σιδερόμπρατος νου-
τόκι σε νέες κοτο-
πληκτικές εξορμήσεις

ΠΟΠΑΪ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΠΑΙΔΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΕΤΟΣ Θ ΑΡΙΘ 416 - ΔΡΧ 14-11 ΙΟΥΝΙΟΥ 1981

Λυκαβηττού 1γ Αθήνα 135
τηλέφ 3638842 3602139

Τεχνικοί εγκαταστάσεις
Αμαρουσίου - Χαλανδρίου
59. Τηλ. 6819861

Έκδοτης - Διευθυντής
ΙΩΑΝΝΗΣ Γ. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
Λεωφ. Κοκκινάρη 36
& Παλλάδος - Πολιτεία

ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Διευθυντής συντάξεως
ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ
ΚΩΝΙΝΟΣ Ι. ΔΡΑΓΟΥΝΗΣ

Υπεύθυνος τυπογραφείου

ΤΟ ΜΠΑΛΑ- ΚΙ ΒΟΜΒΑ

ΒΙΑΖΟΜΑΙ! ΕΧΩ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΣΤΟ ΡΕΒΥΘΟΥΛΗ
ΠΩΣ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝΕ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΠΑΙ-
ΖΟΝΤΑΣ ΜΑΖΙ!

ΣΙΓΟΥΡΑ ΘΑ ΜΕ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΛΑΧΤΑΡΑ! ΓΥ ΑΥΤΟ ΑΣ ΔΙΑΣΤΩ ΟΣΟ ΜΠΟΡΩ!

ΜΑ ΤΙ ΣΤΟ ΚΑΛΟ ΣΥΝΕΒΗ ΣΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΗ ΜΕ ΑΤΟΜΙΣ!

ΚΑΠΟΙΑ ΕΚΡΗΞΗ ΕΓΙΝΕ ΕΚΕΙ ΜΕΣΑ!

ΚΥΡΙΕ ΚΑΘΗΓΗΤΗ, ΕΙΣΤΕ ΚΑΛΑ;

ΝΑΙ, ΓΙΑΤΙ;

ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΓΙΝΕ ΦΟΒΕΡΗ ΕΚΡΗΞΗ, Ε;

ΔΕΝ ΕΓΙΝΕ ΚΑΜΙΑ ΕΚΡΗΞΗ!

ΤΟΤΕ ΠΟΙΟΣ ΣΑΣ ΕΚΑΜΕ ΕΤΣΙ ΤΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΣΑΣ;

ΕΚΕΙΝΟ ΕΚΕΙ ΤΟ ΜΠΑΛΑΚΙ ΤΟ ΒΛΕΠΕΙΣ;

ΤΟ ΜΠΑΛΑΚΙ!

ΝΑΙ ΕΙΝΑΙ ΦΤΙΑΓΜΕΝΟ ΑΠΟ ΕΝΑ ΥΛΙΚΟ ΠΟΥ ΜΟΛΙΣ ΤΩΡΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΑ! ΔΕΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΤΑΙ ΜΕ ΤΙΠΟΤΑ, ΟΥΤΕ ΚΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΘΕΥΓΟΝΟΥΧΟ ΦΩΤΙΑ!

ΜΟΥ ΕΞΗΓΕΙΤΕ ΚΑΛΥΤΕΡΑ!

ΒΛΕΠΕΙΣ... Η ΟΥΣΙΑ ΤΟΥ ΥΛΙΚΟΥ ΕΧΕΙ ΜΙΑ ΙΔΙΟΤΗΤΑ...

ΠΟΥ ΣΥΜΤΕΛΕΙ ΟΙΤΕ, ΝΑ ΕΛΑΤΤΩΜΕΤΑΙ Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΕΝΕΡΓΕΙΑ... ΚΑΙ ΝΑ ΜΕΤΑΛΛΕΝΕΙ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ!

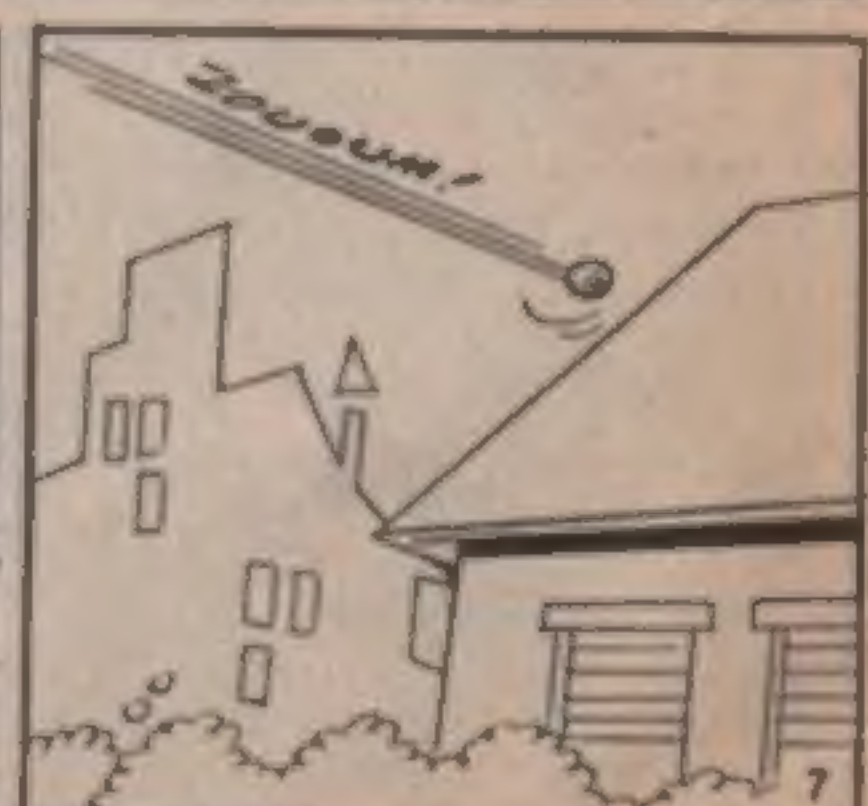
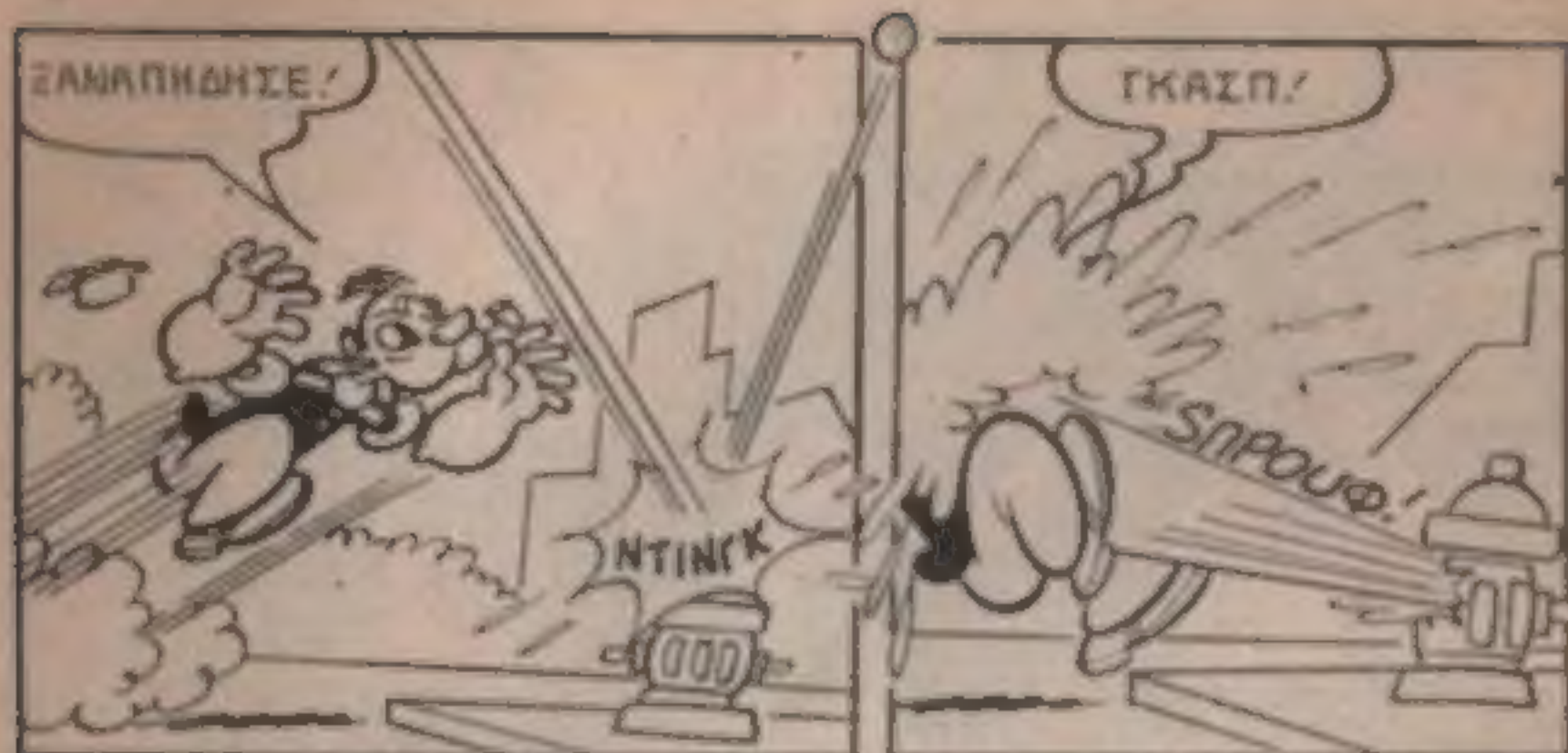

... ΕΩΣ ΟΤΟΥ ΓΙΝΕΙ ΜΙΑ ΑΛΗΘΙΝΗ ΒΟΜΒΑ!

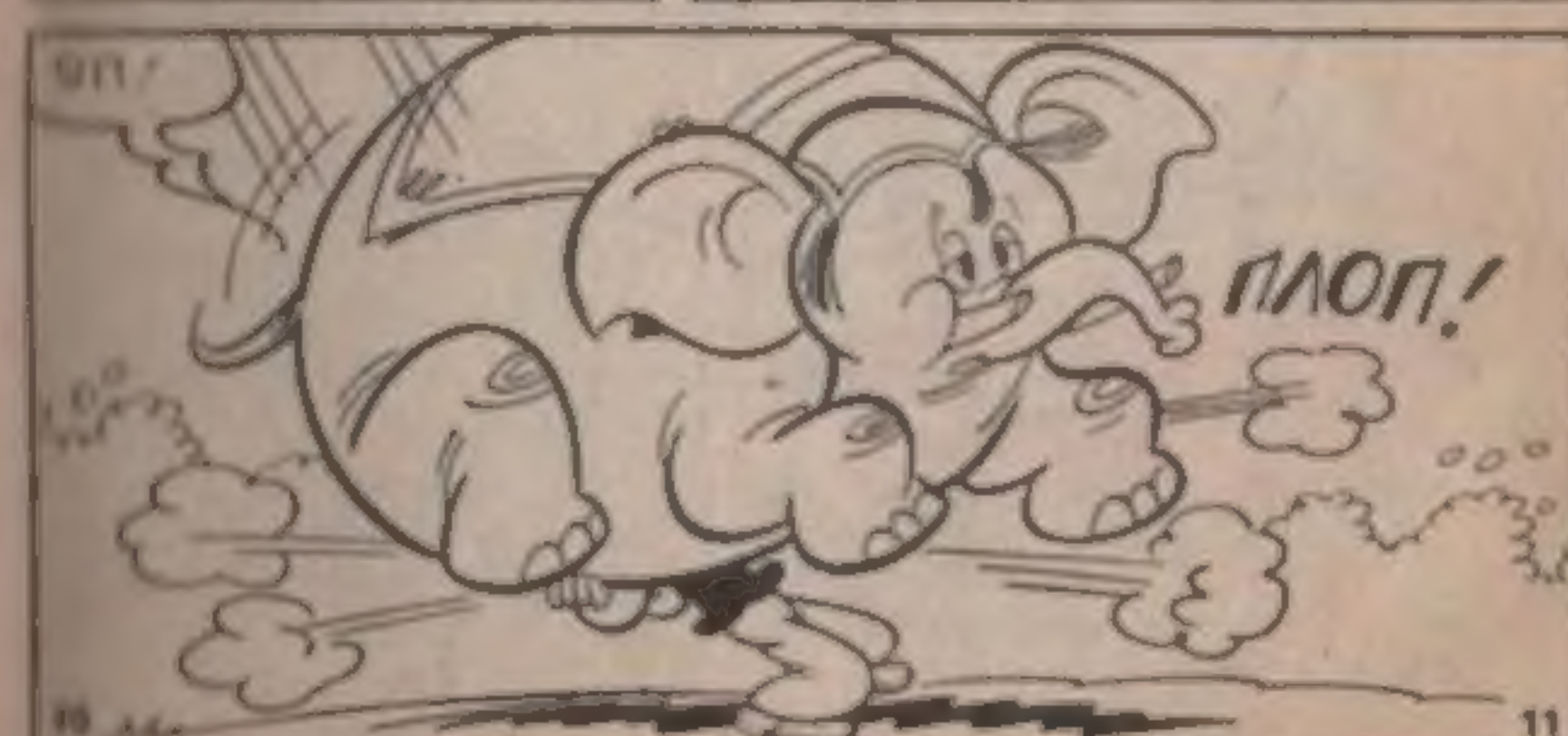
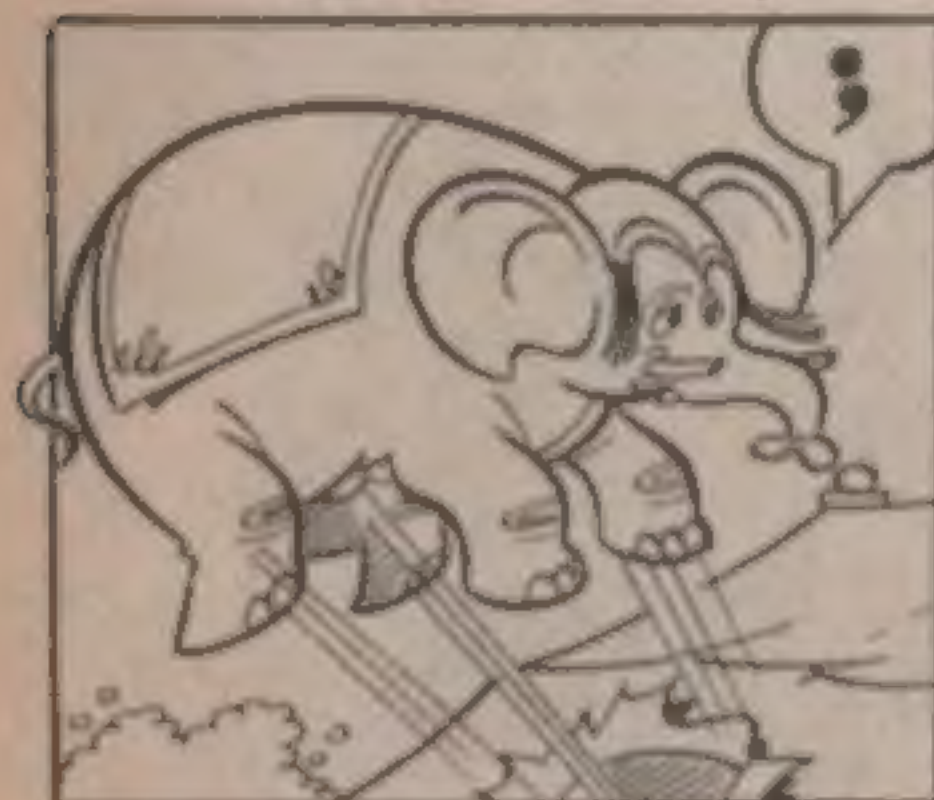
ΜΠΡΑΒΟ!

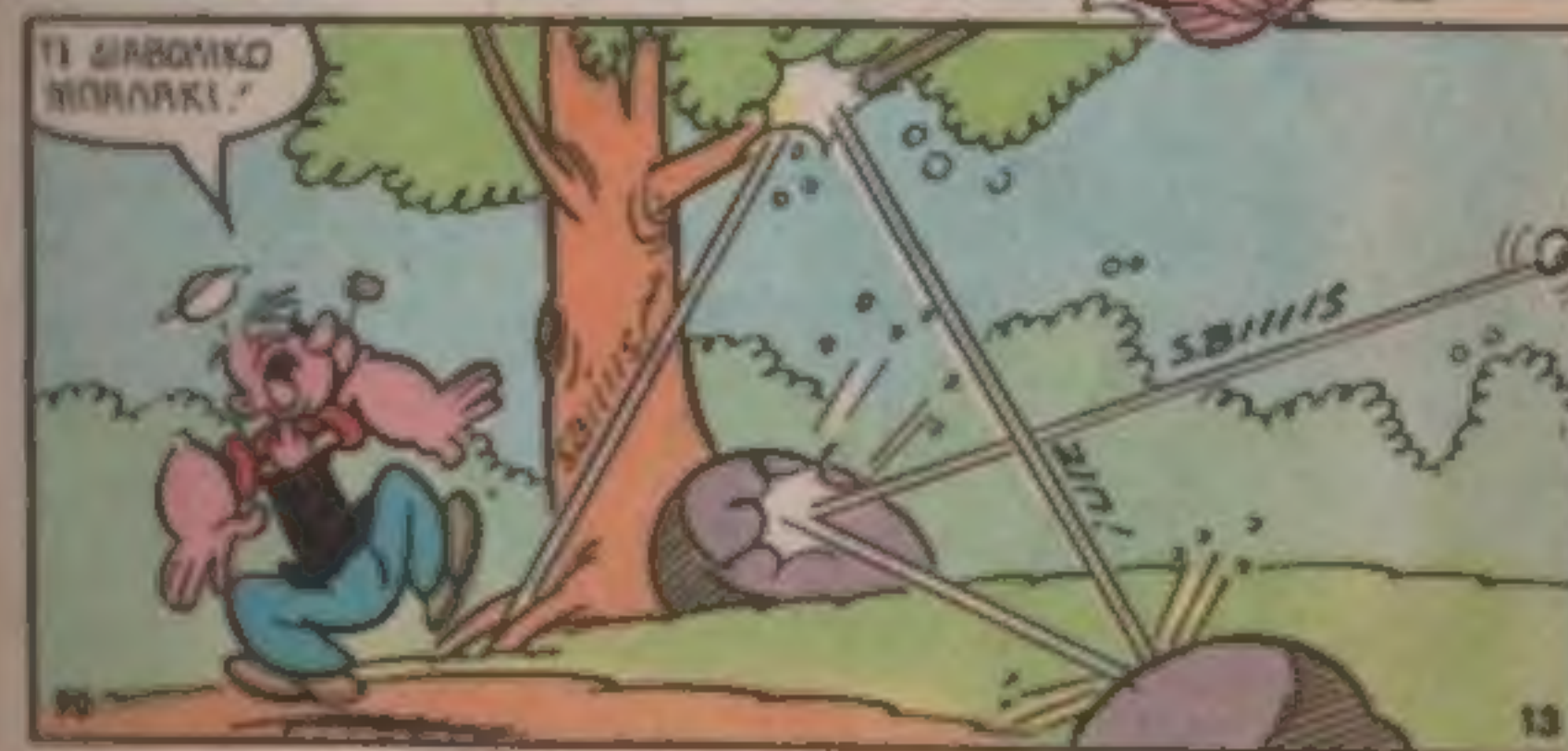

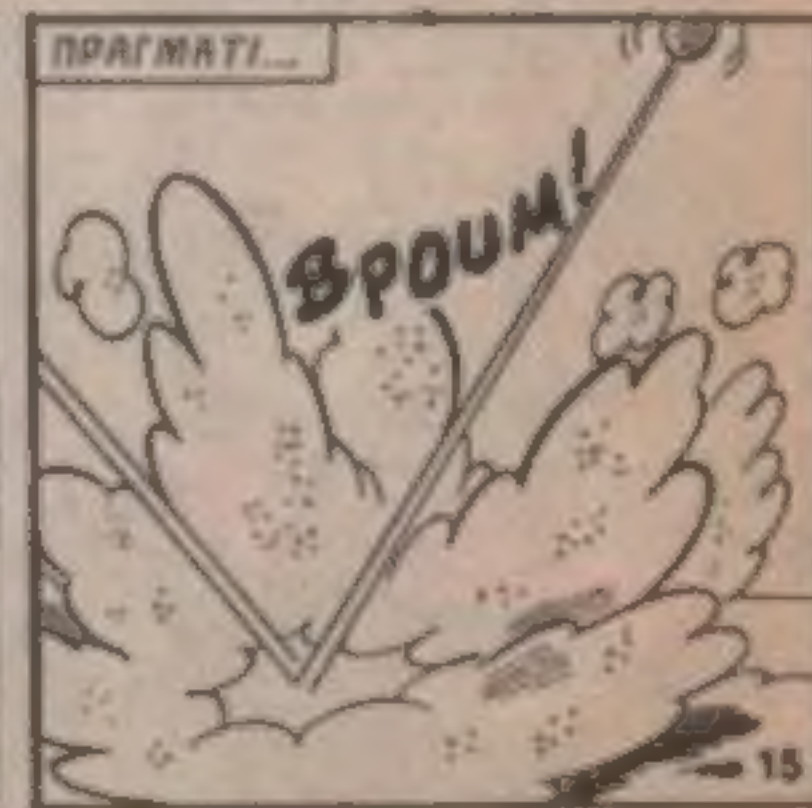

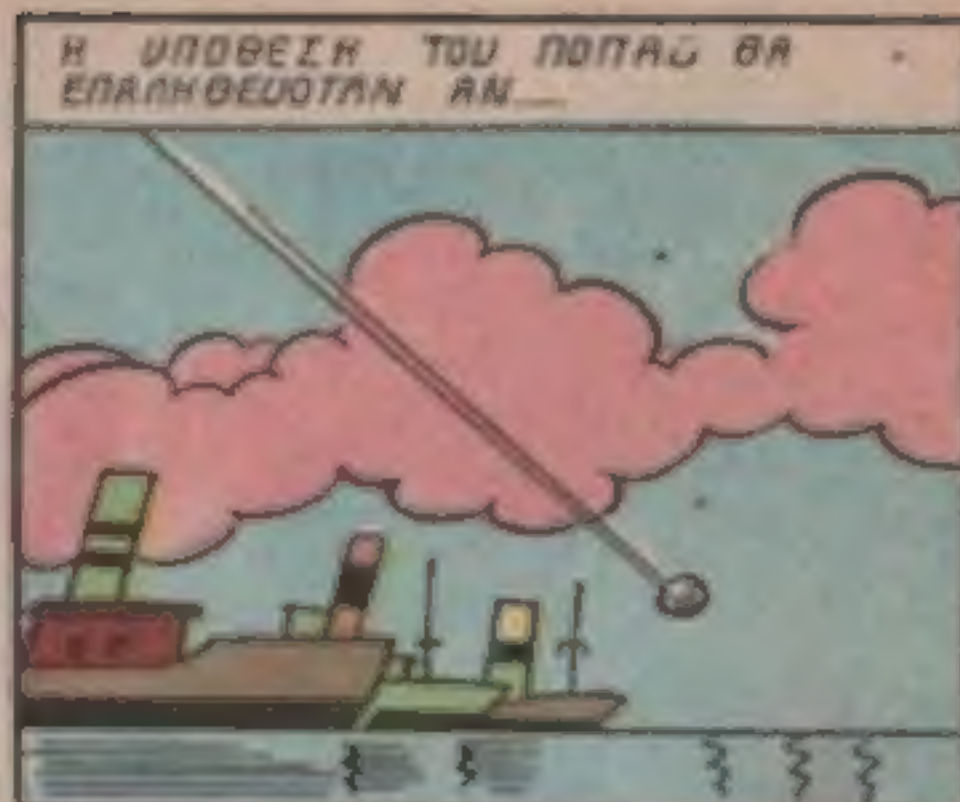

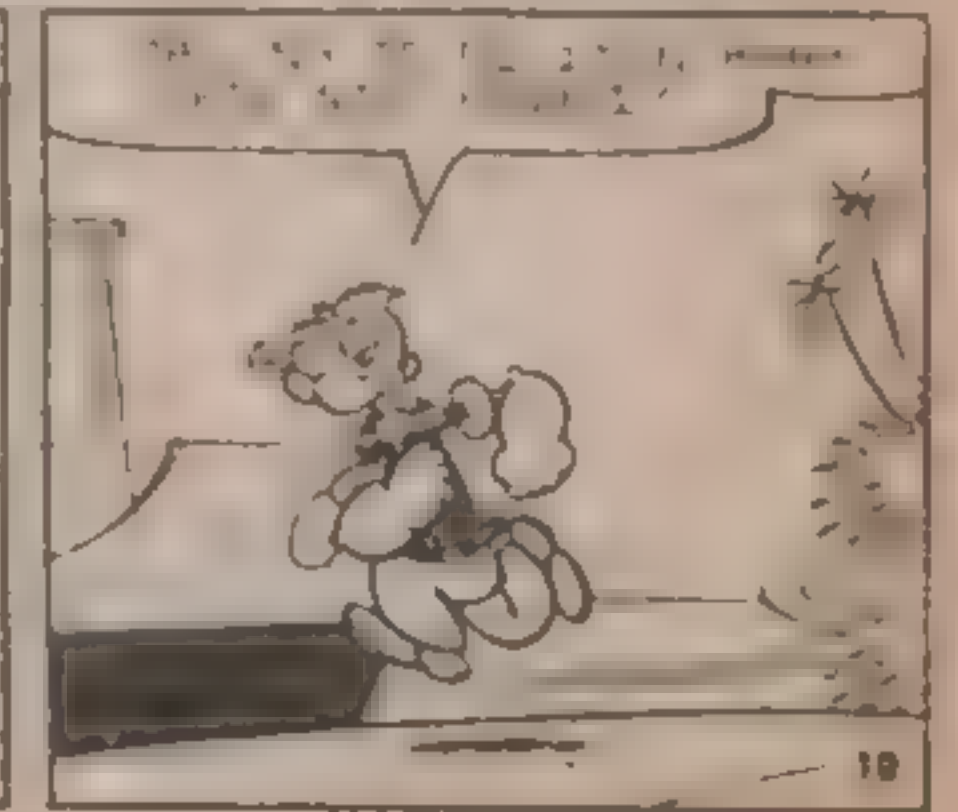
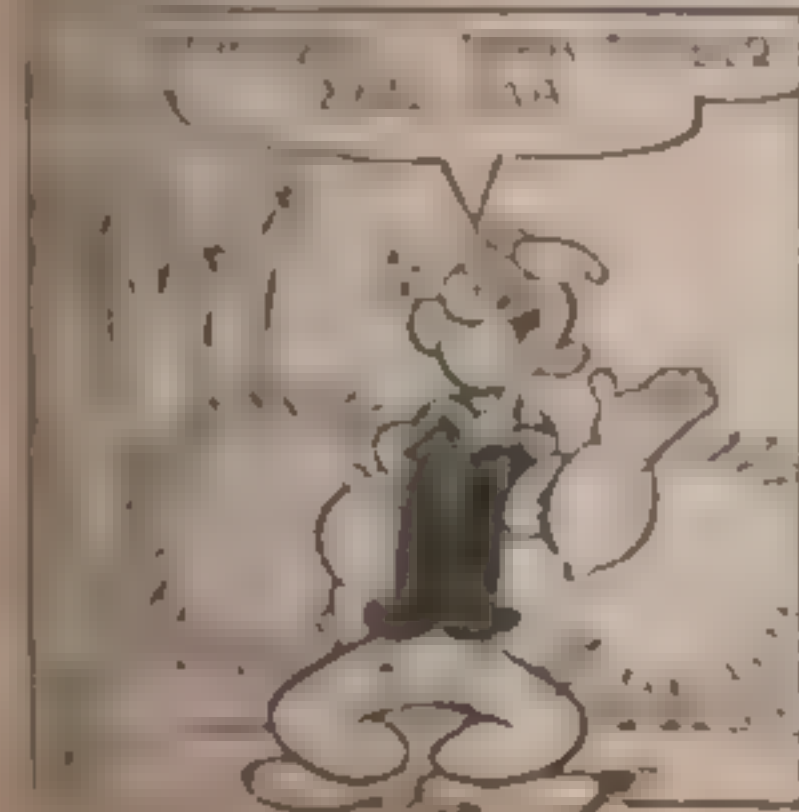
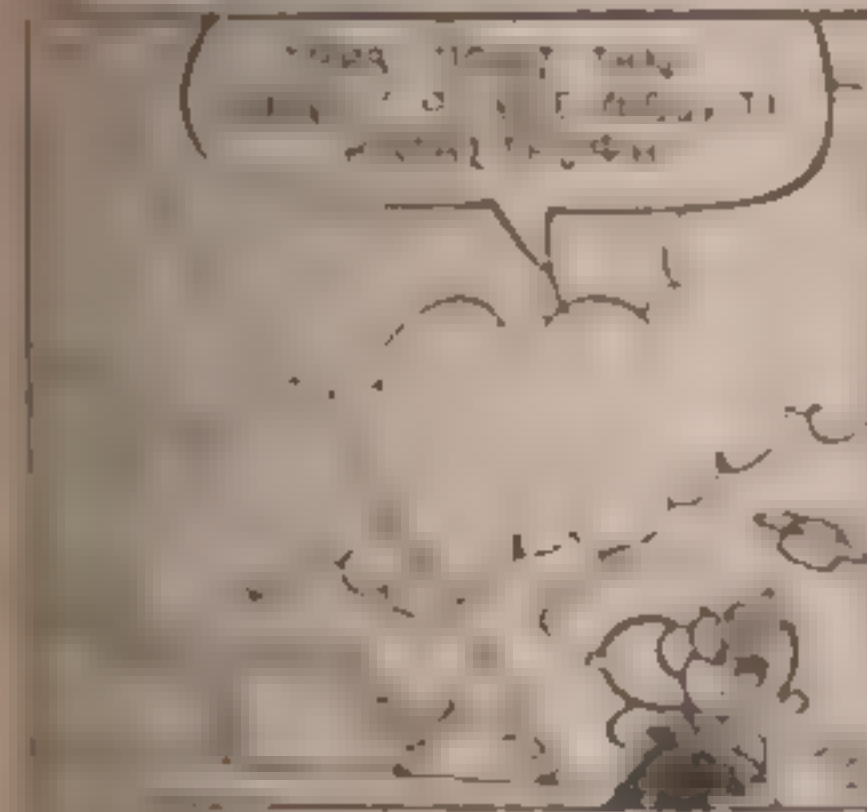
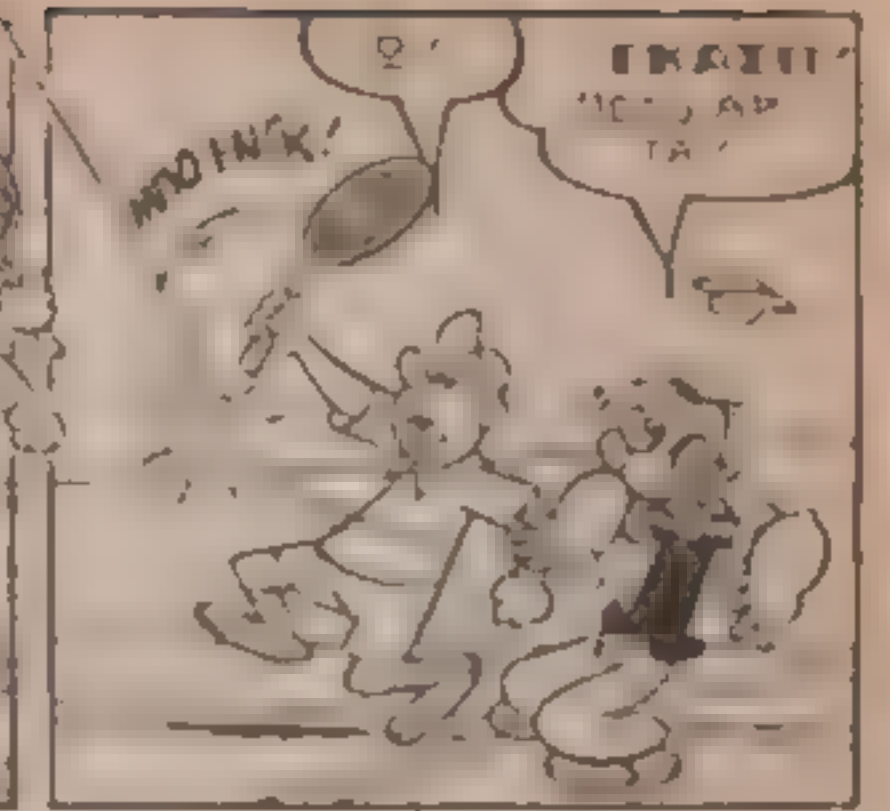
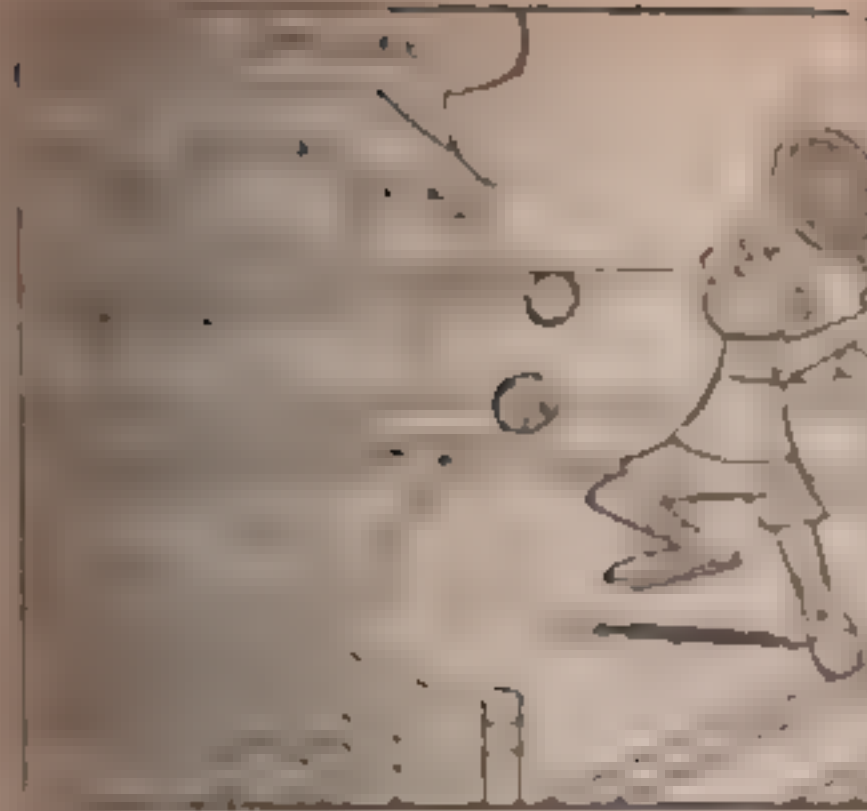
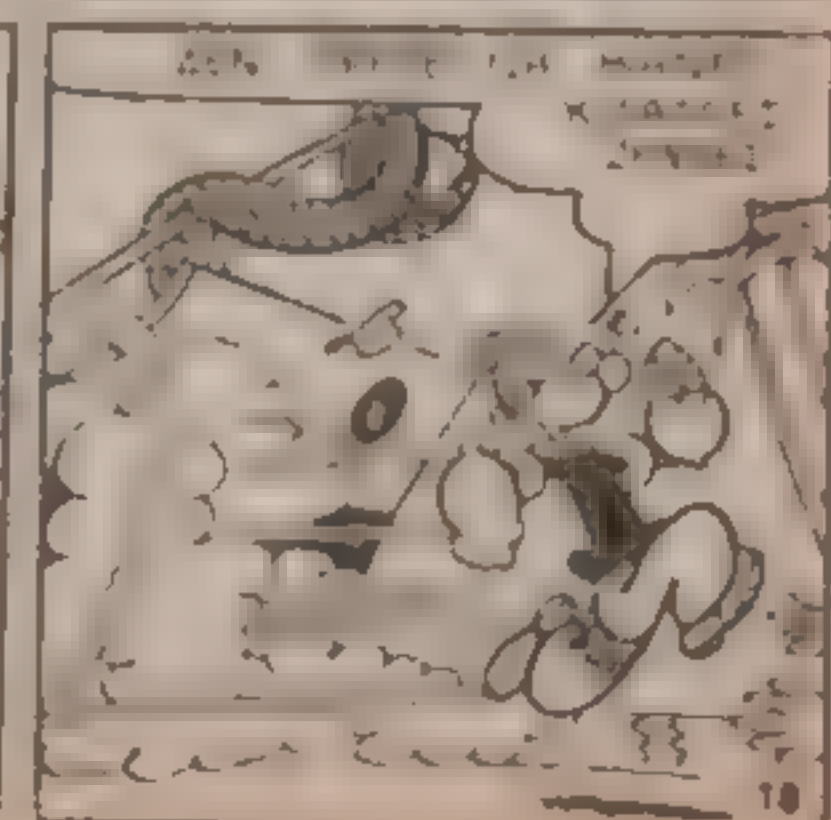
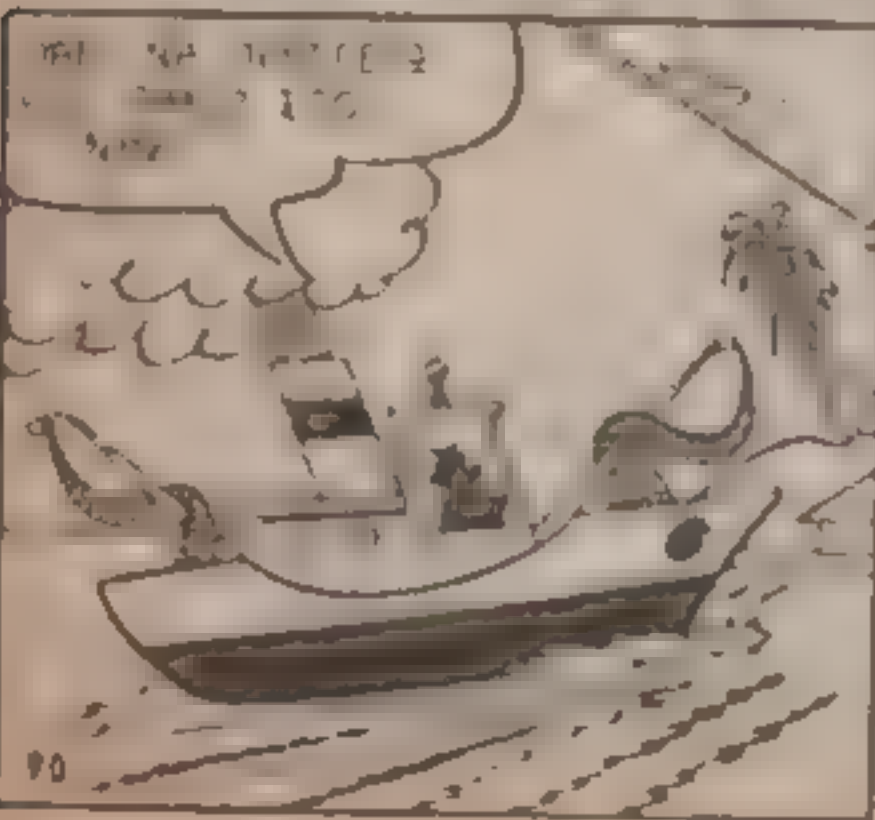
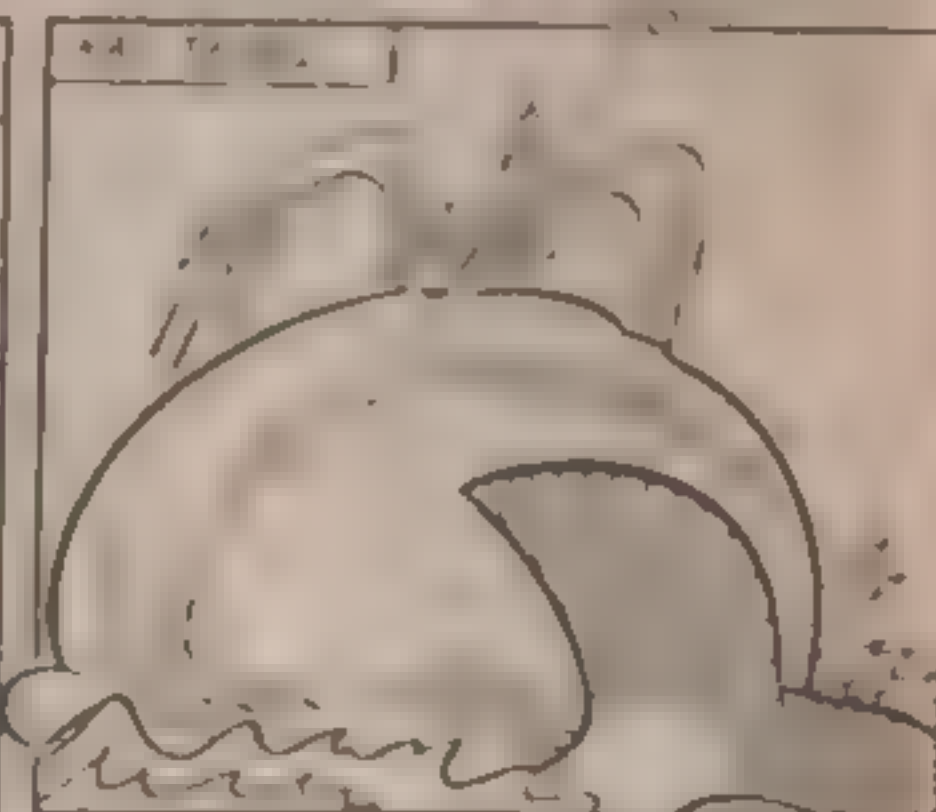
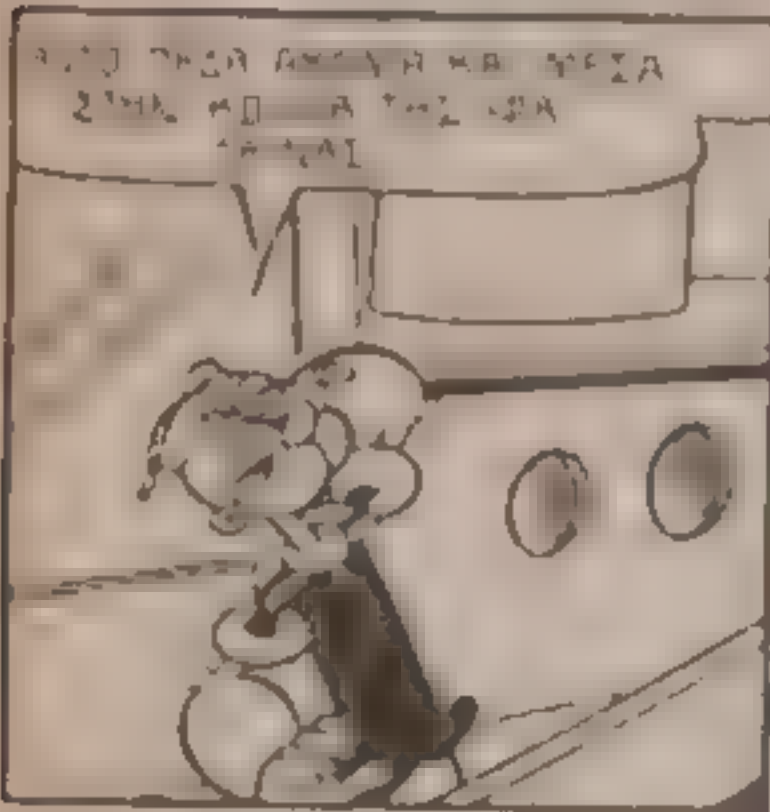
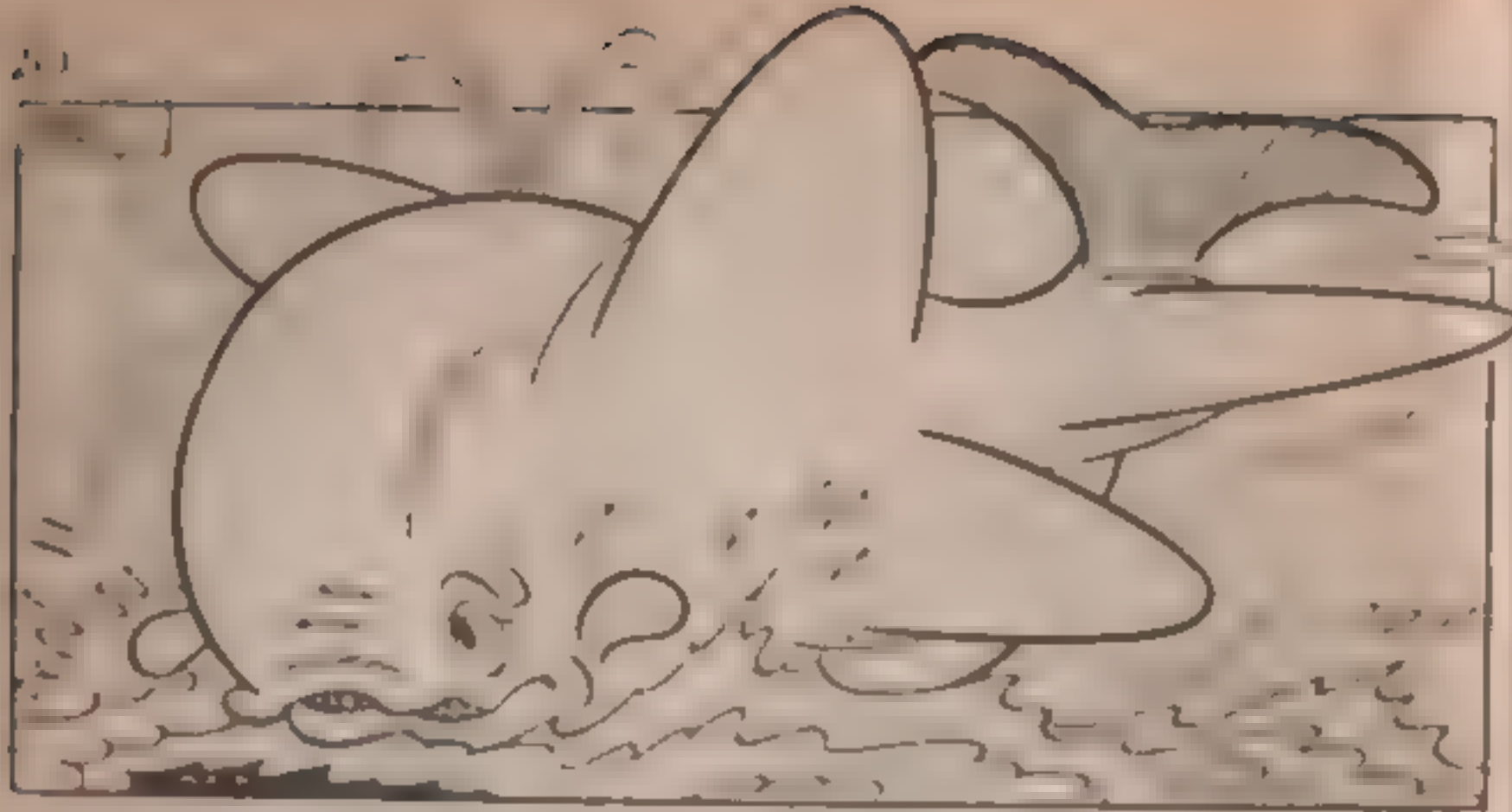

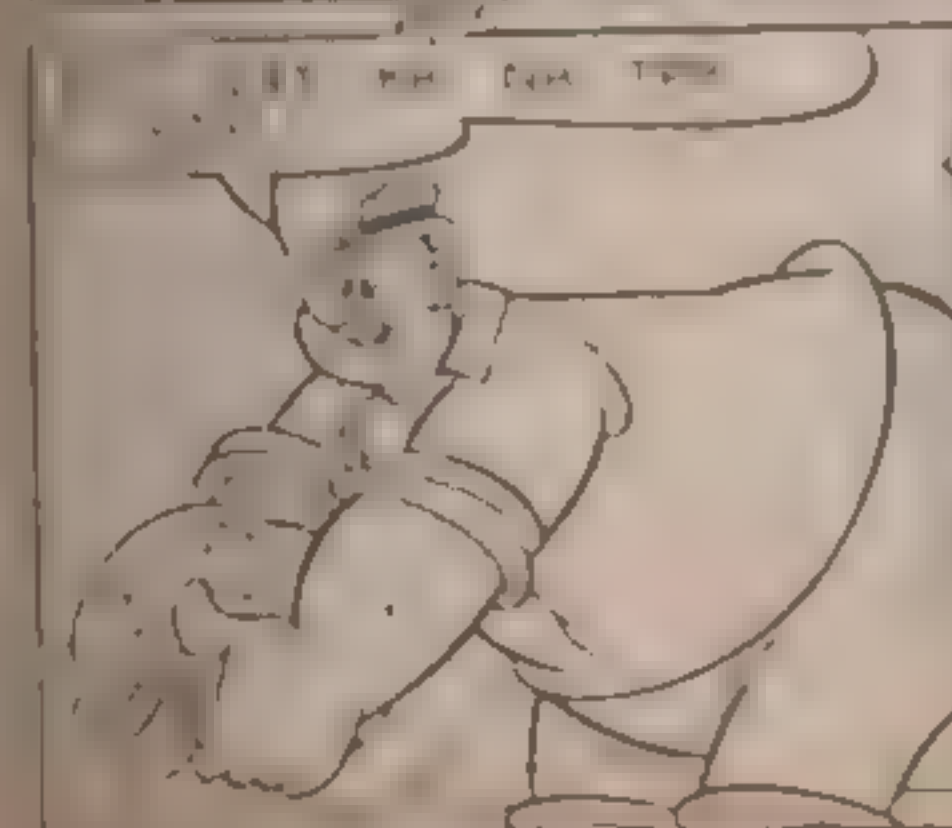
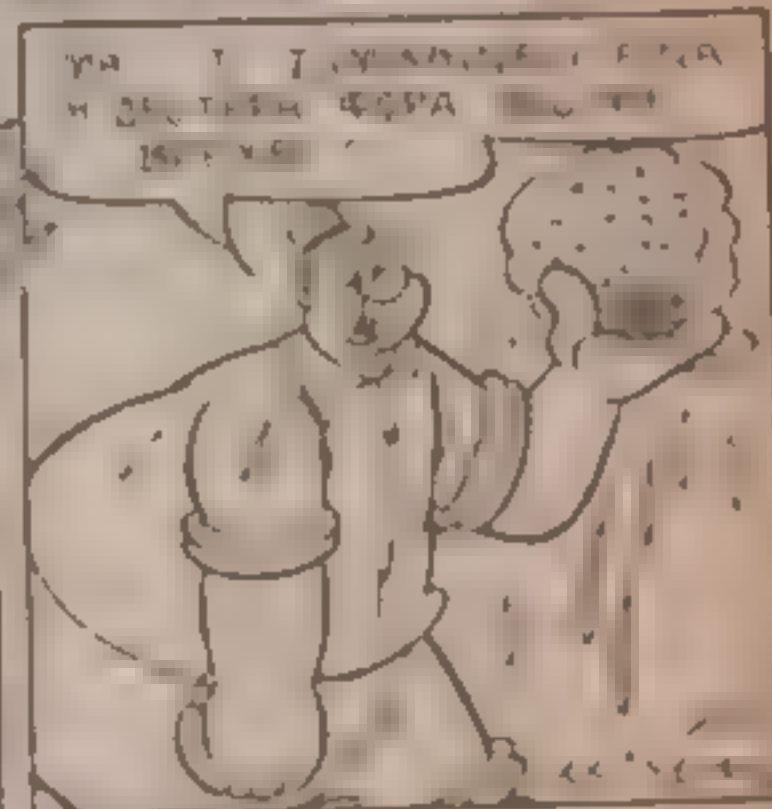
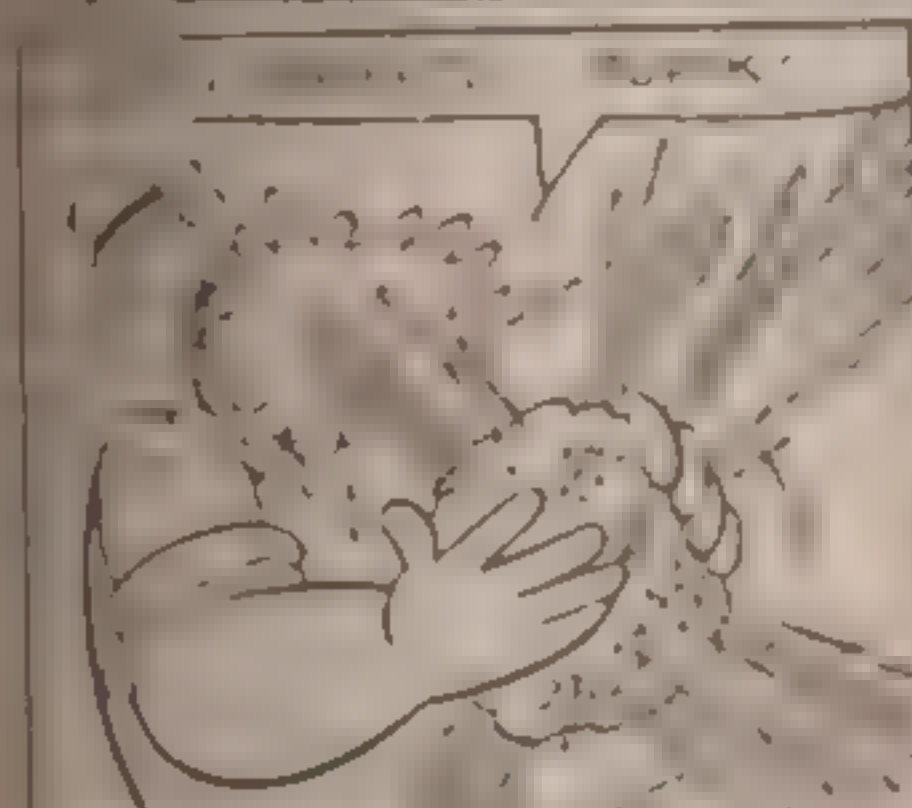
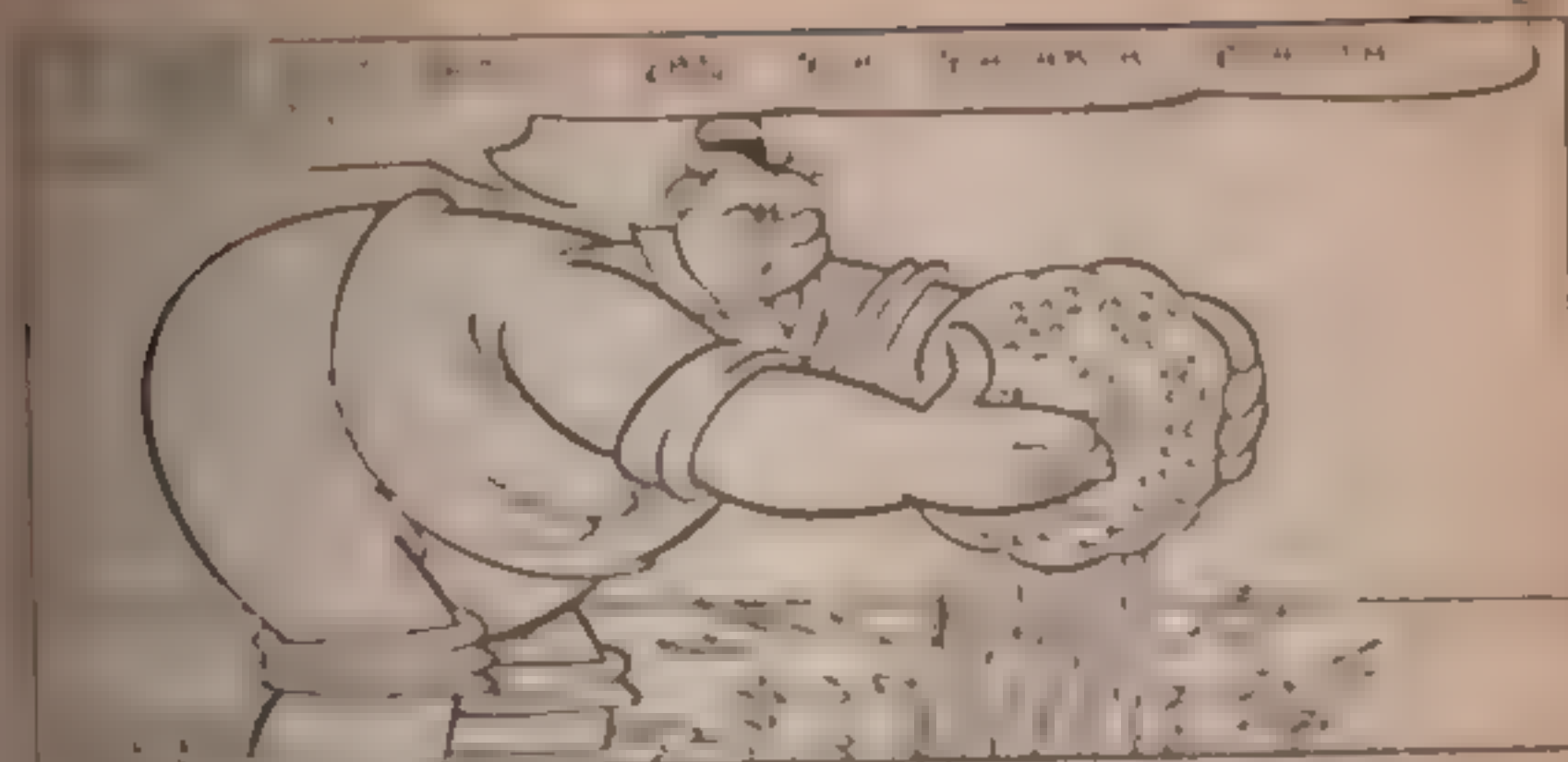
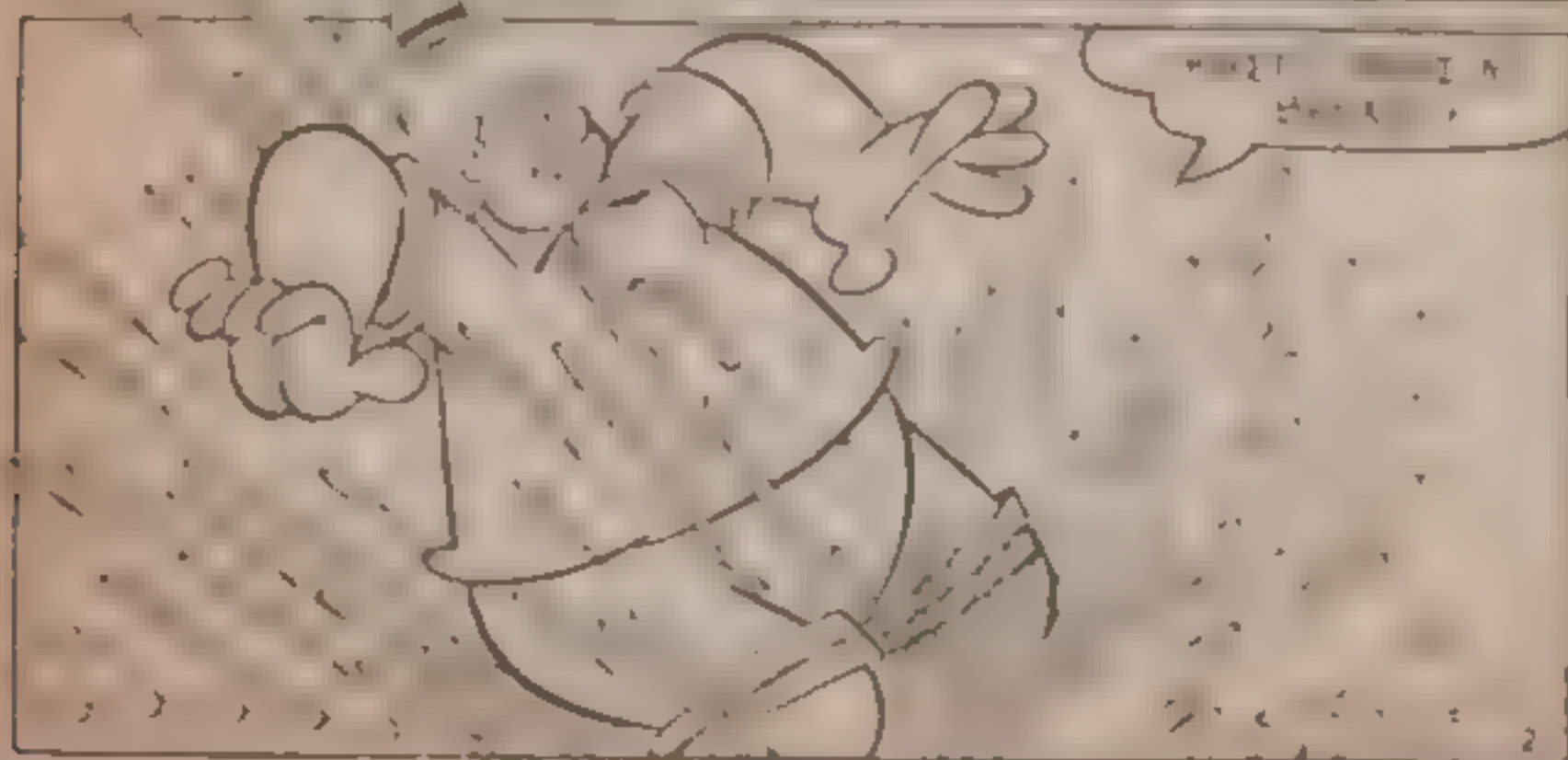
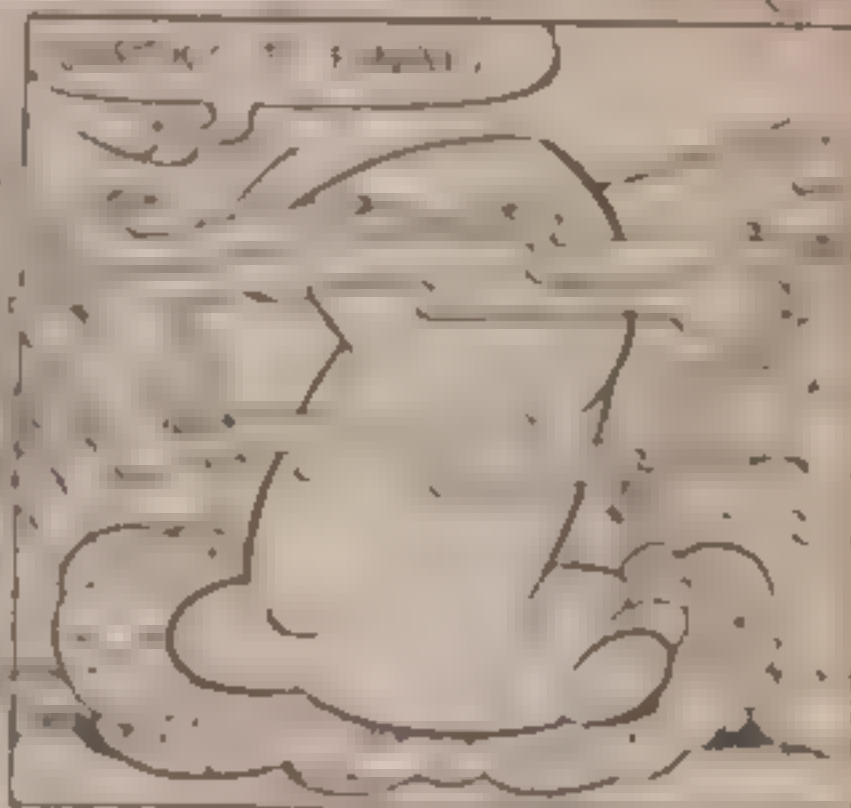
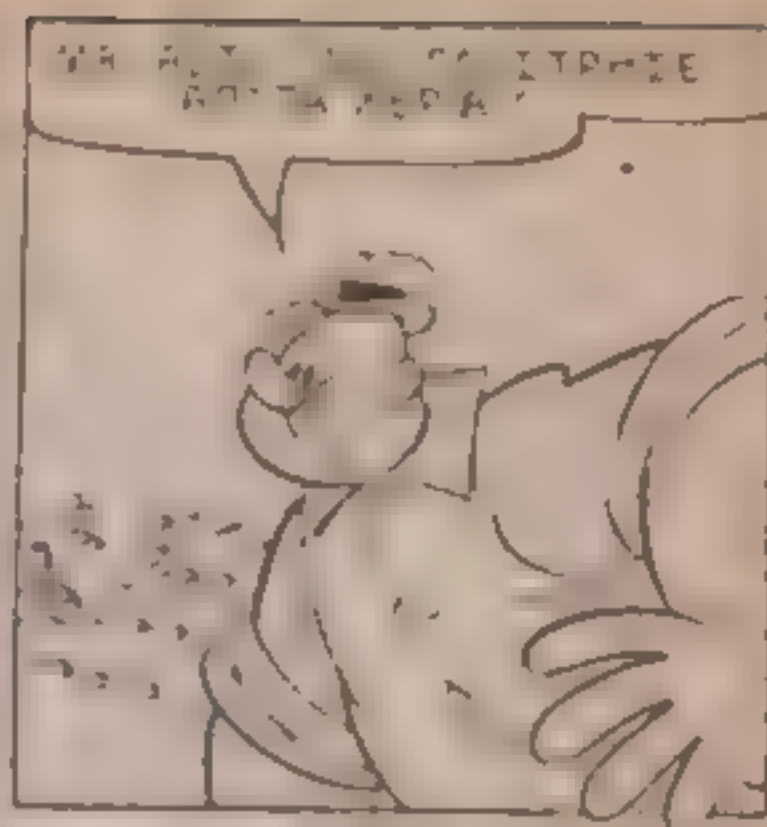
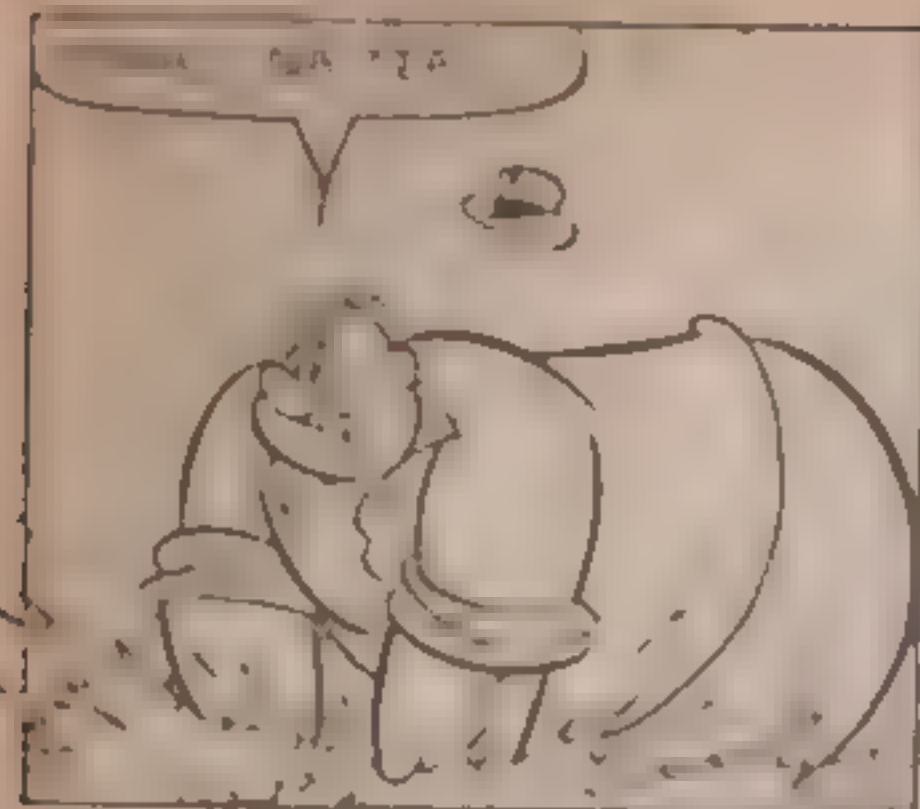

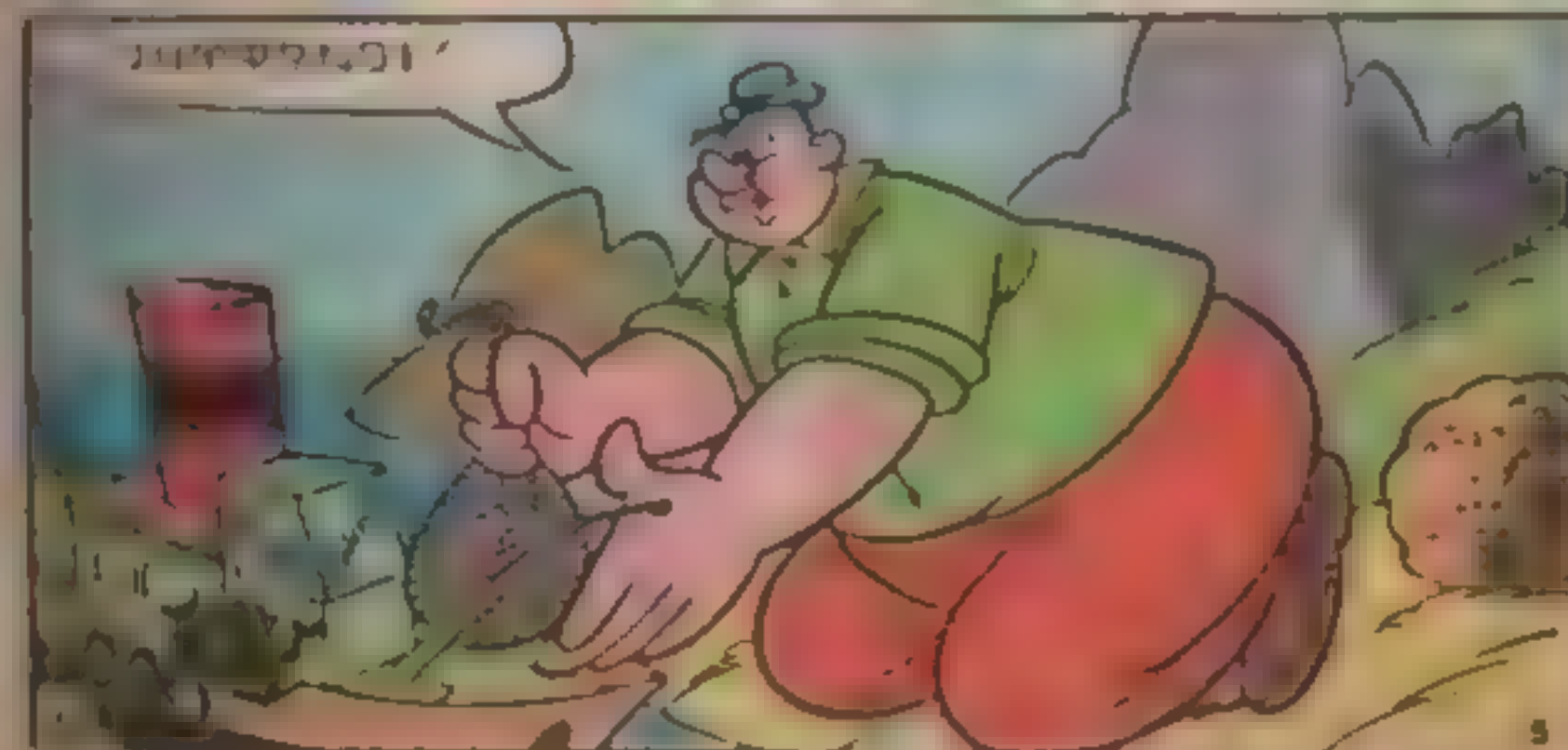
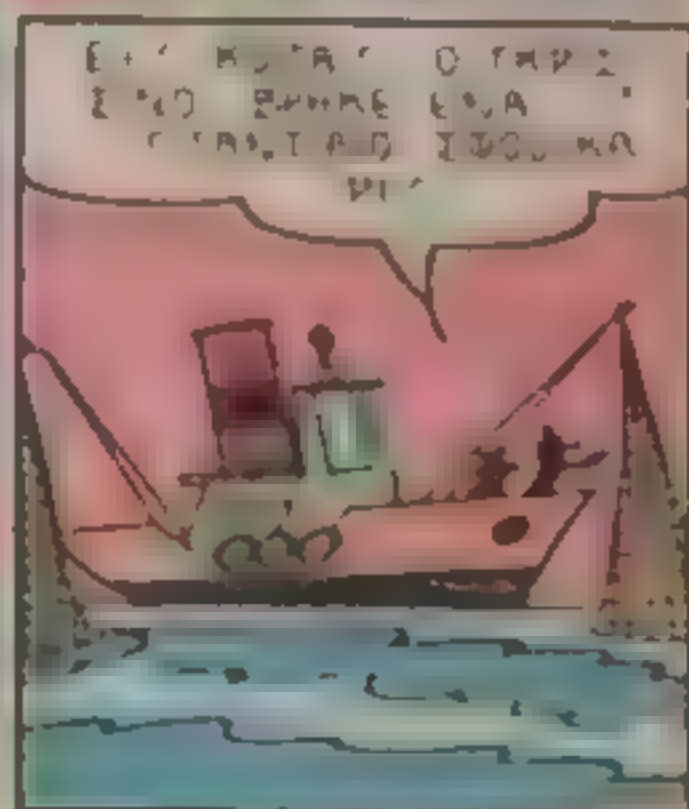
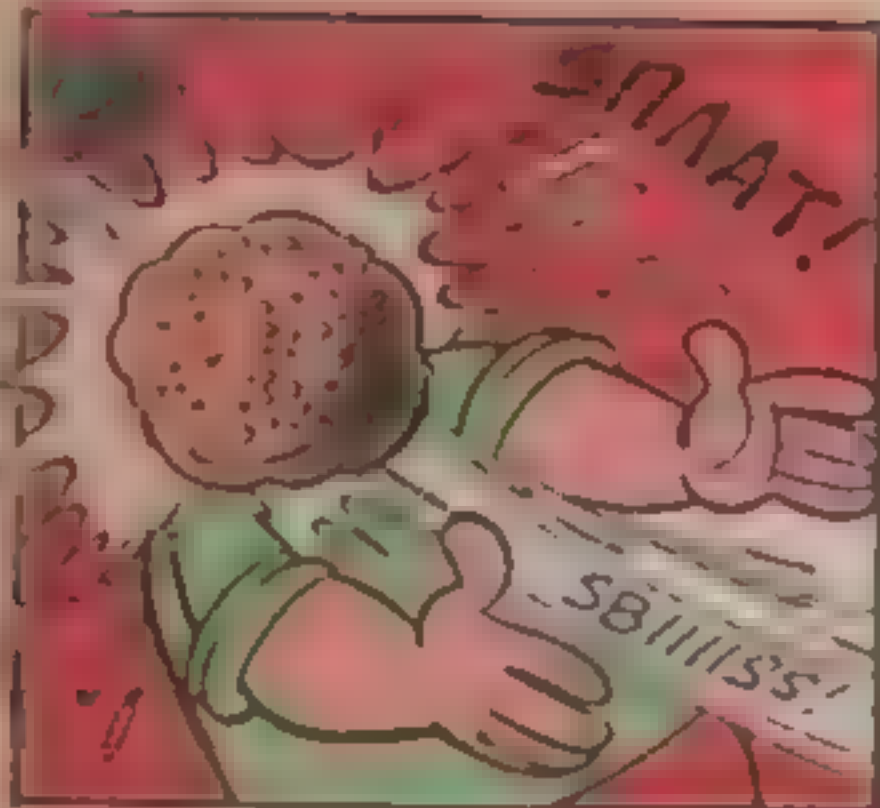

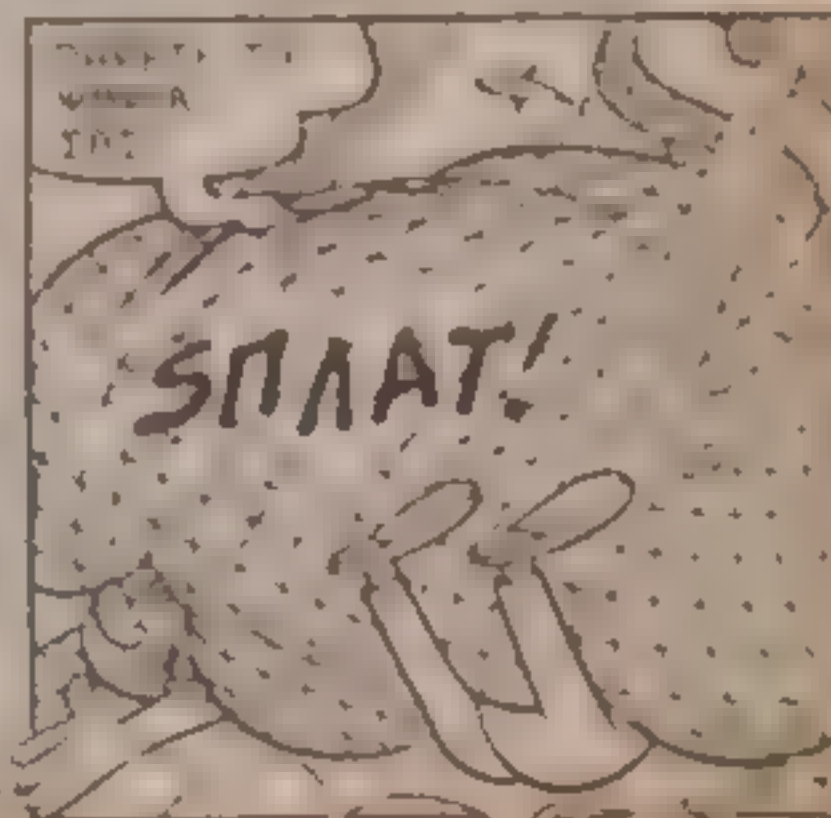
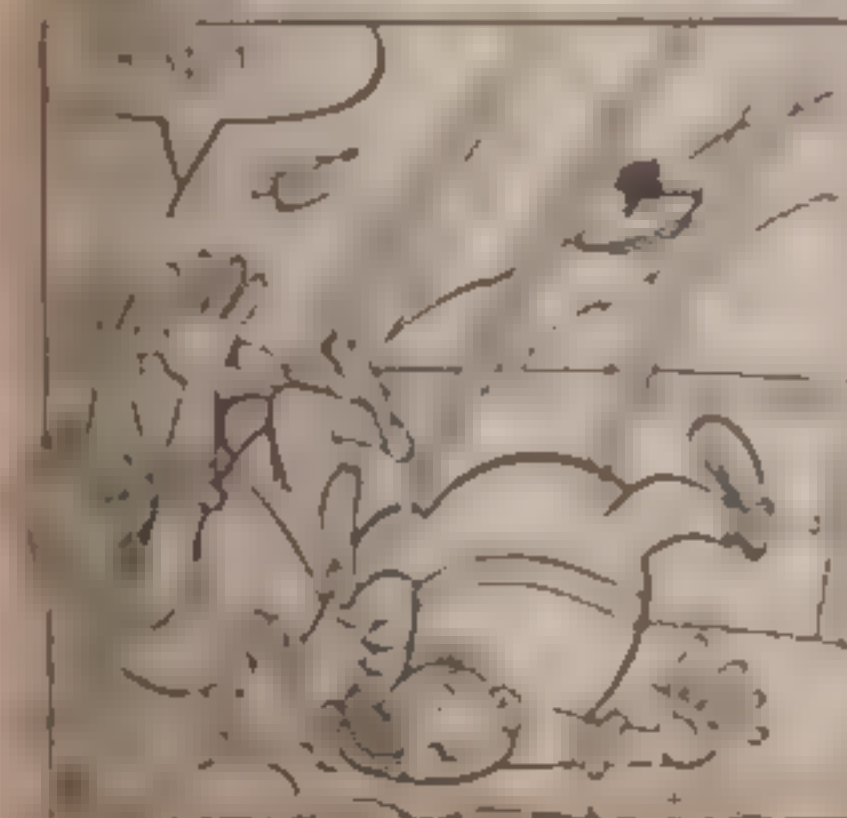
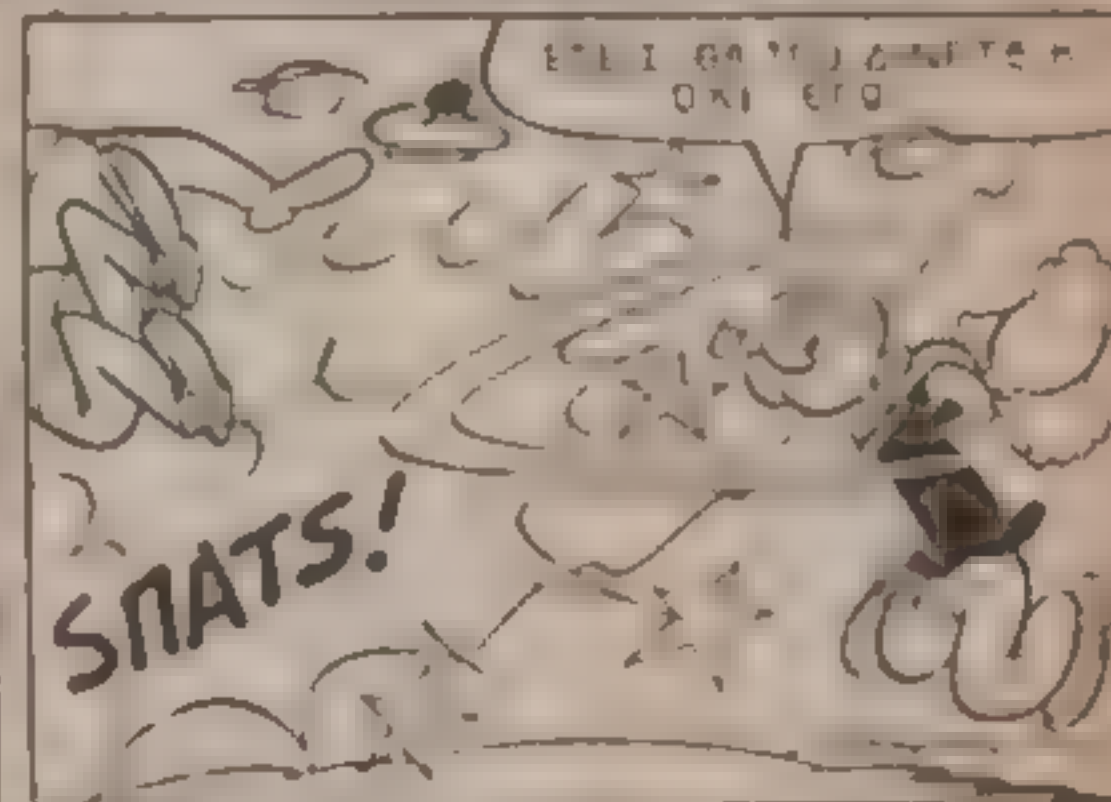
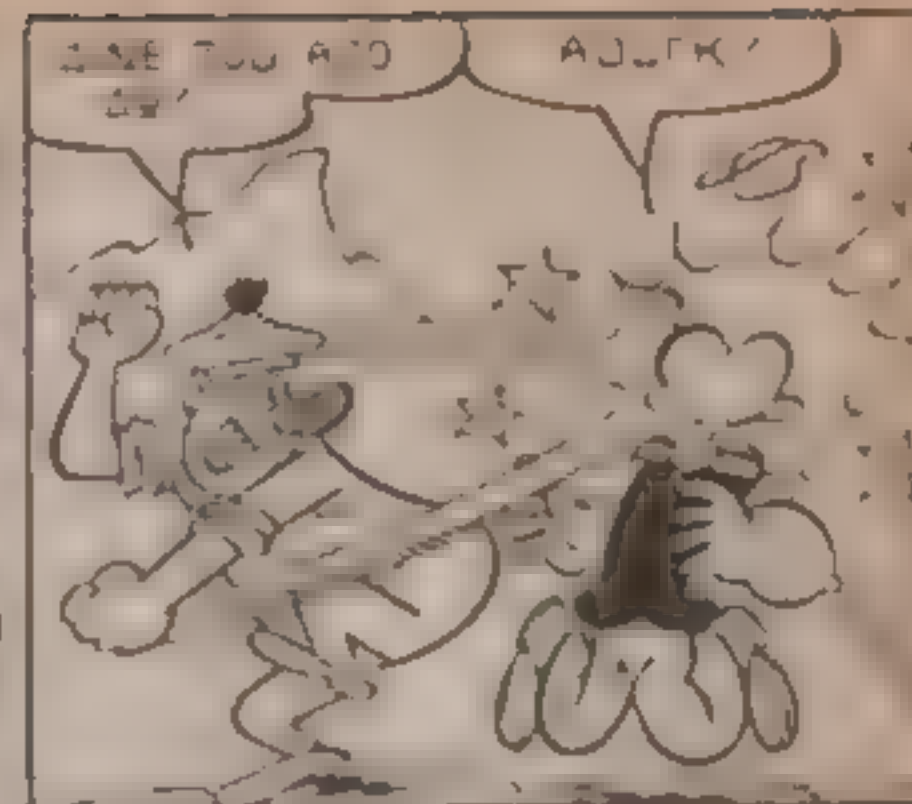
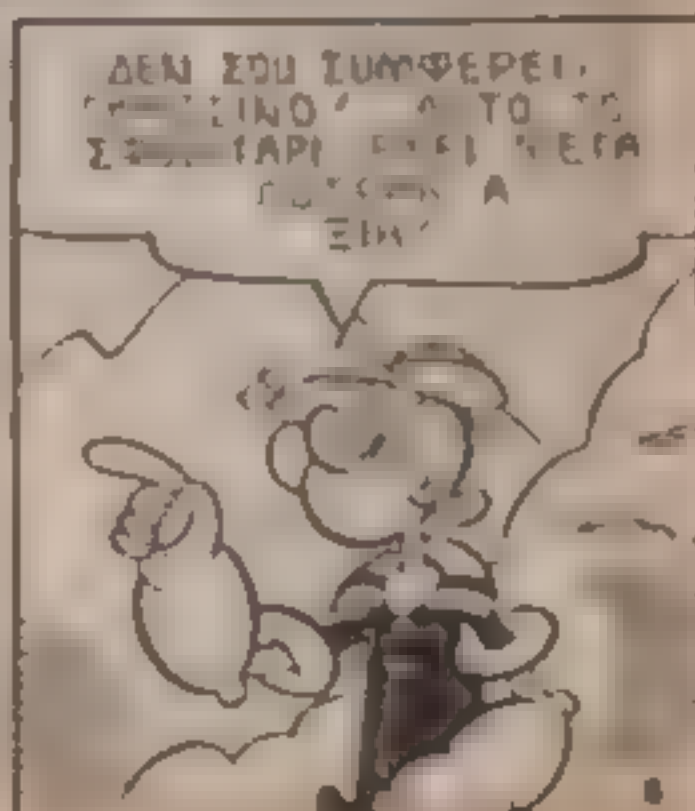
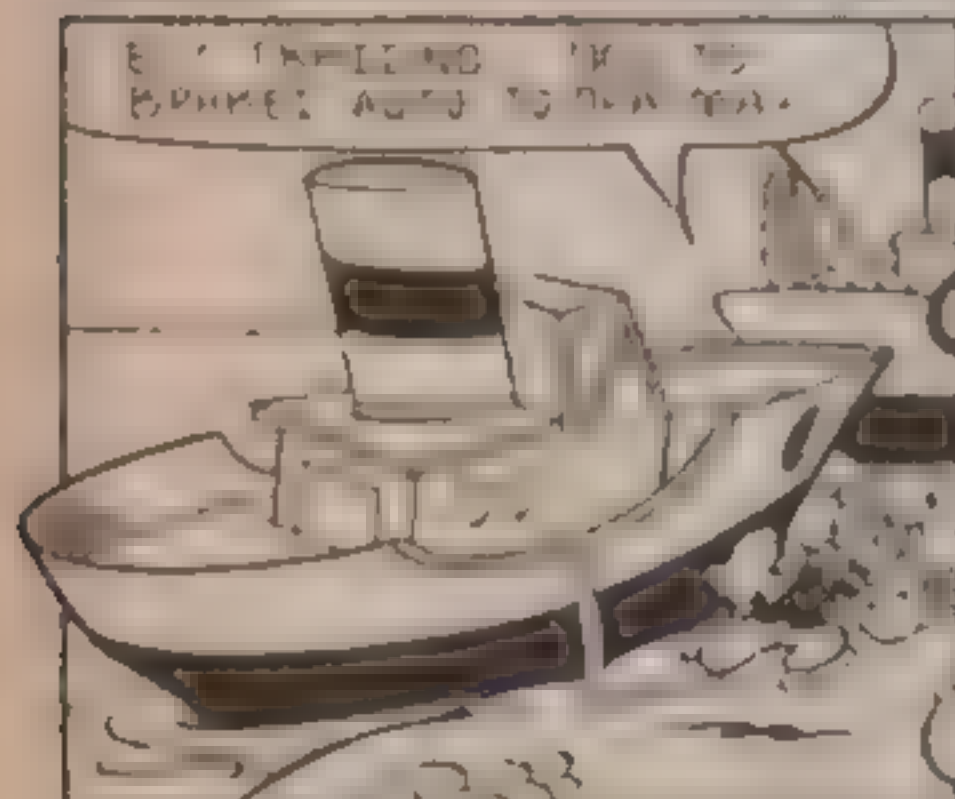
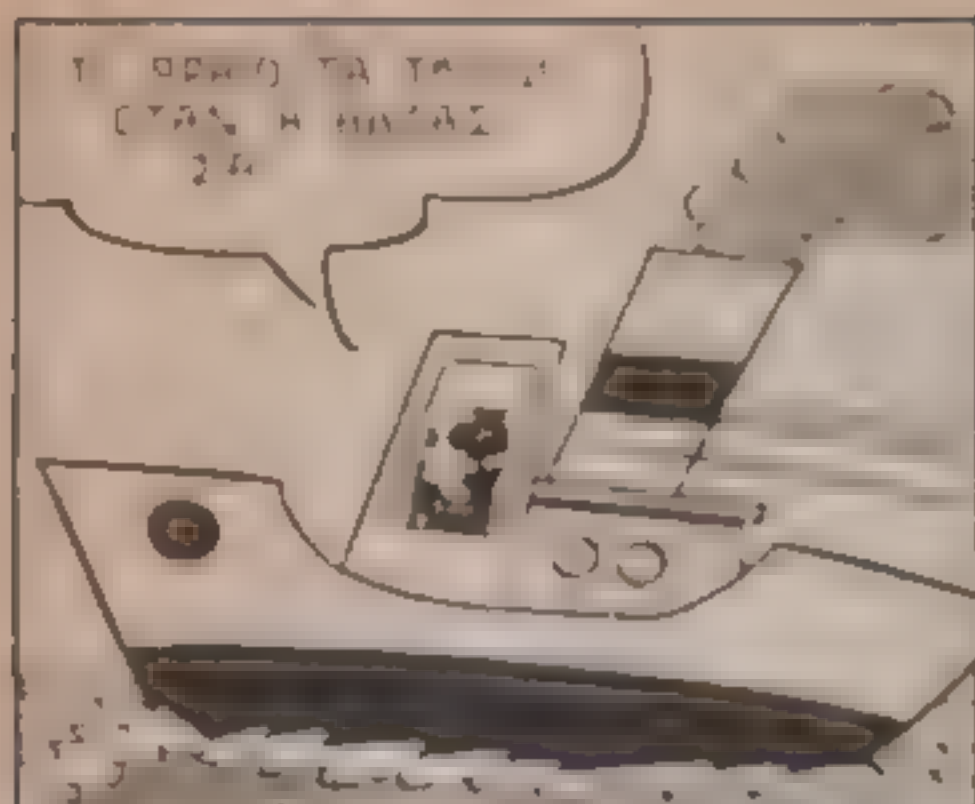

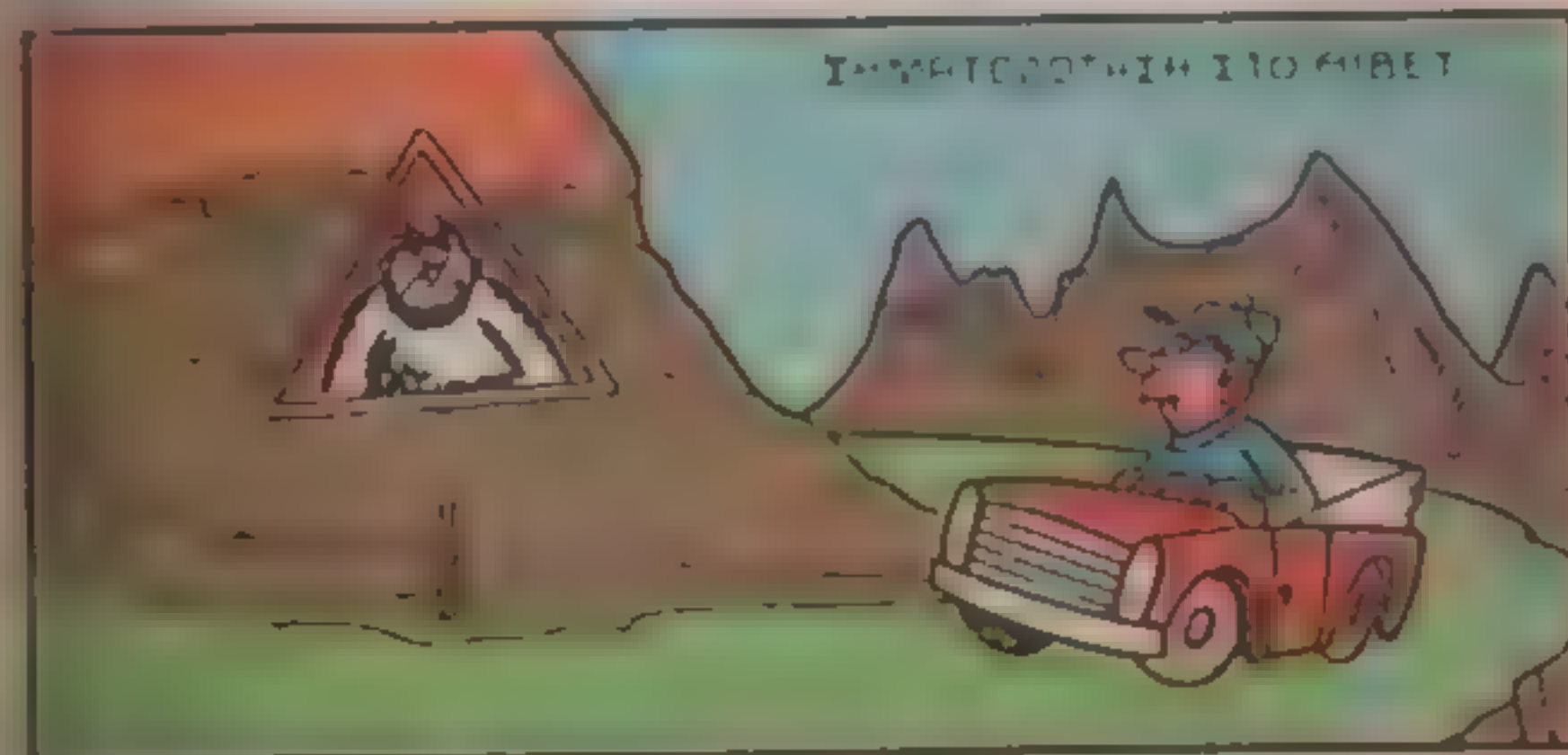
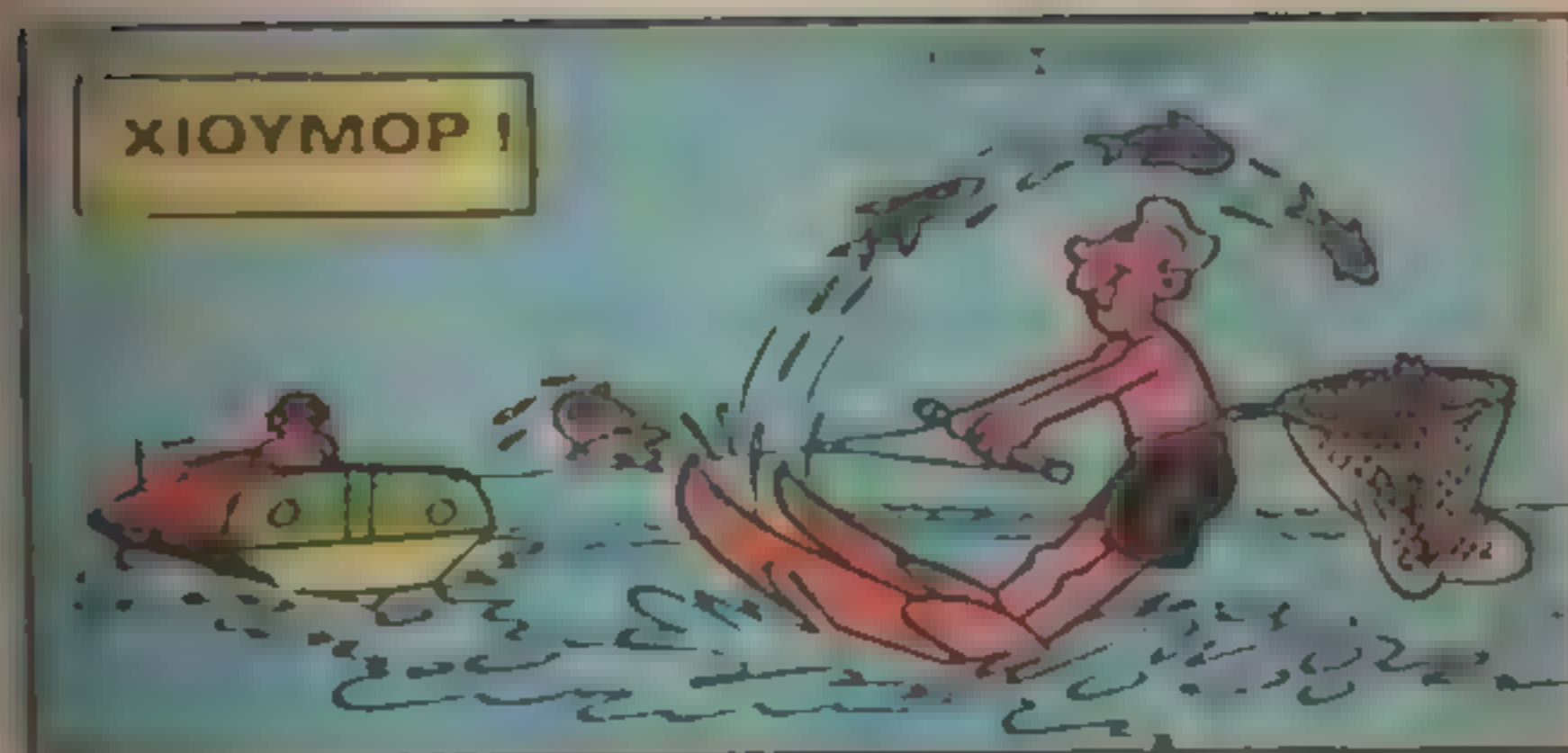
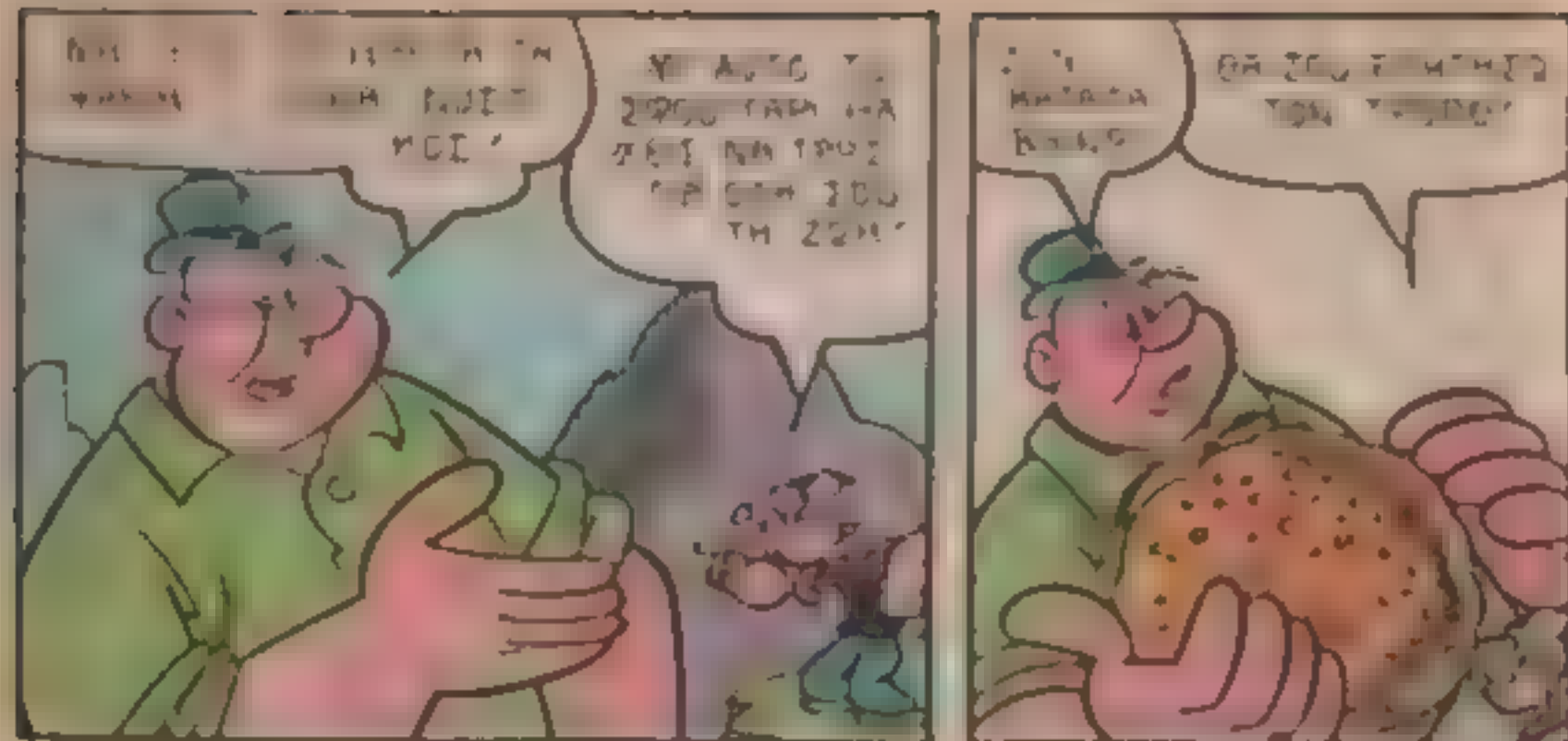

ΜΙΑ ΦΟΡΑ κι' ένα καιρό ζούσε ένας νέος που τον έλεγαν 'Αργυρό και ήταν πολύ καλός κωμικός. Μια μέρα, ο 'Αργυρός είπε στην μητέρα του:

— Μητέρα, θέλω να πάρω γυναίκα μου την Ερμεία την δημοφή κόρη του κυρ - Δημάργου.

Ο
ΑΡΓΥ-
ΡΟΣ

— 'Ακου παιδί μου είπε η μάνα. Πολλοί άνθρωποι έπιδιμουν πράγματα άνωτερά από τη δύναμη τους κι' επειδή τις περισσότερες φορές δεν τα πετυχαίνουν απογοητεύονται. Γι' αυτό και συ άσε τα μεγάλα όνειρα και παντρεύου μια κορη της σέκας σου.

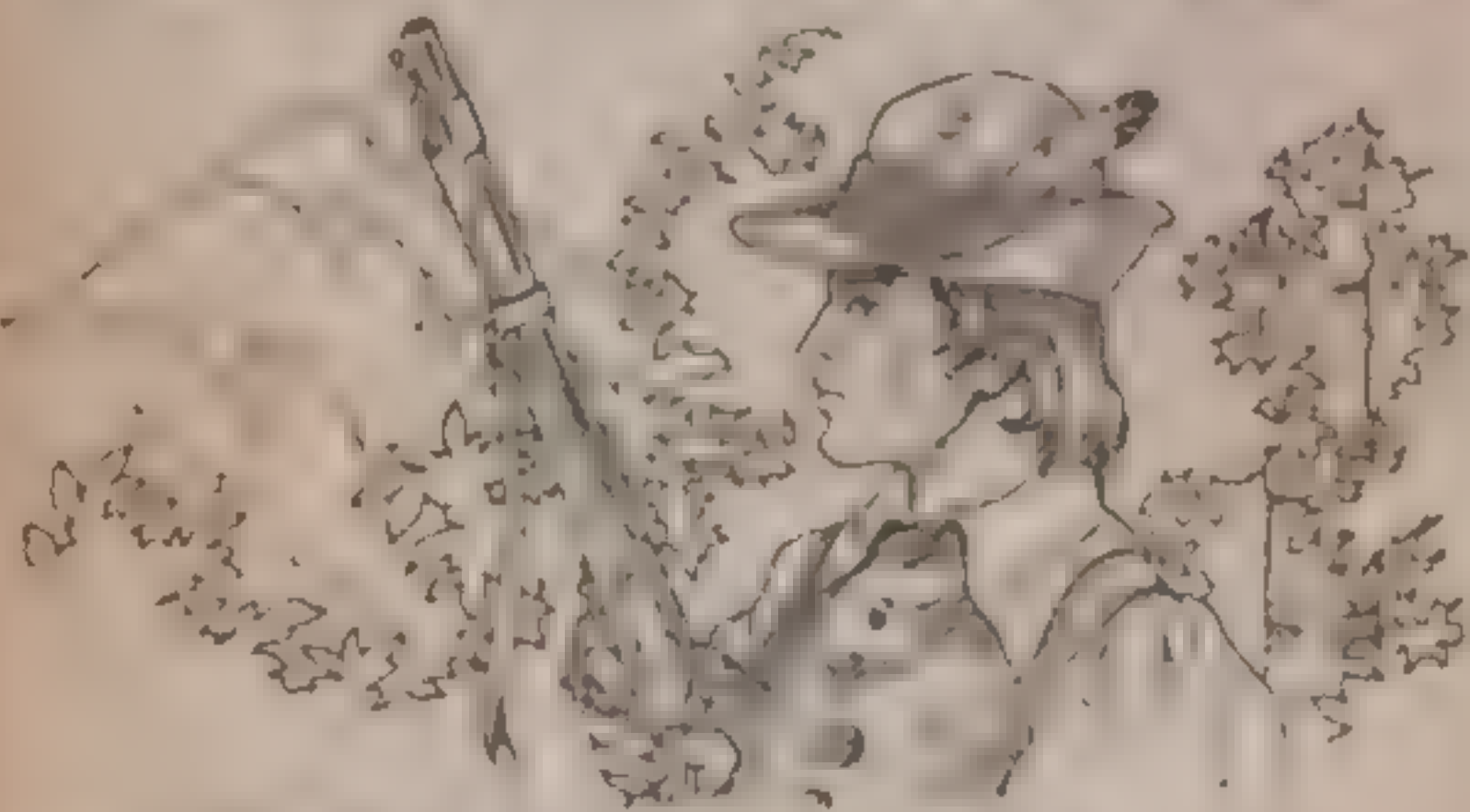
'Αλλα αυτός δεν ήθελε να την άκουση.

Ο 'Αργυρός επέμεινε να πάρη η μητέρα του στον ε. Δημάργο και να του ζητήσει την κόρη του νύφη για τον γιο της.

Τι να κάνει κι' αυτή. Μια και δυό ξεκίνησε να πηγε στο σπίτι του κυρ Δημάργου.

Μα συν τού είπε πως ο γιος της ήθελε την κόρη του για γυναίκα αυτής της σπεντήρας.

Χμ' έκανε λαμπή ο 'Αργυρός τον έρωτα γυναικά του.

— Τρελλότητες γυιέ μου. Λέει η μητέρα του. Μα τα σκατά σου το λέει πως έλθεις να την πάρεις γυναίκα σου.

— Είναι μητέρα τό πάρα άπαράτη να πάρω την Ερμεία γυναίκα μου και κανείς δεν θα μπορούσε να με εμποδίση!

— Αυτό θες! απάντησε η μητέρα.

Και είναι καλός κωμικός ο 'Αργυρός. Ξεκινώντας ο κυρ Δημάργος.

— Βίβα ο ένας πολύ καλός κωμικός!

Καλά λαμπή! Πήγαινε

να πηγε του γιου σου της 'Αργυρού. Πως θα πήγαινε γυναίκα του την Ερμεία αν μη τι άλλο να γινόταν τα γένη του Αργυρού την ώρα που τρέχει γυμνή ή φορώντας αγγυίλη το πετό της.

Γιατί λοιπόν η μητέρα σου να είπες στο γιο της πως έλθεις της Δημάργου.

Ο 'Αργυρός ξεκίνησε έντονα έκανε πως ήσαν που ούς αν να μη γινόταν να κέρδιζε τα λεφτά του τρέχοντας να δώσει γυμνή το πετό της.

Πως λοιπόν το τρέφει και να τρέφεται να πάρη να μάθαι τέλος την τέχνη του κωμικού.

Προσπαθώντας προσπαθώντας κάνοντας ασκήσεις σε ψευτή και λυγούς ώστου να μάθαι σκεπάζετε έναν φηλο έλνε ντυμένο στα κόκκινα.

Παύ πως 'Αργυρό τον ρώτησε ο έρωτ με τ' όνομα του σαν να είπες φάει μαζί του φάει κι' ολάτι.

Εκτενέως να σημάζω να γίνω του λυγού την ώρα που τρέχει γυμνή ή φορώντας αγγυίλη το πετό της.

Διακόνη τέχνη κωμικού. Ας να πηδεις είπε ο έρωτ. Ος μου δικής έν σε μάθαι έγω να γίνεις άλγος κωμικός.

Ο 'Αργυρός πονηρεύει και με το όνομα του διαποντας πως ο έρωτ δεν είχε άνθρωπι να πούσ αλλα αλογησία.

— Έσυ τι ζητάς για να με μάθεις είπε στο τέλος.

— 'Ω δεν σου γυρεύω και τίποτα σκατάειο! είπε ο έρωτ. Να γράφεις μόνο τ' όνομα σου σε τούτο το χαρτί πριν τ' άγγυίλη με το διαγυίλο σου. Να βάλεις μιά υπογραφή.

Στο χαρτί έγραψε ότι ο 'Αργυρός υποσχεώντο να γπ στην υπηρεσία του κοκκινού ο τον ύστερα από ένα χρόνο.

Και παρουσιάζονταν μπροστά του.

Σαν τ' άκουσε τα λόγια του το ο 'Αργυρός δεν έδωσε να κινή. Στο τέλος υπέγραψε υπο έναν όρο. 'Ο όρος έλνε ότι με σι τ' — τ'ά τ'ά όνομα έρωτς ο έρωτς θα ήταν υπηρέτης του 'Αργυρού για να του έλνε ζή τον ρωτούσε. Και κιν κωμικός φηκε έν μπορούσε να τα χτα κωμική ή αλαφρώνει τις γυναικες και ο 'Αργυρός θα γινόταν παλ άδουκός της έρωτς της.

— Αυτό είναι έρωτς είπε ο κωμικός. Το έρωτς.

Και λέγοντας σκατά πήγε το τρέφει του 'Αργυρού και φηκε μεία στη μητέρα.

— 'Αντε! είπε έλνε τωρα τρέπο επιτηδευς κωμικός, όσο ζήτεις να γίνεις.

— 'Ας δοκιμάσω πρώτα, είπε ο 'Αργυρός.

Έγιναν λαμπή και η δική μαζί για κωμική. Κωμικοποισε άπο έρωτς κωμικοποισε από και ώστου έρωτς ένά λυγρό.

Χαίρα! φωνάζει τότε ο κωμικός άνδραλτος.

Και ο 'Αργυρός χτύπησε.

— Μπα! φωνάζει και κωμικός με μίας τα γένη του λυγού, λες και τα πήρε φάλδι και όχι σφίρα.

'Ακού ο 'Αργυρός μαζέψε το γένη του λυγού ο άγνωστος τού έδωσε ένά κωμικόνο σφουρικτάει και τα είπες να το σφουρικ έταν έλνε κέντι. Υστερα υπέγραψε κι' αυτές το χαρτί με τους όρους και χτύπησε.

★

Ο 'Αργυρός τρέφει για το σπίτι του. Σαν έρωτς δική διακρίνει αλλα τα ραχιά του να φύγαν οι σέκας και τ'ά όνομα γυμνός και τα πατσούτσια του και τρέφει για το σπίτι του κυρ Δημάργου.

— Πως είσαι 'Αργυρέ τον ρώτησε. Τα καταφέρες να τε

...ήλθε στη σημαία όπως
...είπε

...στη έκδο

Ακούε μου, λοιπόν τό γέ
...του λένε! Και πες μου
...να θα μπορούσε να κόψει ένα
...από την ουρά του που-
...του που πετα στην τη στιγμή
...από πάνω το δέντρο

Και, βέβαια, μπορεί! Α-
...πάντα

Και άρα, σκεπτόμενος
...την κόρη του δούλου του ο Άρ-
...γυρός, σπασάει, πυροβολεί κι
...ένα φτερό πέφτει από την ου-
...ρα του πουλιού!

Ενθουσιασμένη ο κυρ-Δημά-
...ρος

Με τη σειρά του, τώρα, ο
...Άργυρος και αφού είχε πετύ-
...χει το δεύτερο κατορθώμα, ζή-
...τα με ευγένεια την κόρη του
...δουλοπού, για γυναικά του

Ο κυρ-Δημάριος, όμως, που
...δεν ήθελε να δώσει έτσι εύκολα
...την κόρη του είπε

— Άργυρέ, θα σου ζητήσω
...και μία τρίτη άσκηση της Ι-
...κανότητας σου. Κι' αν τό κατα-
...φέρεις τότε ή Έρωτα θα γίνω
...γυναικά σου!

— Πες μου τι θέλεις κυρ-Δή-
...μαρι. Είναι έτοιμος! απαντή-
...σε με βεβαιότητα ο Άργυρος

— Θέλω, να μου φέρεις ένα
...πουλί με γαργαλισματά,
...που όσα κι' αν ζυγίσει να μην
...τελειώνει ποτέ

Ο Άργυρος σέφτηκε με το
...σφυρογέφυρο που του είχε δώσει
...ο κόκορας κι' αφού σιγά σιγά
...σε άφρατος, μπροστά του, ο
...Άργυρος του ζήτησε το μαγικό
...πουλί

Ο κόκορας, όπως άλλωστε
...έλεγε και ή συμφωνία, έκανε
...στον Άργυρο αμύο που του ζή-
...τησε και ο Άργυρος με τη σει-
...ρά του πήρε στον Δημάριο και
...προσέφερε το μαγικό πουλί

Ο Δημάριος, τότε, έατα
...θαυματοπράγες. Έβλεπε μετά γο-
...ράς, την κόρη του γυναικά στον

Άργυρο και όλοι ήταν εύχαρι-
...στημένοι!

★

Συνά-σινό, τό δέκα χρόνια
...πέρασαν και ο Άργυρος συμ-
...φώνη με το γαργαλισματά που
...έχουμε, έπρεπε να φύγει με-
...ζι με τον κόκορα και με τον
...υπερήφανο ο' δαη του τη ζωή

Για να άπεισμένη λοιπόν, να
...γίνει υπηρέτης ο' δαη του την
...ζωή και να γαργαλισματά το σπι-
...τι του σκεπτική το έλεος τέ-
...γνωμα

Άλλαξε τη γυναίκα του με
...μέλι και κατόπιν της έρωσε δ
...στρα πωλούσα Κατόπιν, πω-
...δ ο κόκορας γυναικά την κόρη
...της, την στείλει με τον περ-
...μένη στη μέση του δάσους κι'
...αυτός έμεινε σπίτι

Σε λίγο, νύχτα και κατό-
...πιν, ο αετός

— Έτοιμος να φύγωμε, ρω-
...τάει τον Άργυρο

— Έτοιμος! απαντάει εκεί-
...νος Άλλο ήθελε να μου κάνει
...μία γαργαλισματά

— Και σαν τί γαργαλισματά
...— Θέλω να πω να σκεπτική

Φω άλλη μία φορά με το πουλί
...μου ταυφάω πωρ ζεμνισματά
...— Ω, μά αυτό είναι άπλο
...κι' εύκολο, είπε ο κόκορας

Πηρε, λοιπόν, τό ταυφάμα του
...ο Άργυρος και μαζί με τον
...κόκορα ξεκίνησαν για πωλήγι

Δρομο πήραν, δρομο άφή-
...σαν, έφτασαν στο δάσος. Κο-
...θες προχωρούσαν άναμμένα στο
...μεγάλα δέντρα, είδαν ένα μικρό
...πουλάκι να σκουρνιτι

— Χτύπη το! είπε ο κόκο-
...ρος που ήθελε να τελειώσει στο
...γρήγορα με αυτή την ιστορία
...και να πωλη μαζί του τον Άρ-
...γυρο σαν υπηρέτη

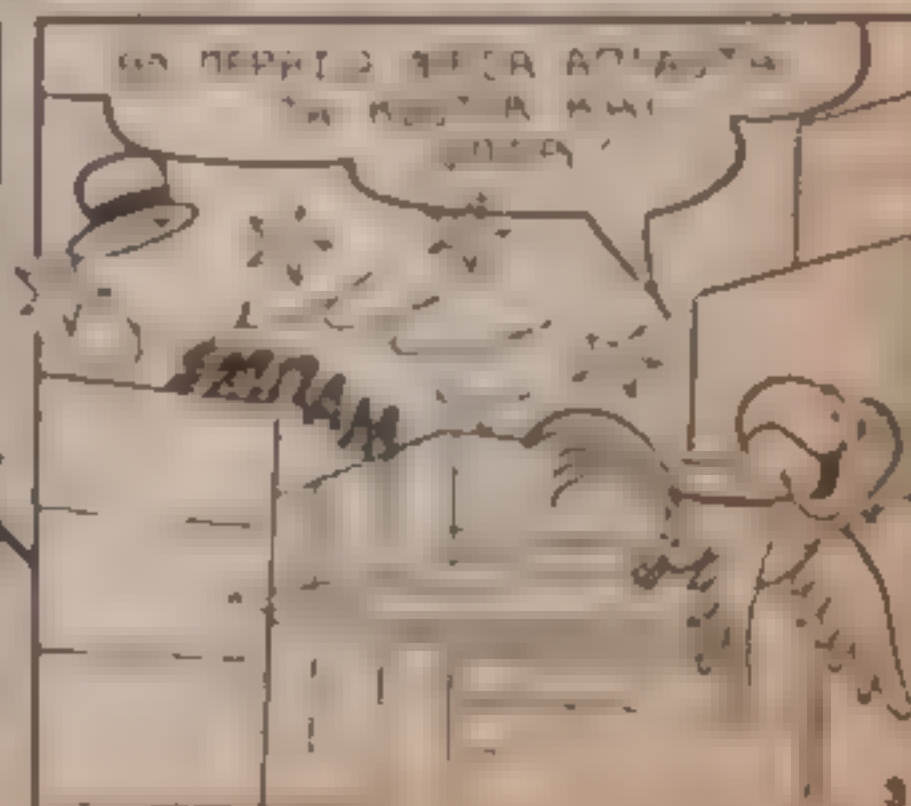
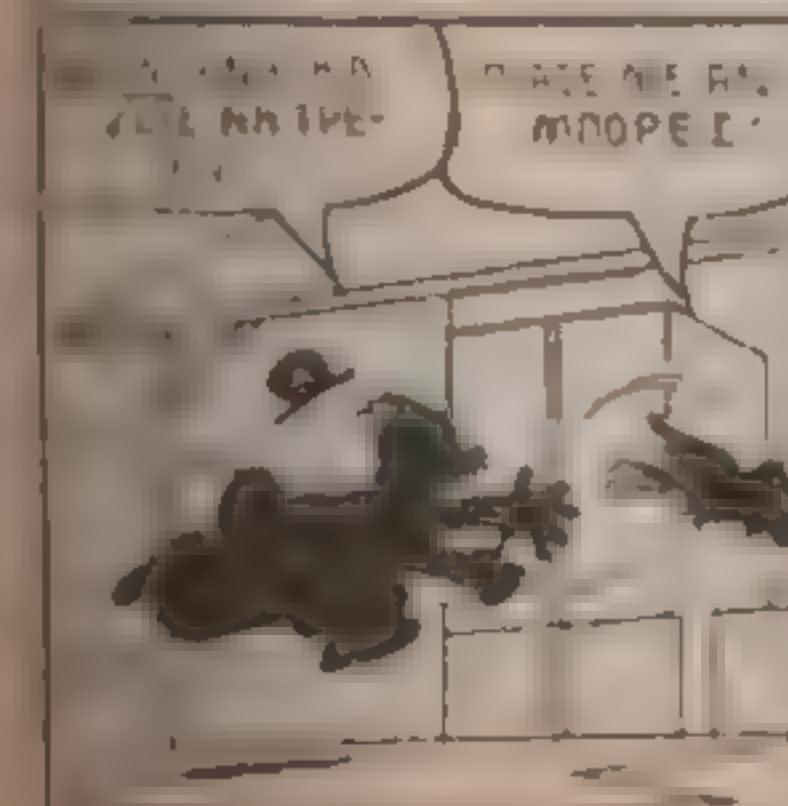
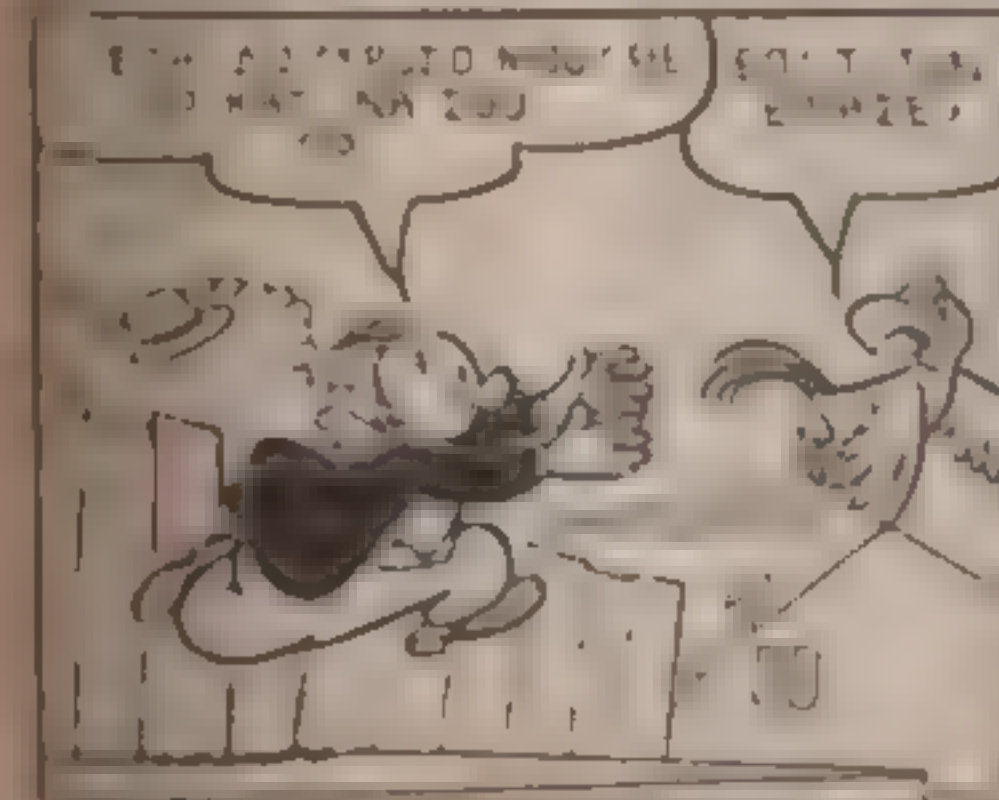
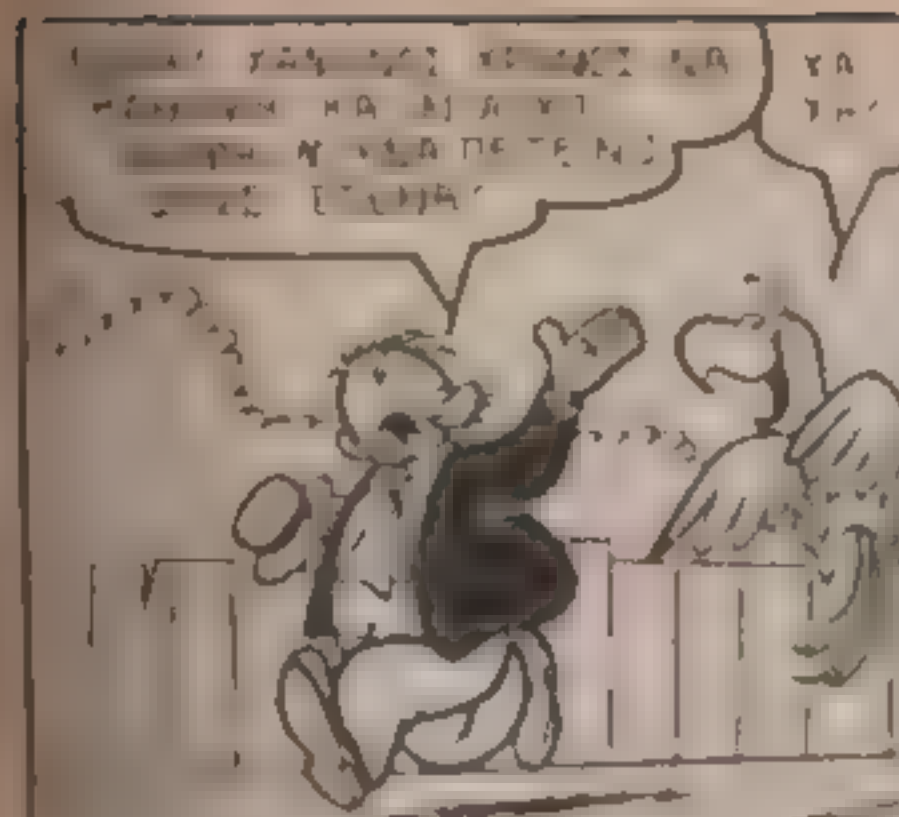
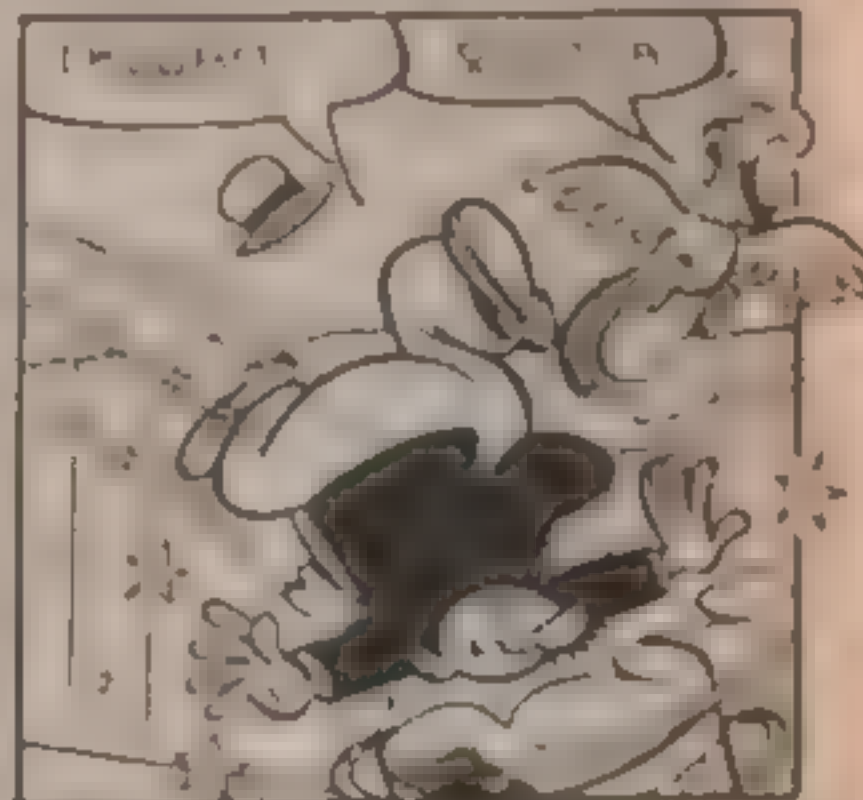
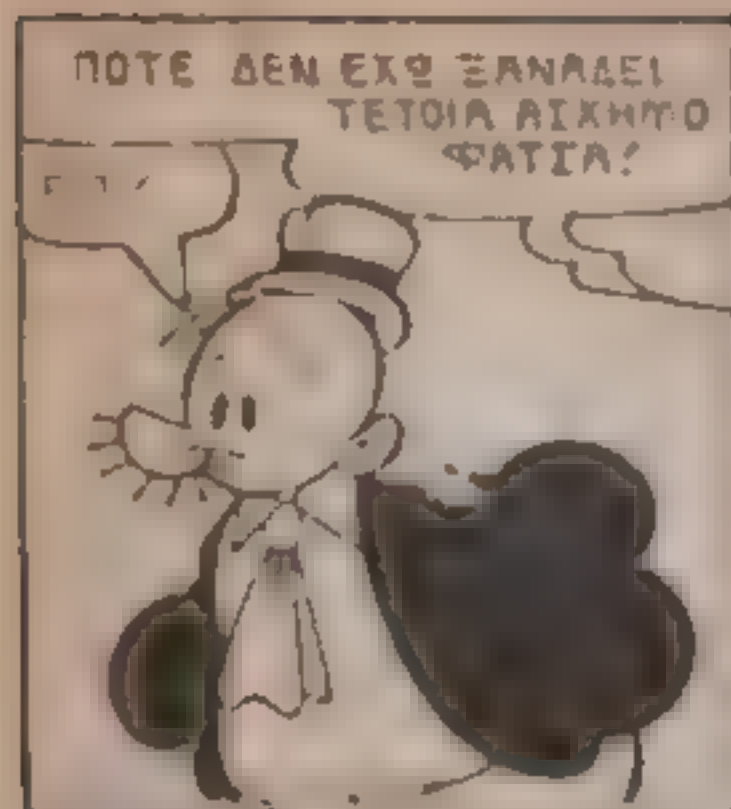
— Όχι, όχι, δεν μπορώ να
...σκούρνω ένα τόσο μικρό που-
...λάκι, είναι άρρωστο! είπε ο
...Άργυρος, που ήθελε να περ-
...σή δρομο

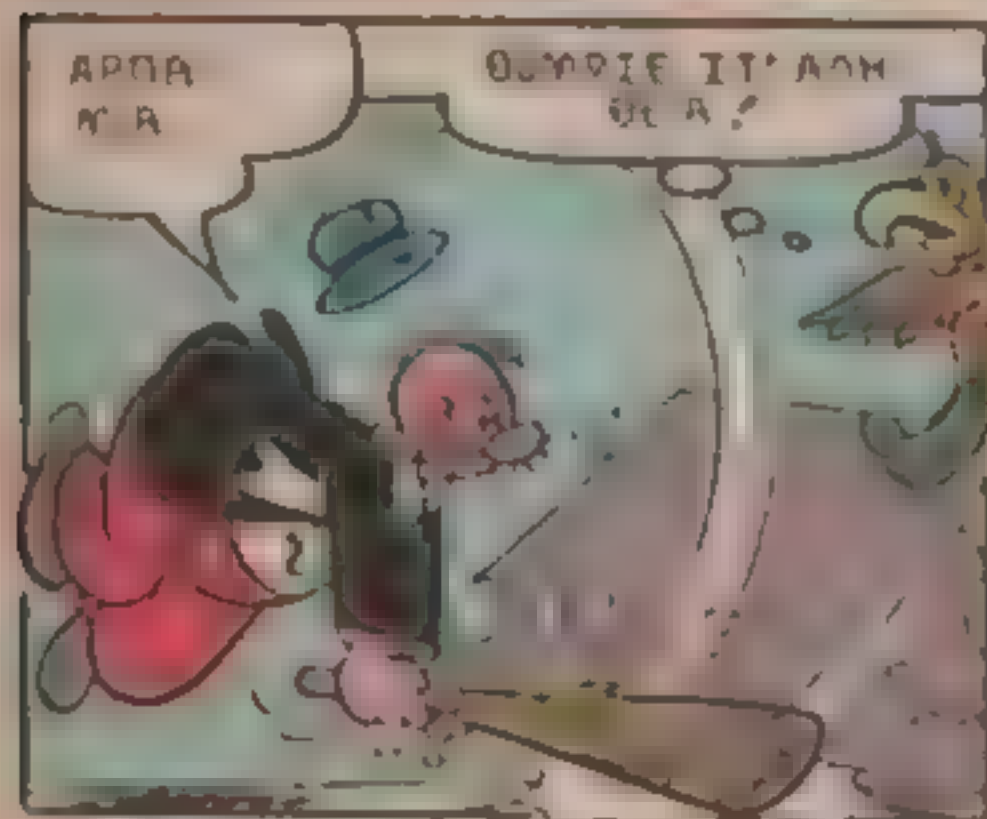
ΣΥΝΕΧΕΙΣΤΗΣΕΑ 49

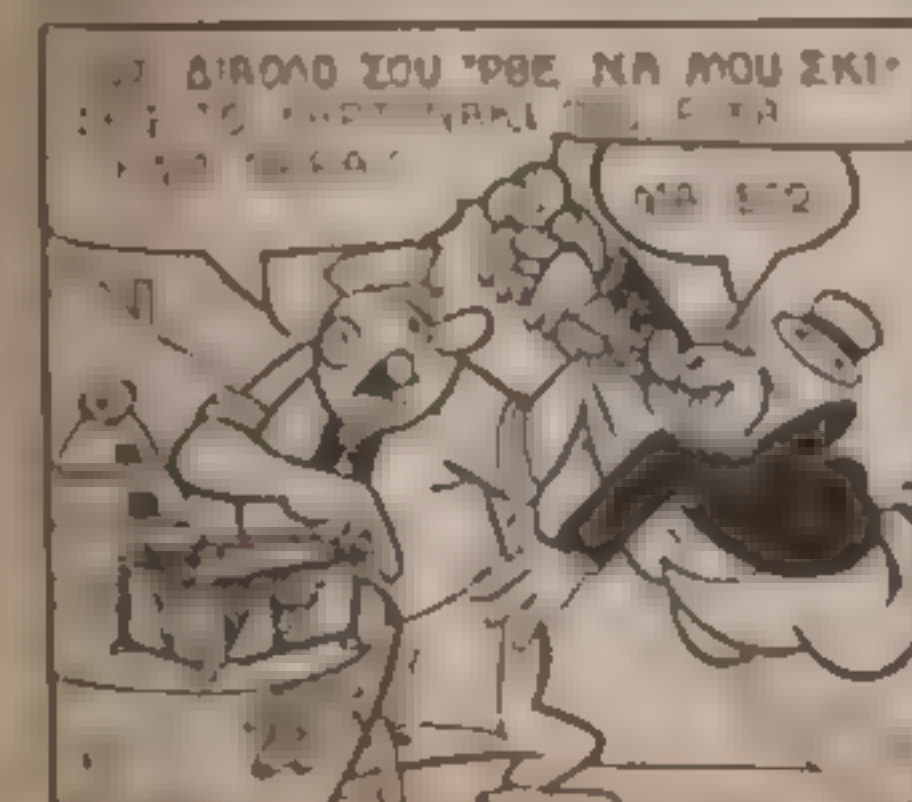
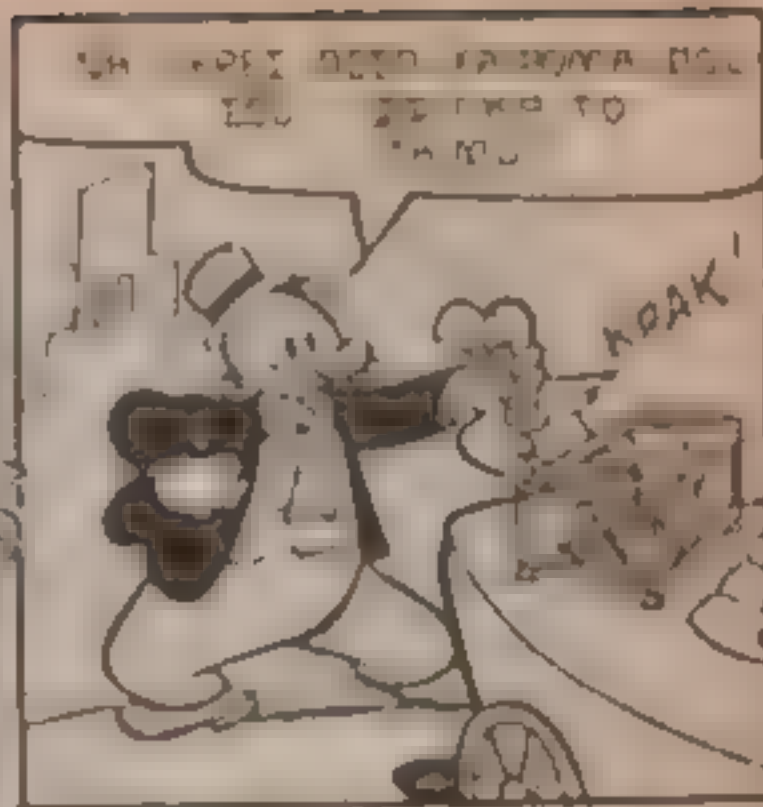
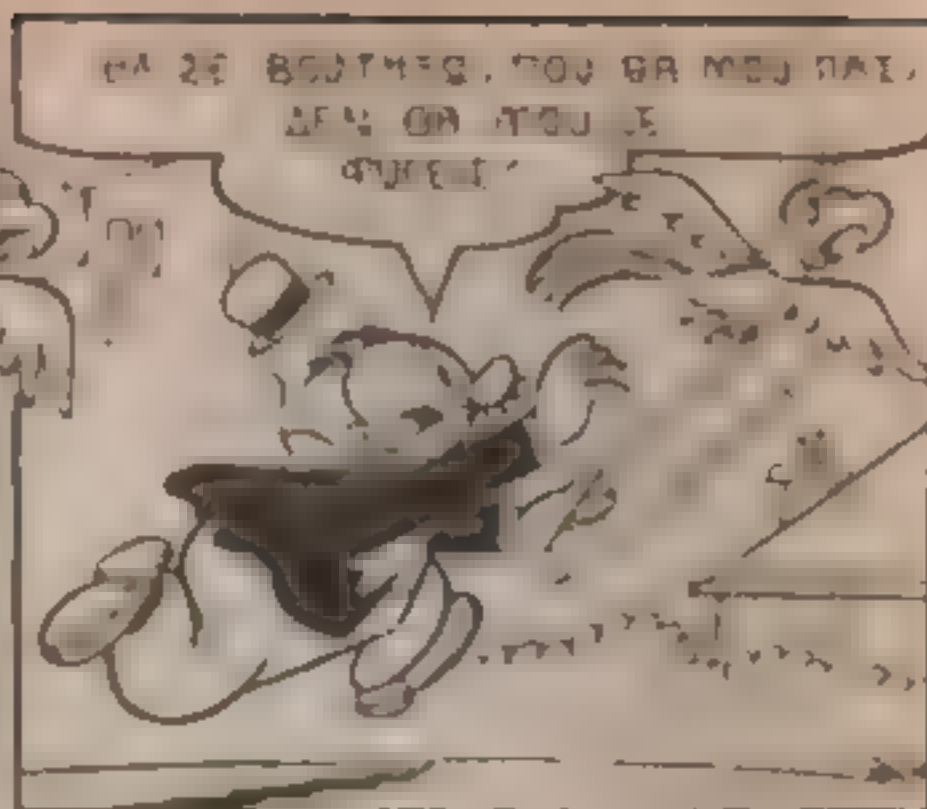
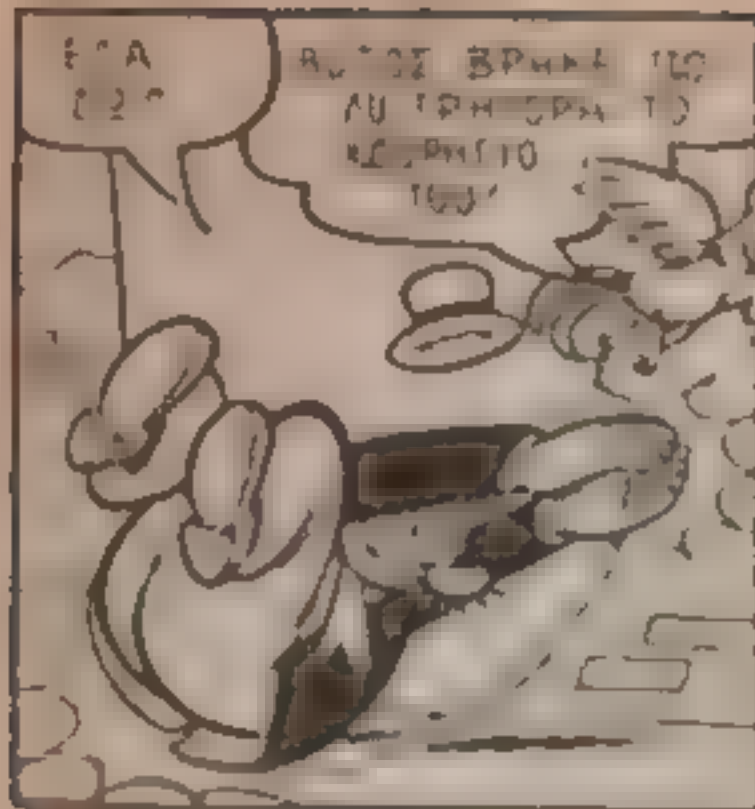
Ο ΠΟΝΗ- ΡΟΣ ΠΑΠΑΓΑΛΟΣ

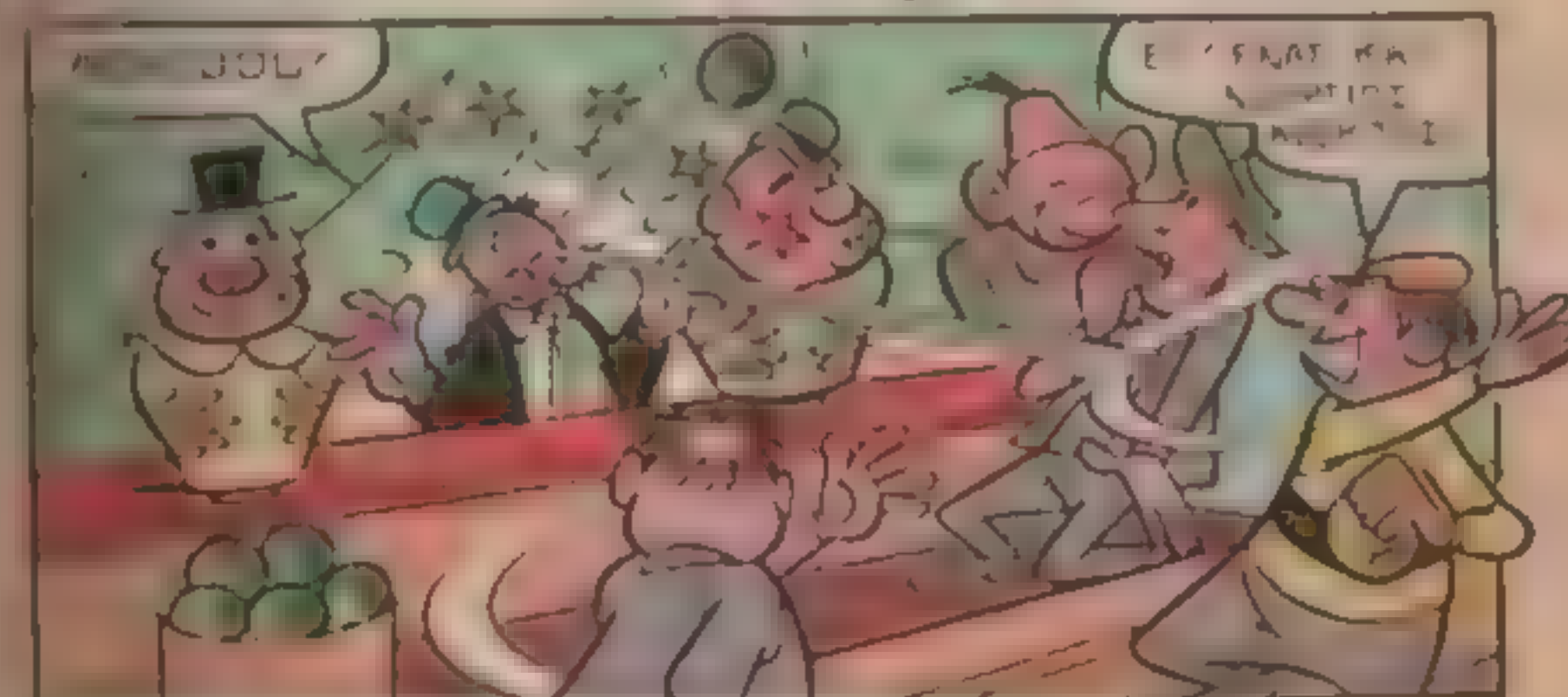
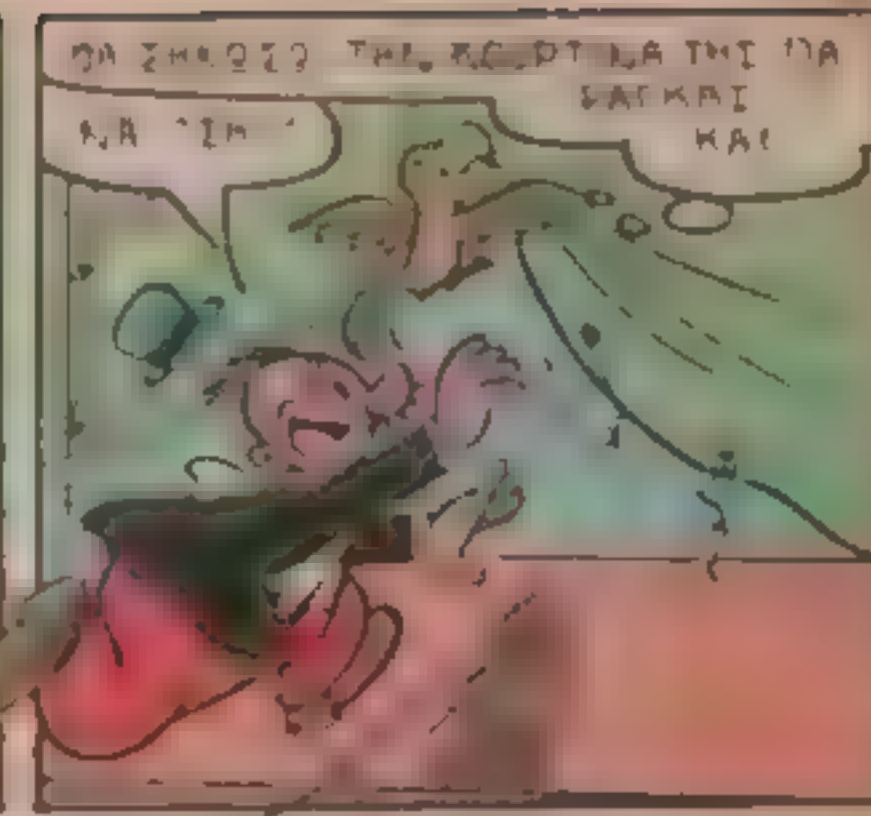
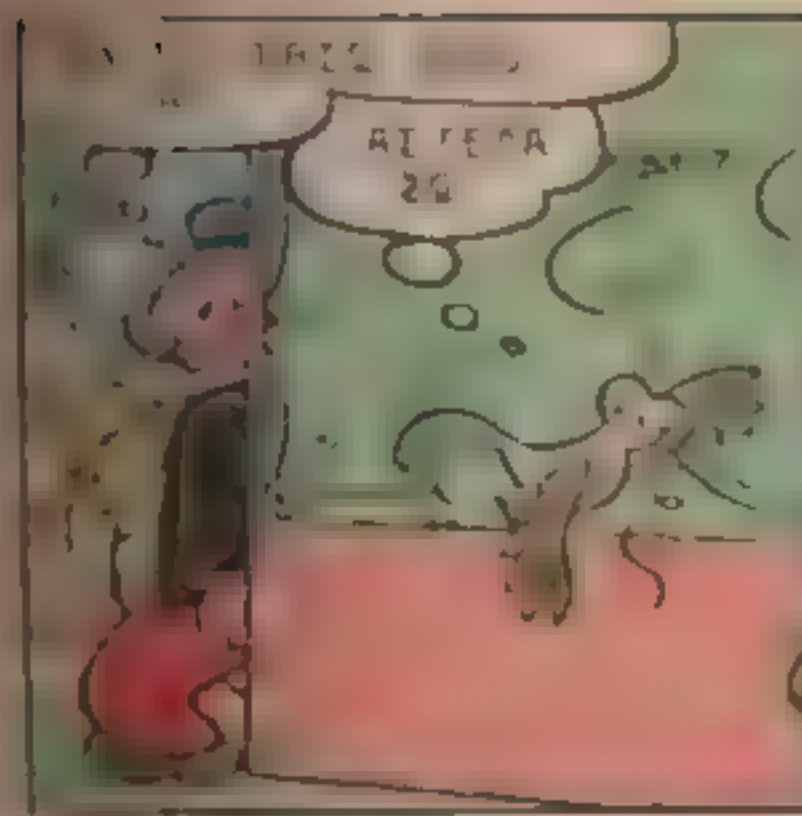
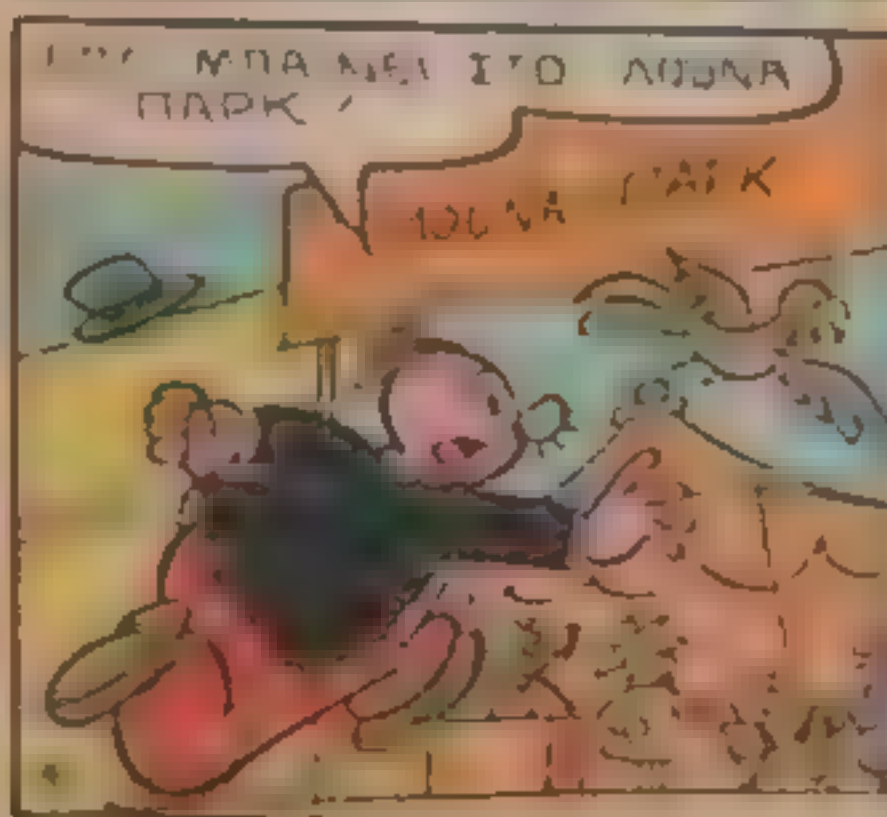
ΣΗΜΕΡΑ ΔΕΝ ΘΑΒΕΛΑ ΧΩΡΙΝΟ ΚΡΕΑΣ
ΟΧΙ! ΘΑ ΠΡΟΤΙΜΟΥΙΑ ΜΑΝΕΝΑ
ΕΓΥΡΙΣΜΕΝΟ ΛΟΥΚΑΝΙΚΟ!

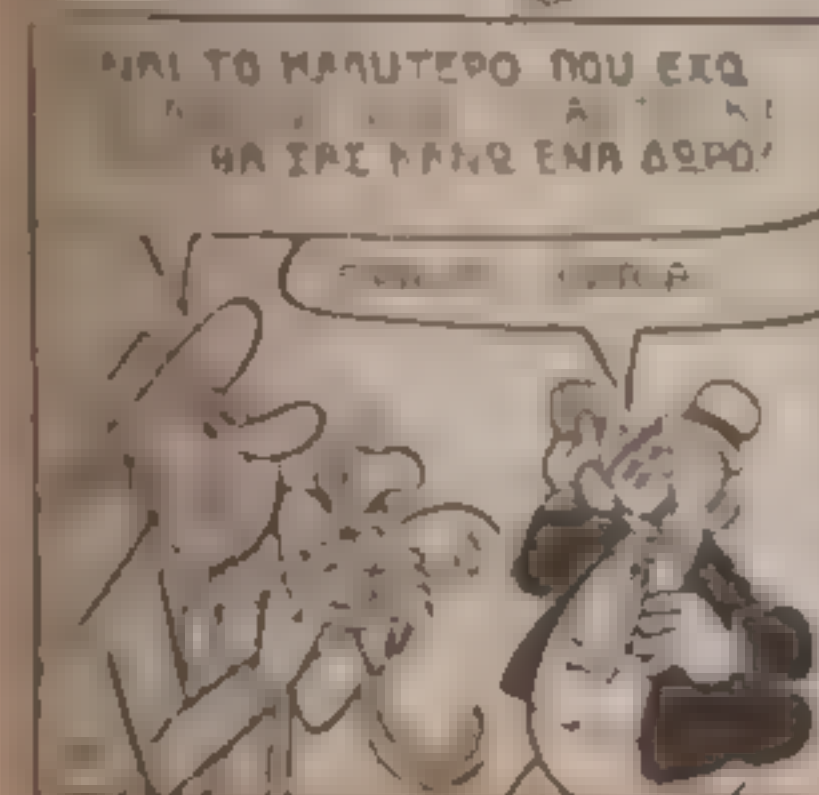
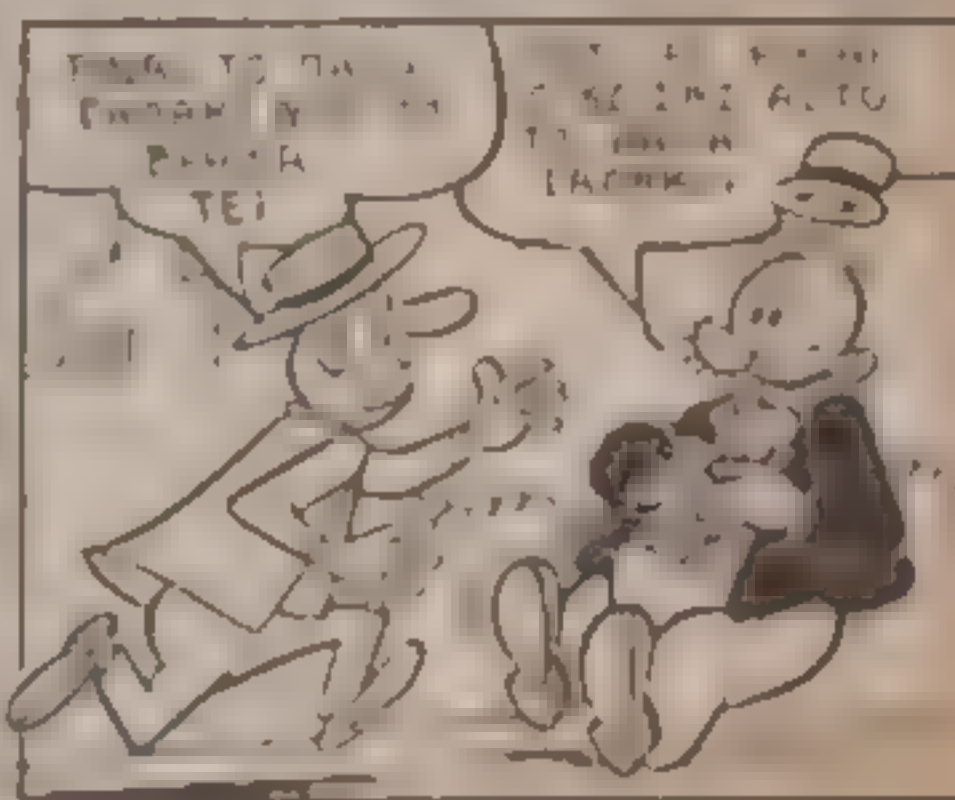
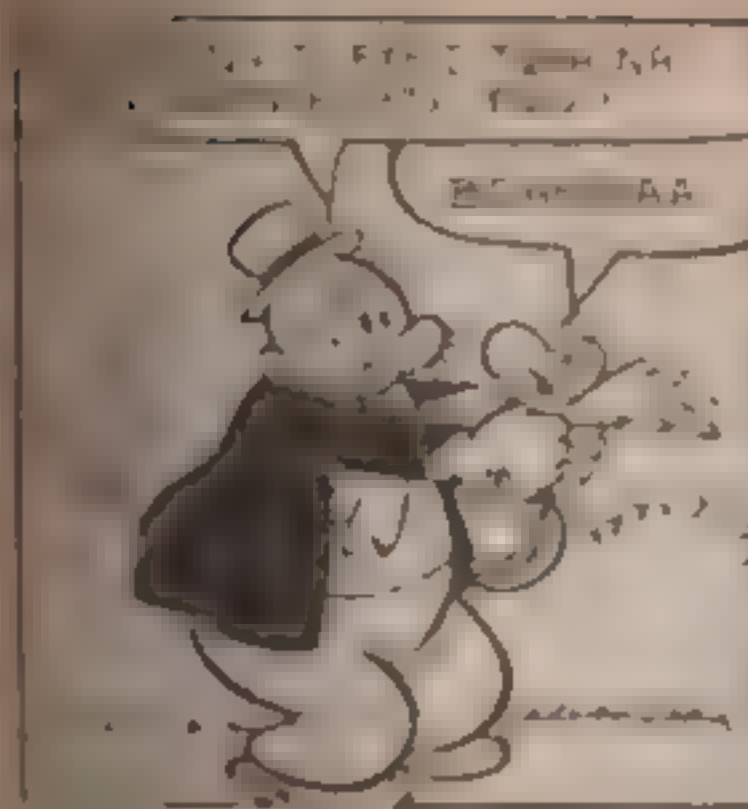
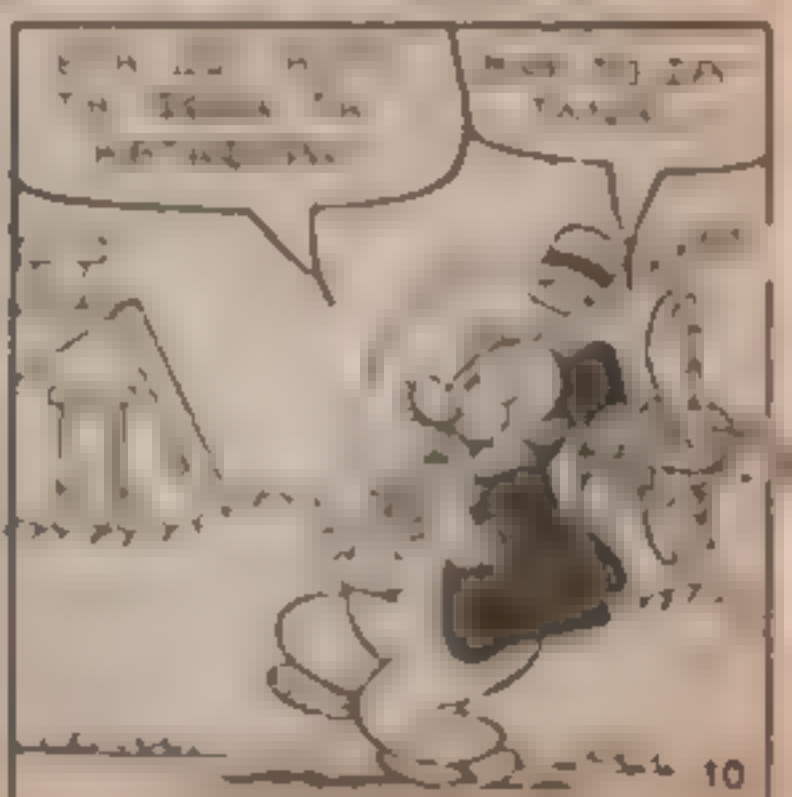
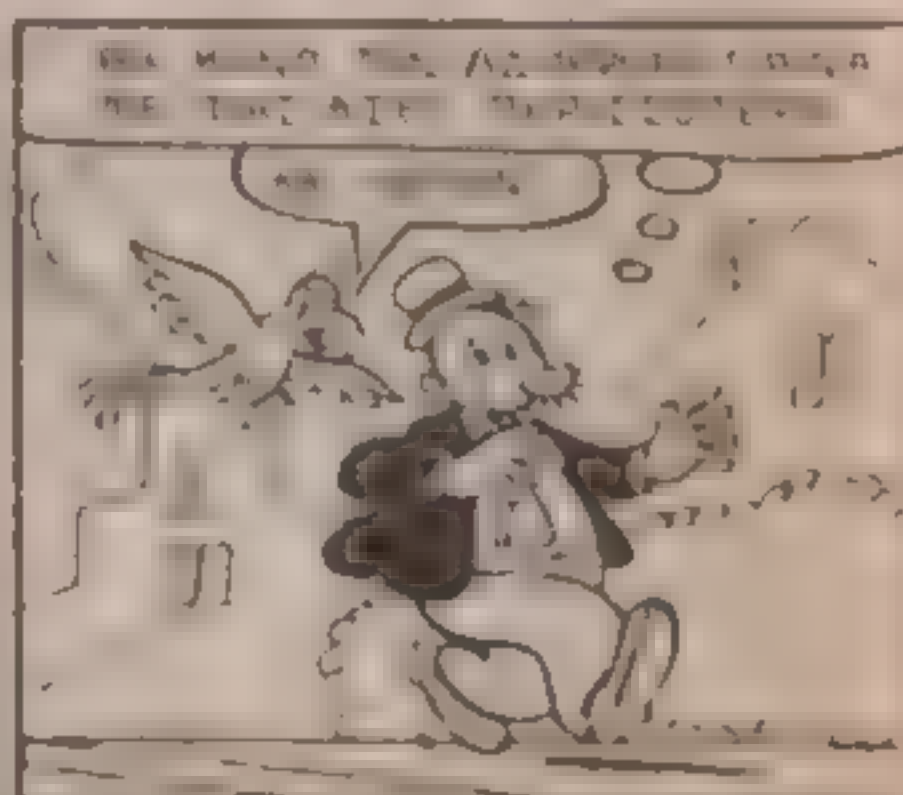
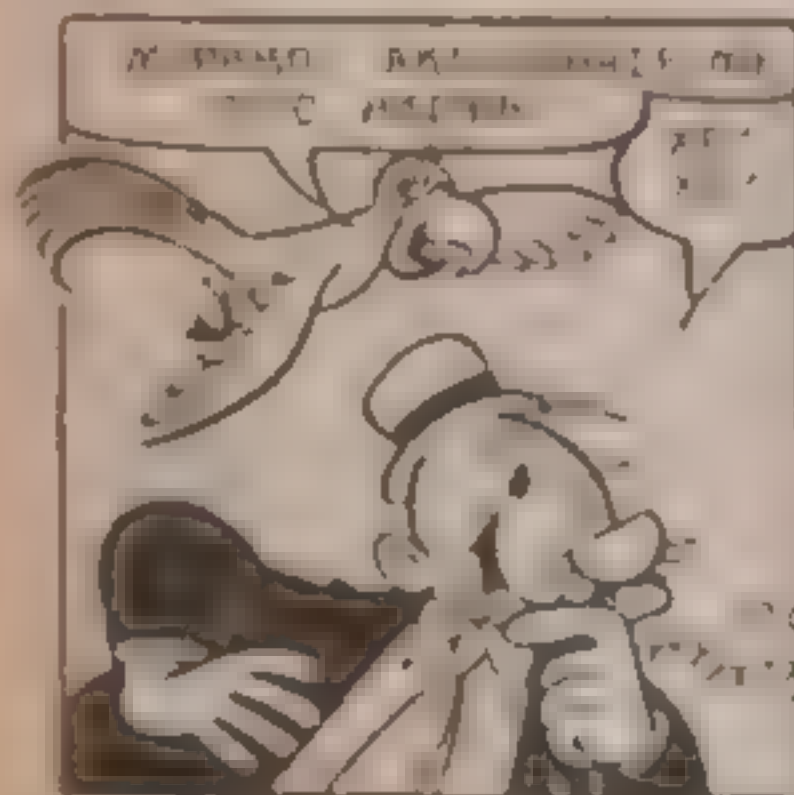
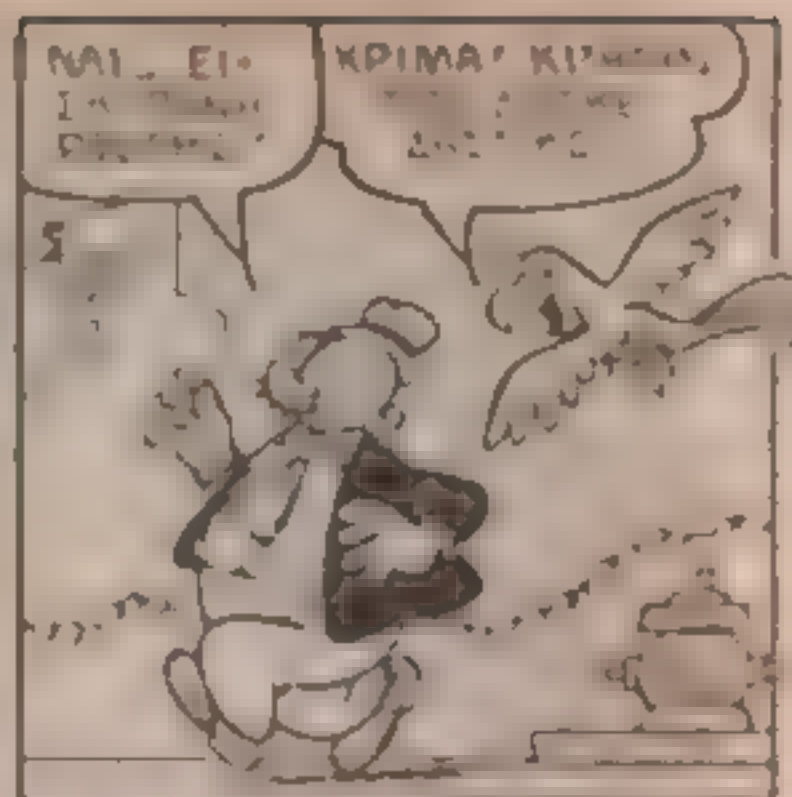

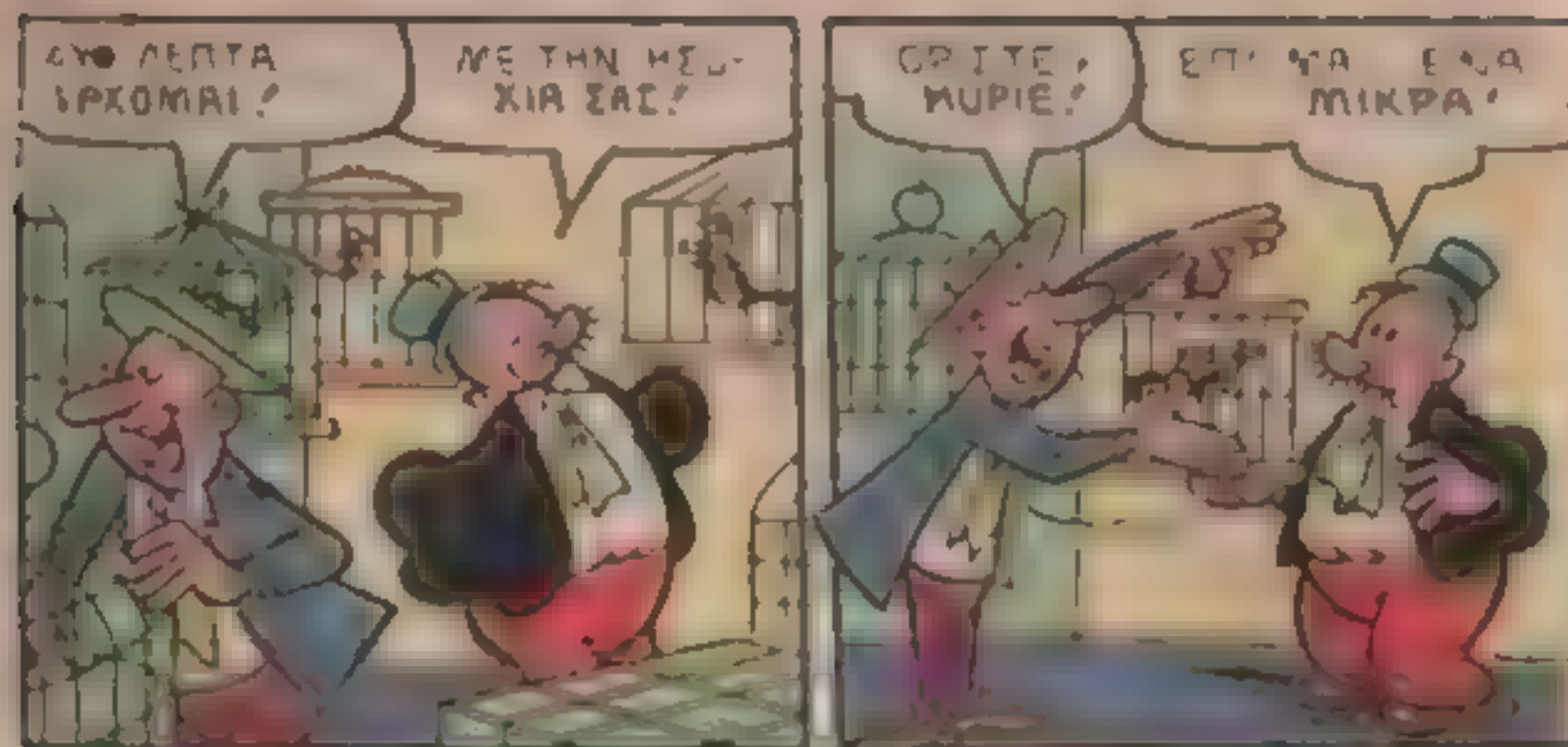

Ο κοκκινός συμφώνησε και άφησαν πάλι να προχωρήσουν, φεύγοντας μέσα στο δάσος. Έκλεισε ο κοκκινός που τον «μάχτηκε» ο Άργυρος, μα λεπτότο έβγηκε και σιμείωναν με περιστολή μέχρι να συναντήσουν ένα σπάνιο και άμορφο πλυν.

Απώρο πύραν, λοιπόν, δόξο ζήσαν ζήσαν έφτασαν στη μέση του δάσους. Έκεί, ανάμεσα στους θαμνούς, εδών κάτι που σιγοσπύδατε και έμοιαζε με μεγάλο πουλί.

— Χτύπα έλανο κα'! είπε ο κοκκινός με άστυχομότητα.

— Ά μάλιστα! είπε ο Άργυρος. Αυτό θα το γυμνήσω... Αλλά, δες, μπροστά να μου πες πως το λένε αυτό το μεγάλο πουλί.

Ο κοκκινός άνδρας γούλασε τα μάτια του κατάνεγκωπτα το πουλί, αλλά δεν μπορούσε να πη τ' όνομά του, γιατί σπλουμύτατα ήταν ή πού.

τη φωνή που έβλεπε ένα τόσο παραμένο πουλί.

— Δεν θακόμει δς είνι ό τι θέλει! είπε στο τέλος θάρα το, γιατί πρέπει να φυλάμε.

— Όχι, πρέπει πρώτα να μου πής τ' όνομά του. έτεμνε ο Άργυρος.

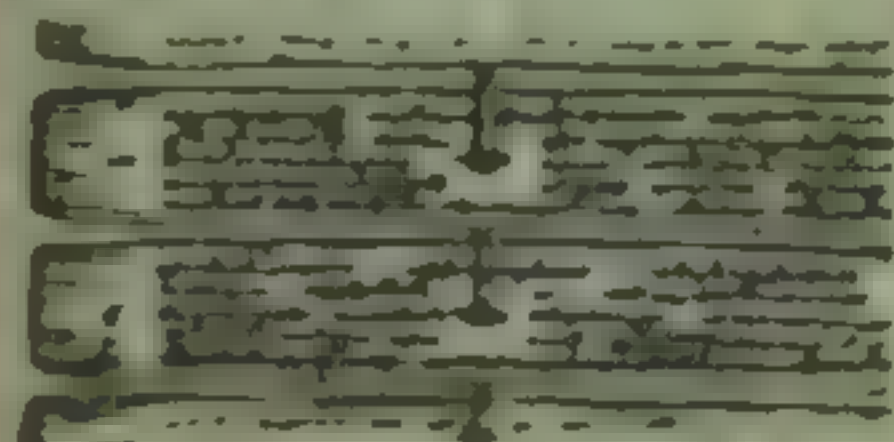
— Κερτακός και άστυχή να πής να με κόρη φωνάζε άγρια ο κοκκινός, δεν ξέρω τί είναι.

— Φύλα γάτε από δώ πέρα δαυδών μπουκς να μη άπαντήστε σ' από που σε κάτω. Όλα τελειώσαν μεταξύ μας. Και γιά να έβλες, πην φυλκ αυτό το πουλί είναι ή γυναίκα μου, που πην έντυσα έτσι γιά να σε ξεγελάσω.

Και τραβήξε ο κοκκινός κατά το δάσος μετρηδόντας σάν τευρος από το πατήμά του. ένω ο Άργυρος και ή Έρωςα γούσαν σπύτι τους και έλυσαν καλά κι έμεις καλύτερα!

ΤΕΛΟΣ

ΠΕΡΙΕΡΓΑ.....

[illegible]

I have the pleasure to inform
 you that the same has been
 forwarded to the proper authorities
 for their consideration. To the
 best of my knowledge, the same
 will be forwarded to the proper
 authorities for their consideration.

* Η Αθήνα μετά το 1930 έπαυσε να είναι από τη Αθηναϊκή υδρότητα της εποχής η αστυνόμευση άρχισε να γίνεται από την ελληνική αστυνομία. Αθήνα και πάλι έγινε το 1950 με τις διατάξεις του Αστικού

* TO BEAD the composition of
the material used in 1900

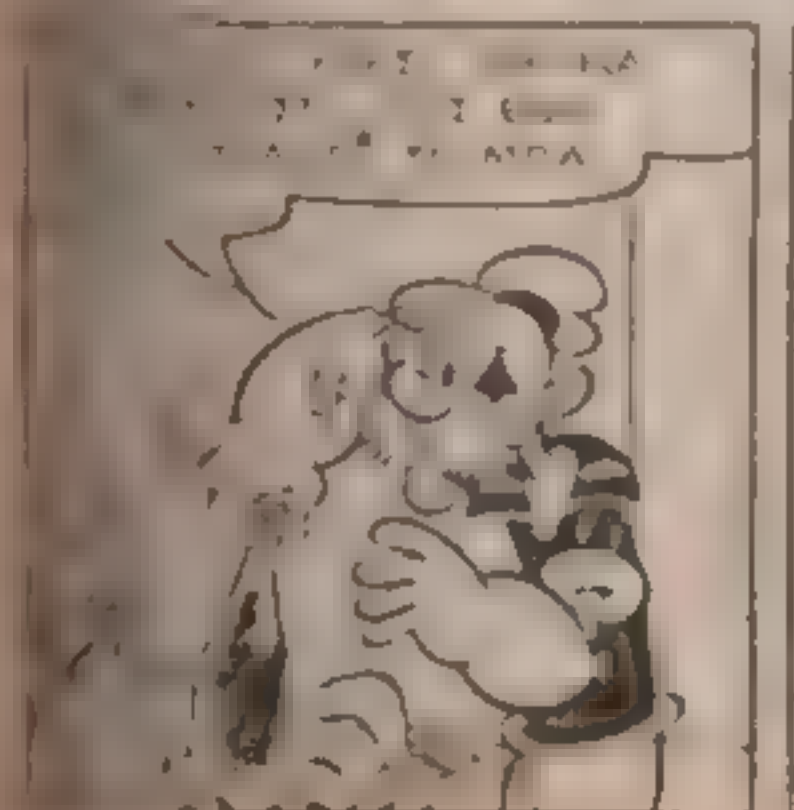
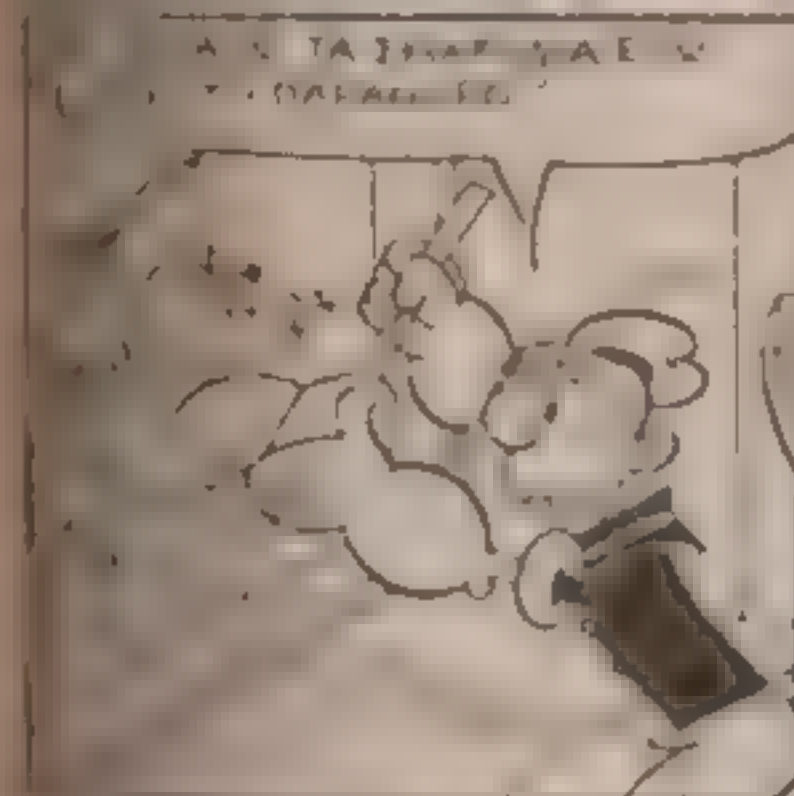
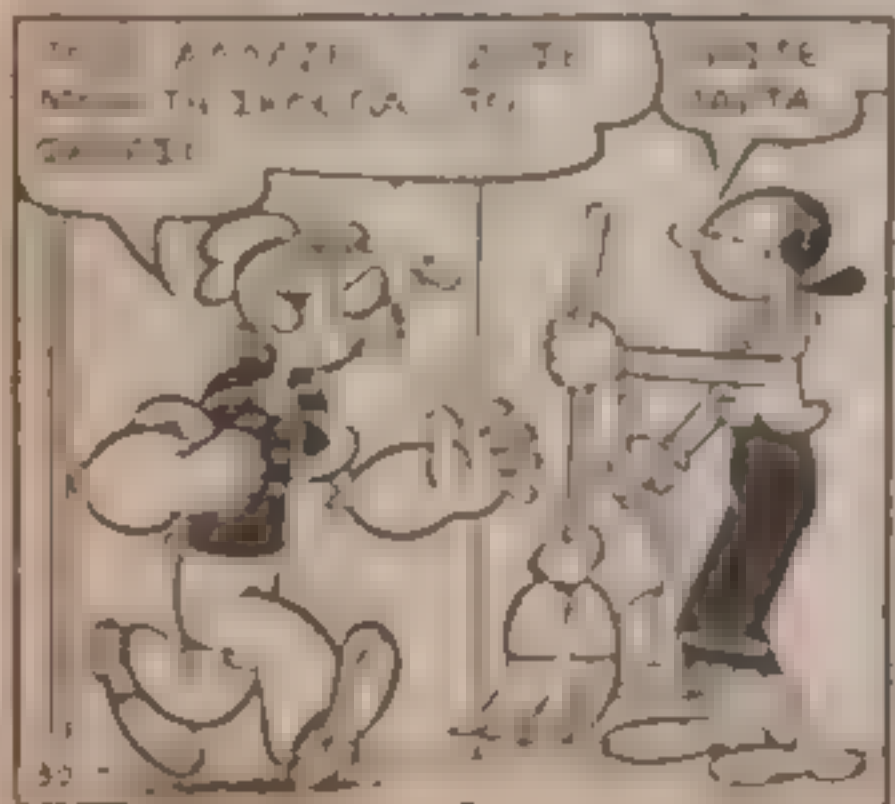
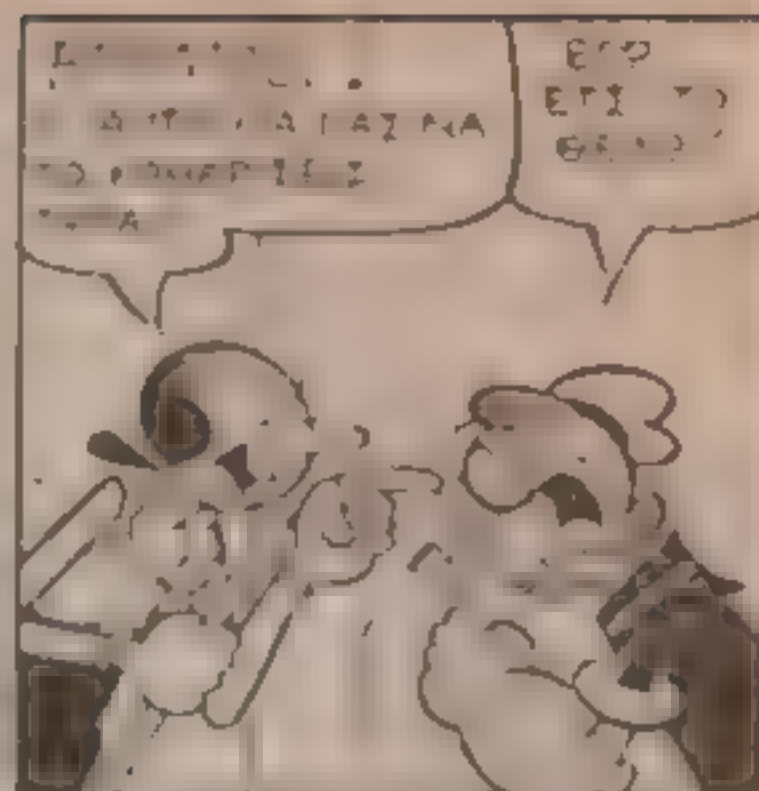
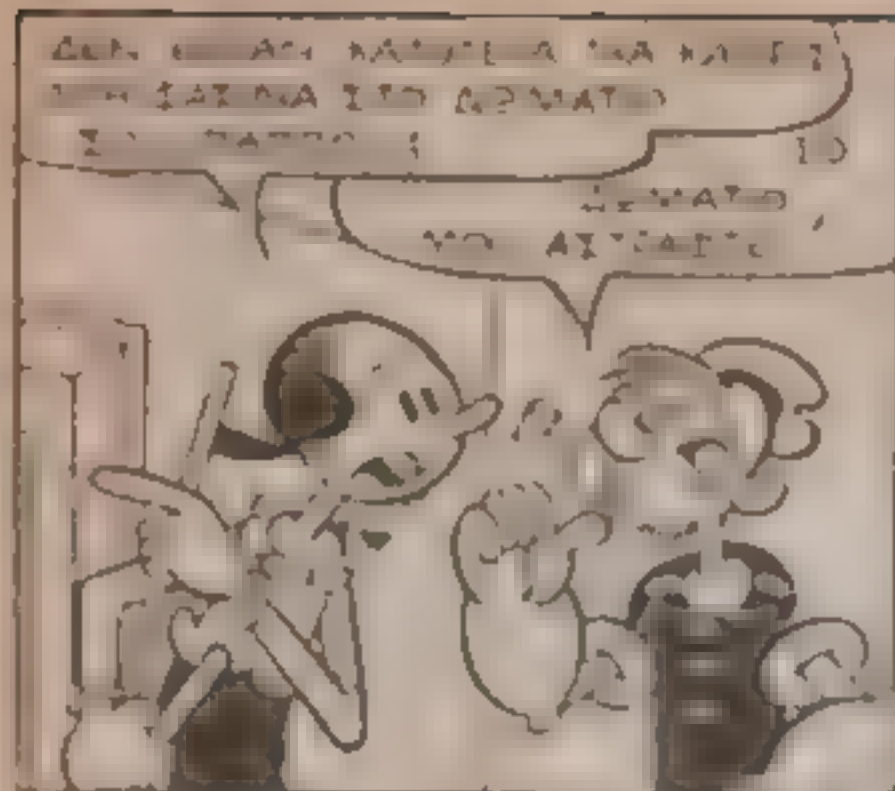
* Η ΕΝΕΡΓΕΙΑ Α ΤΗΣ ΟΠΟΙΑΣ ΚΑΤΑΝΕΥ-
ΛΗΝΕ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΩΝ ΣΤΕΛΕΩΝ ΚΑΤΑΜΕΤΡΩΝΤΕΣ ΕΙ-
ΝΑΙ ΕΛΕΓΧΕΤΑΙ ΤΩΣ ΕΝ ΟΠΟΙΩΝ ΤΩΝ (ΕΛΕΓΧΩΝ
ΕΙΝΑΙ) ΕΛΕΓΧΩΝ 20 ΕΛΕΓΧΩΝ ΕΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΣ
ΕΛΕΓΧΩΝ

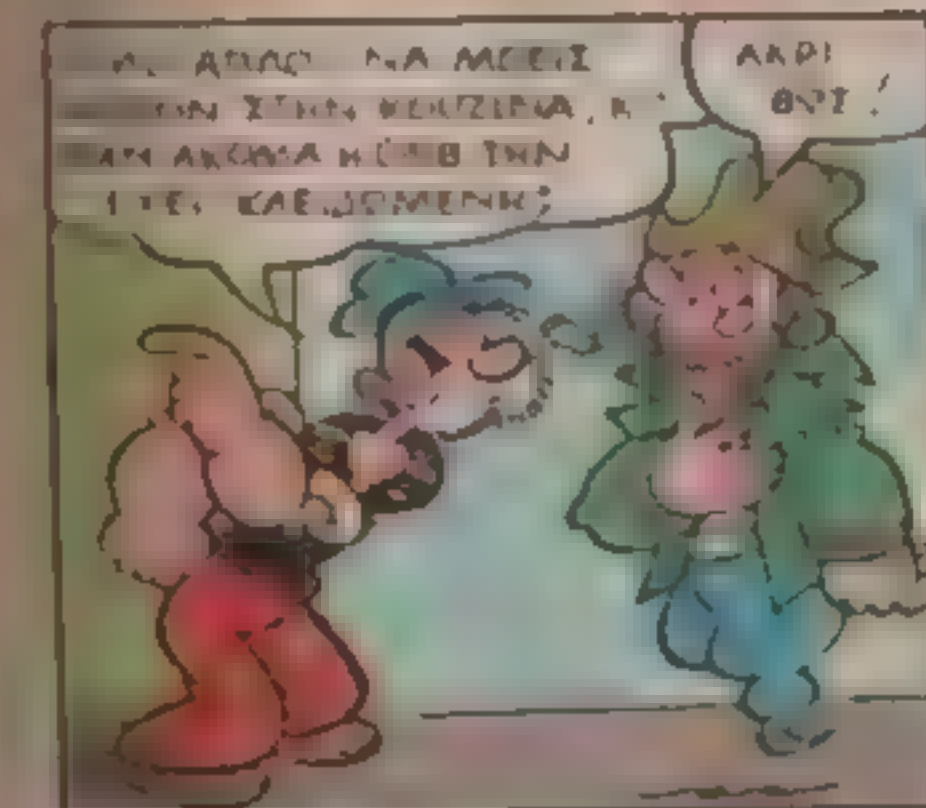
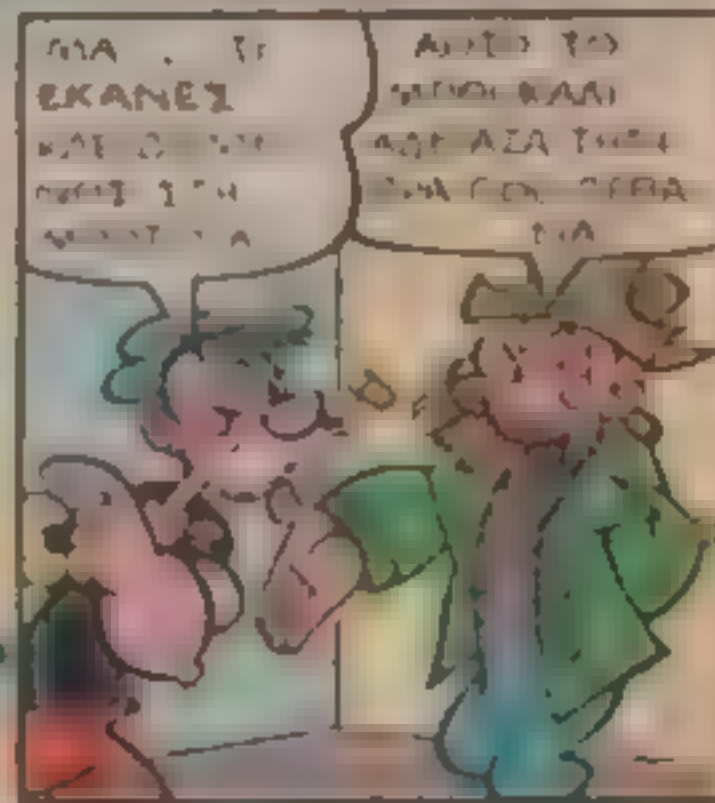
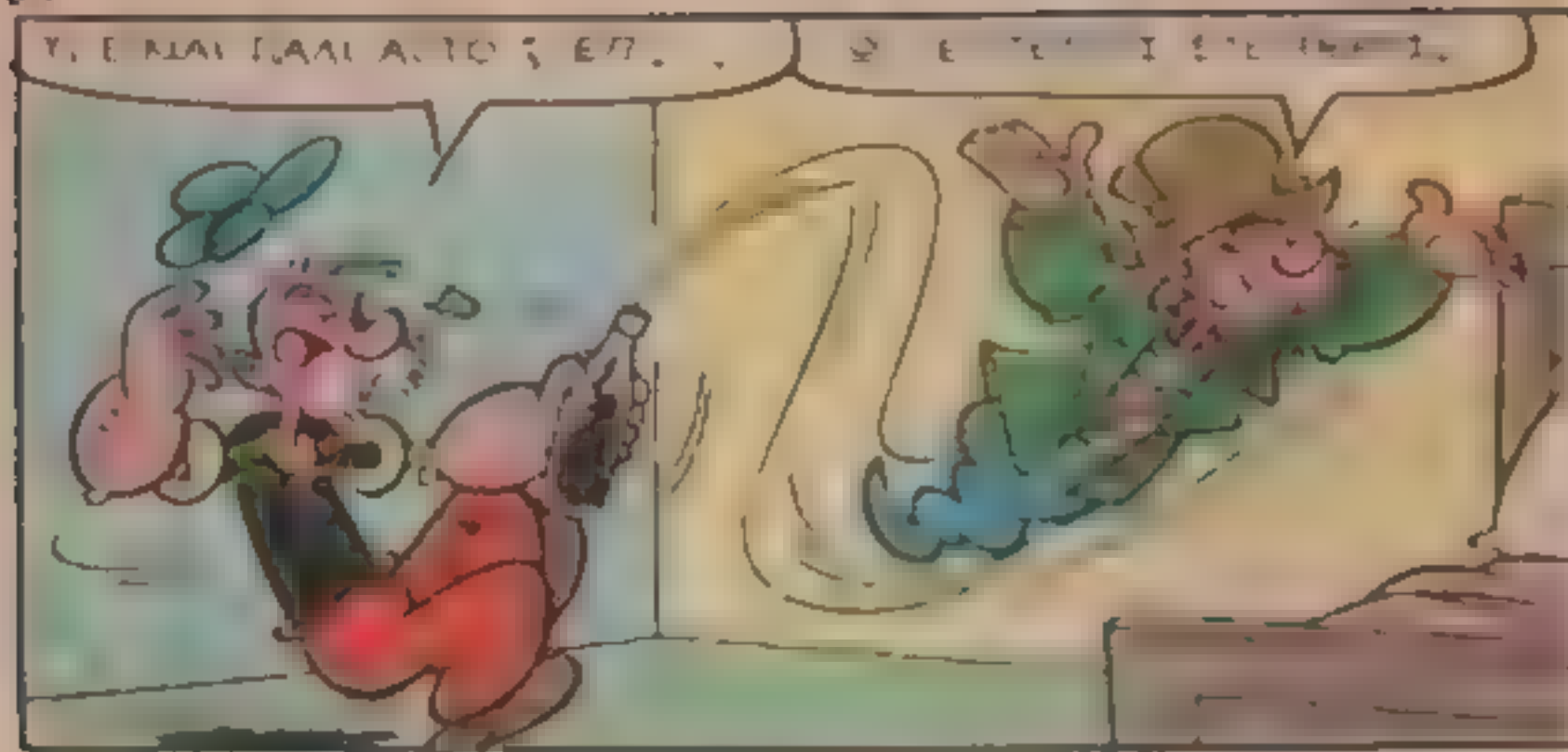
CHRON. BEZ. 101. 06. 05. 10. 11.

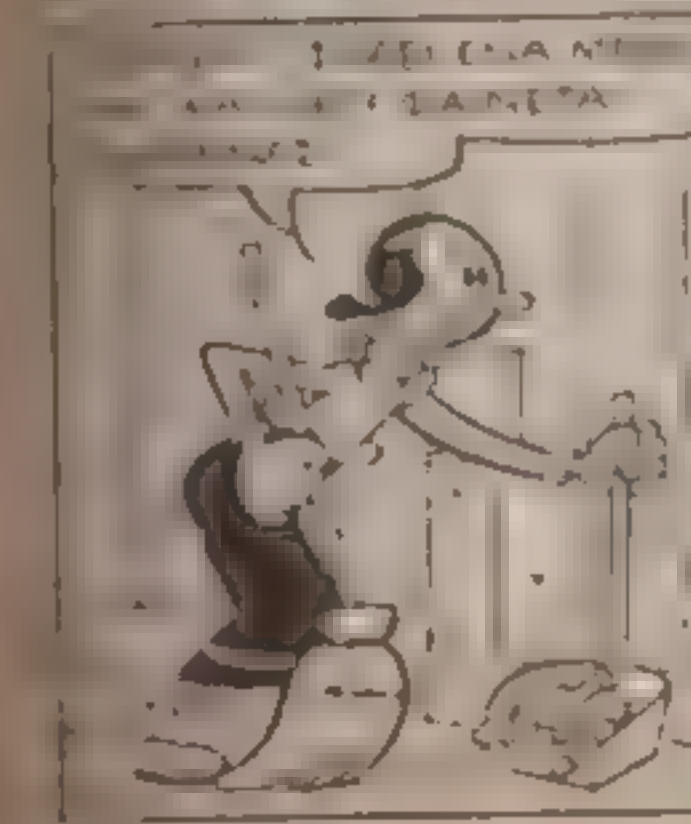
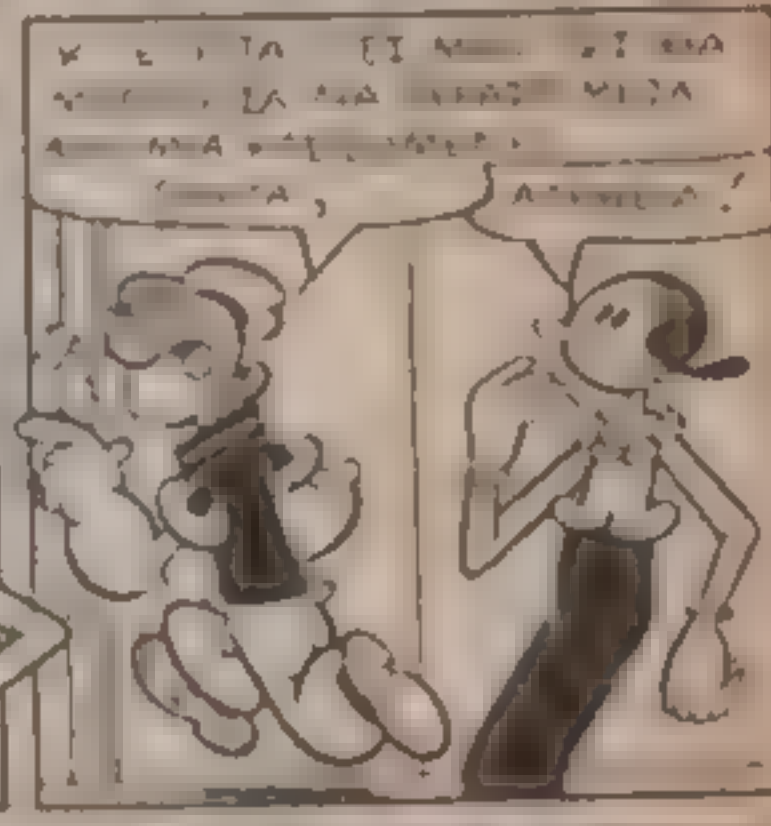
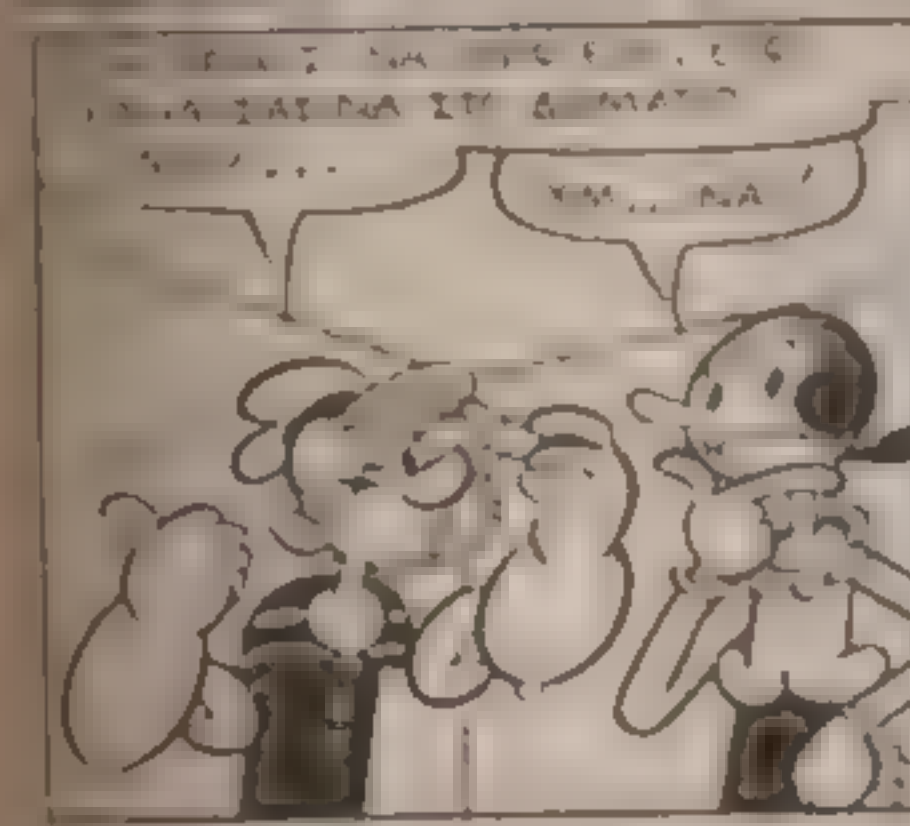
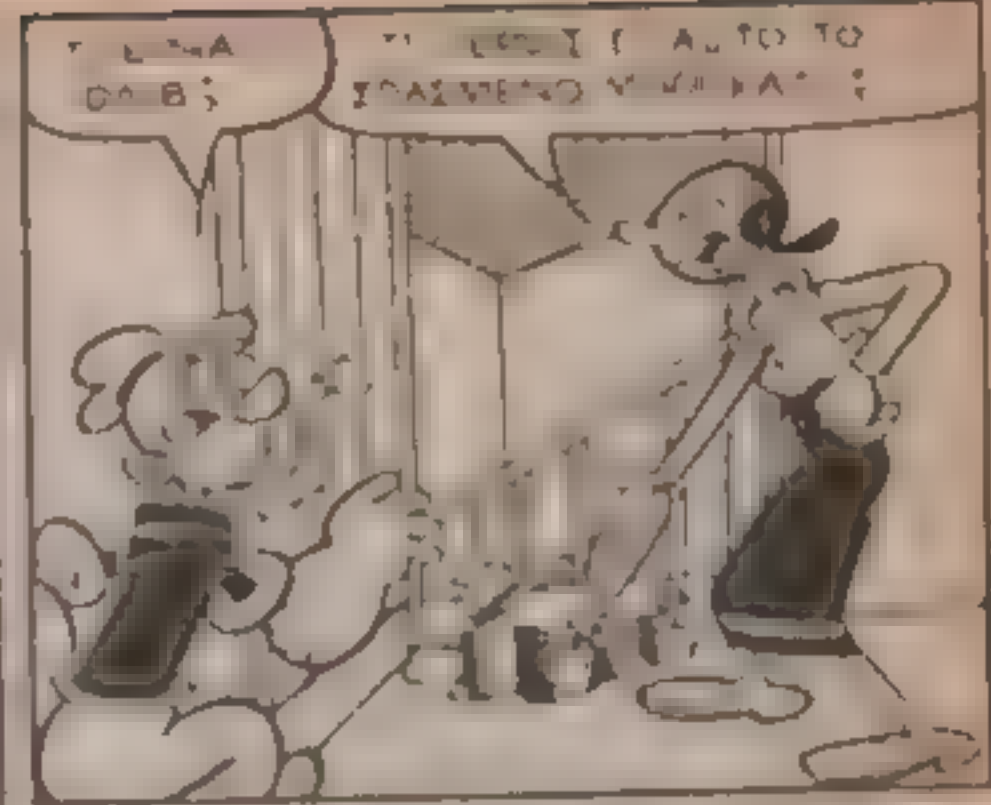
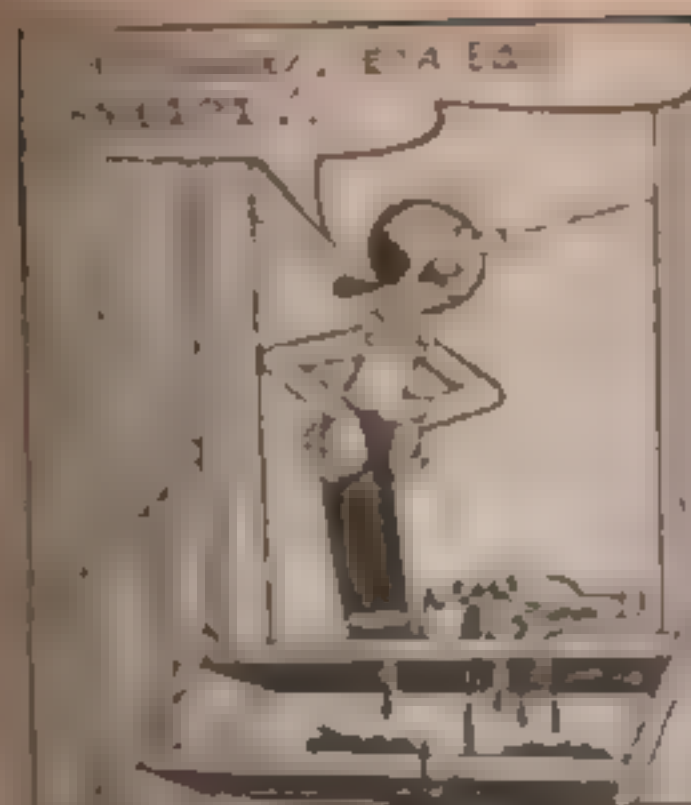
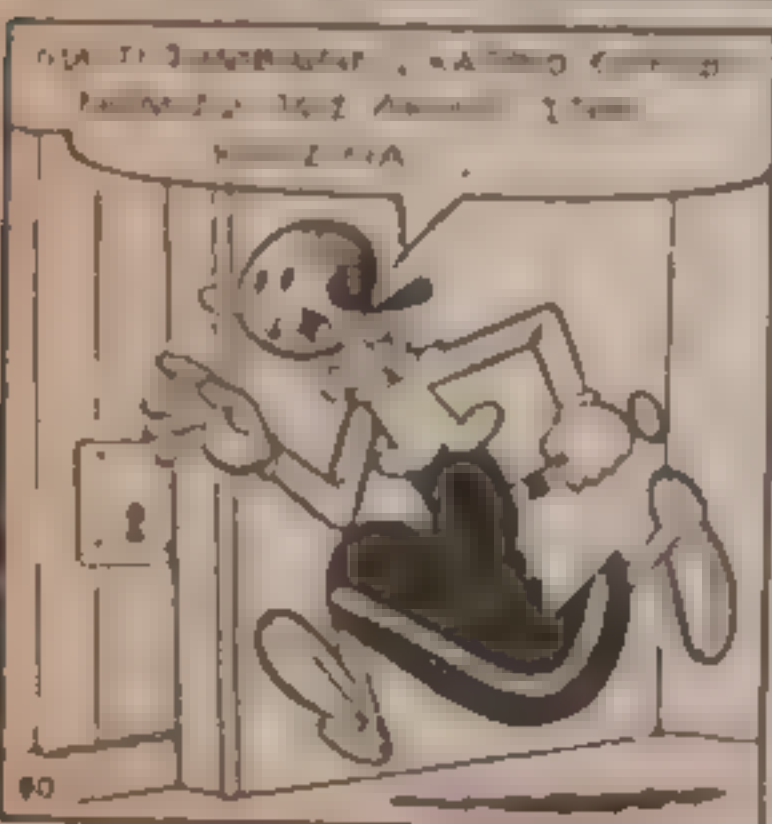
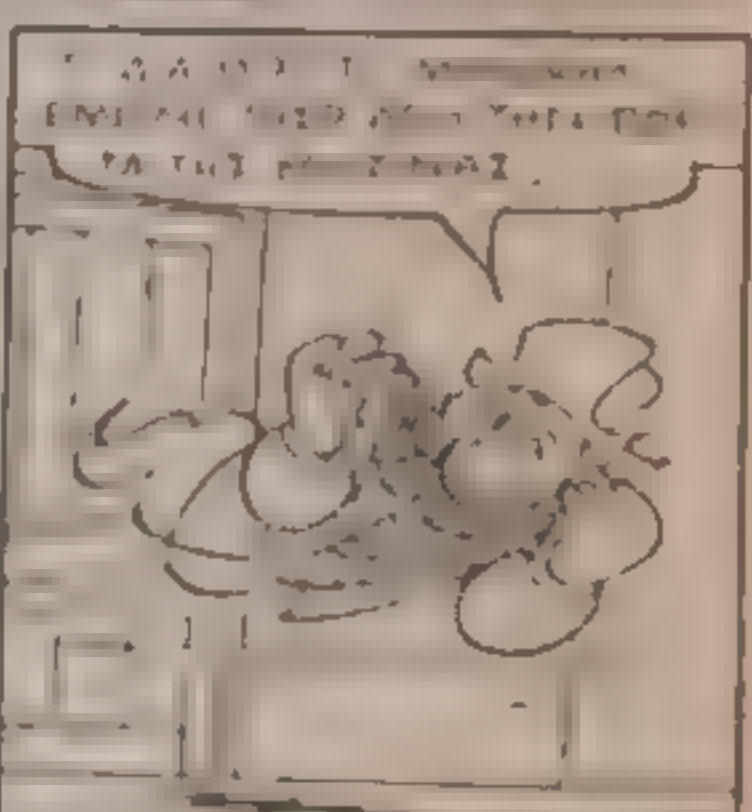
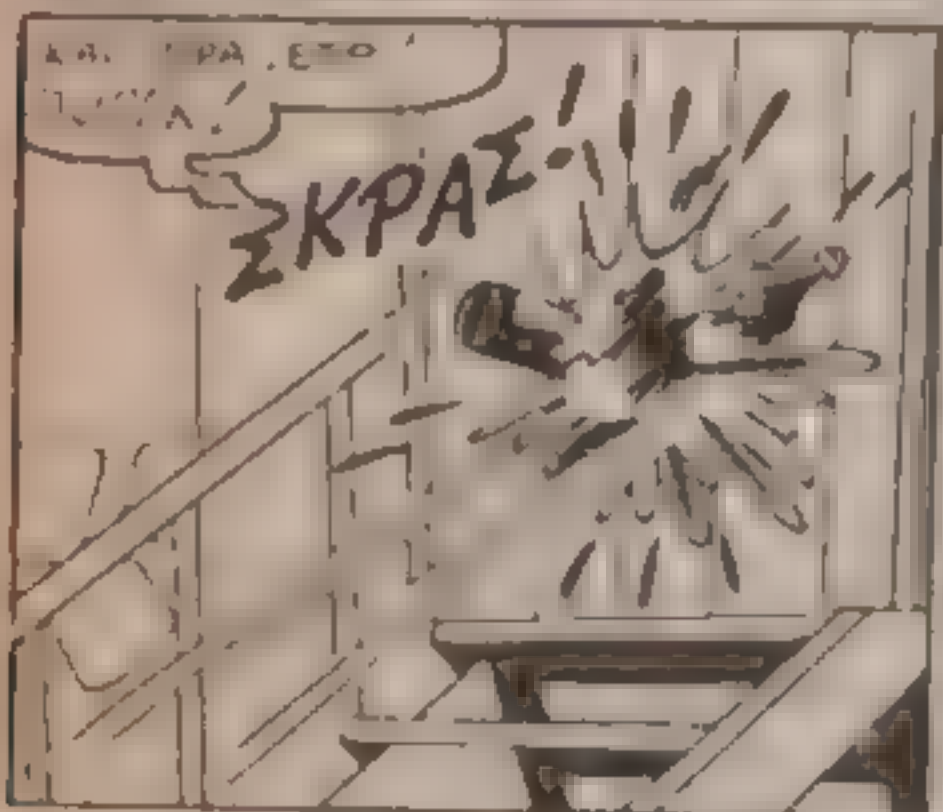
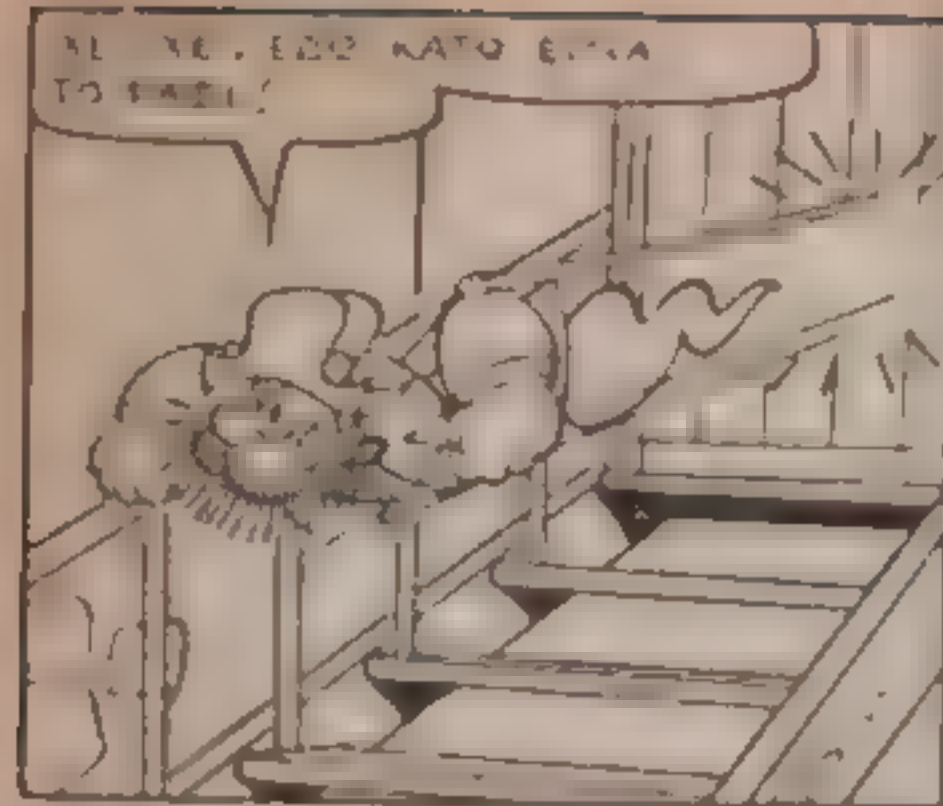

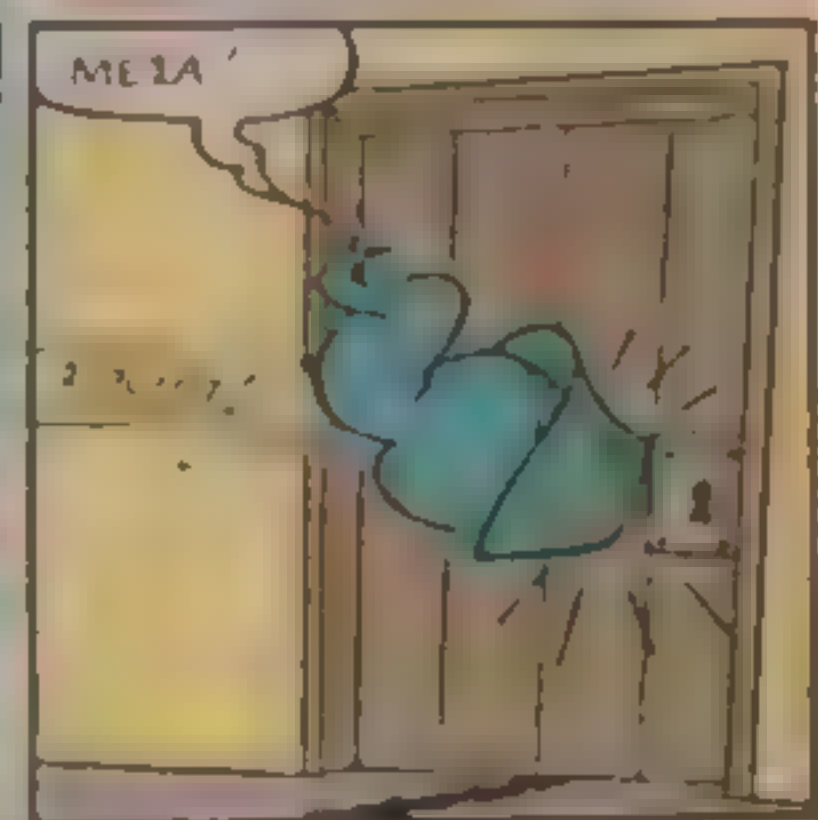
ΦΑΝΤΑΣΜΑ
ΣΤΟ ΜΠΟΥΚΑΛΙ

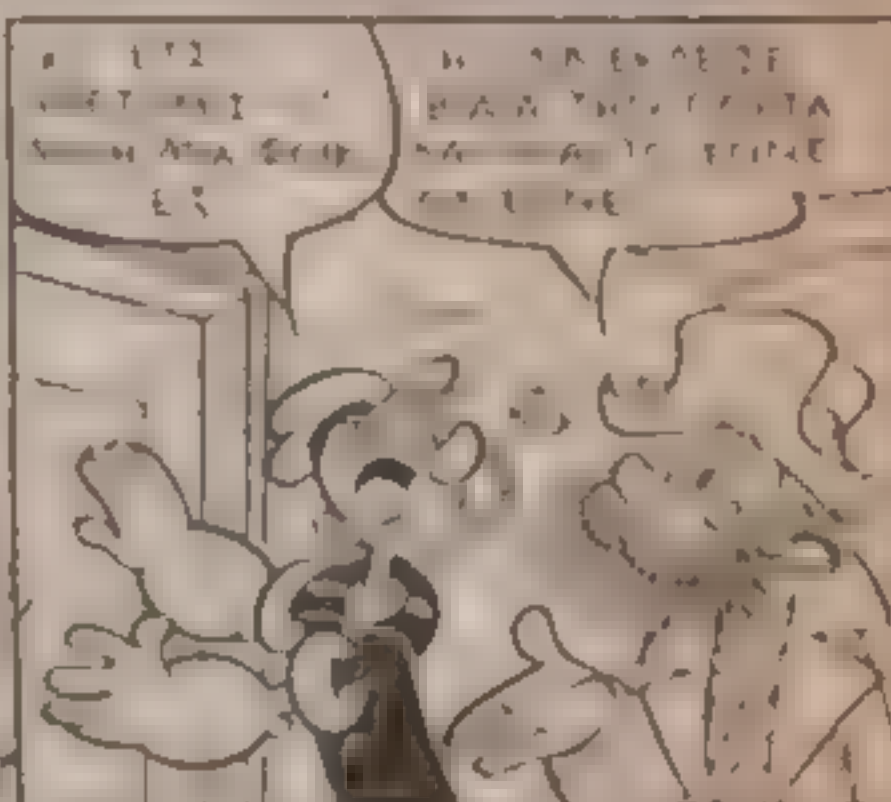
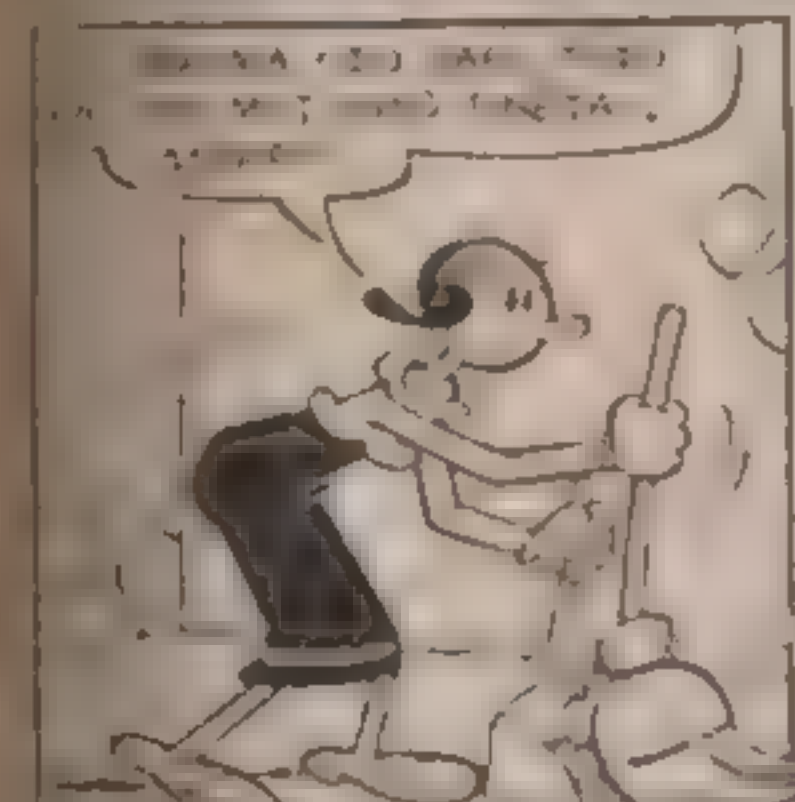
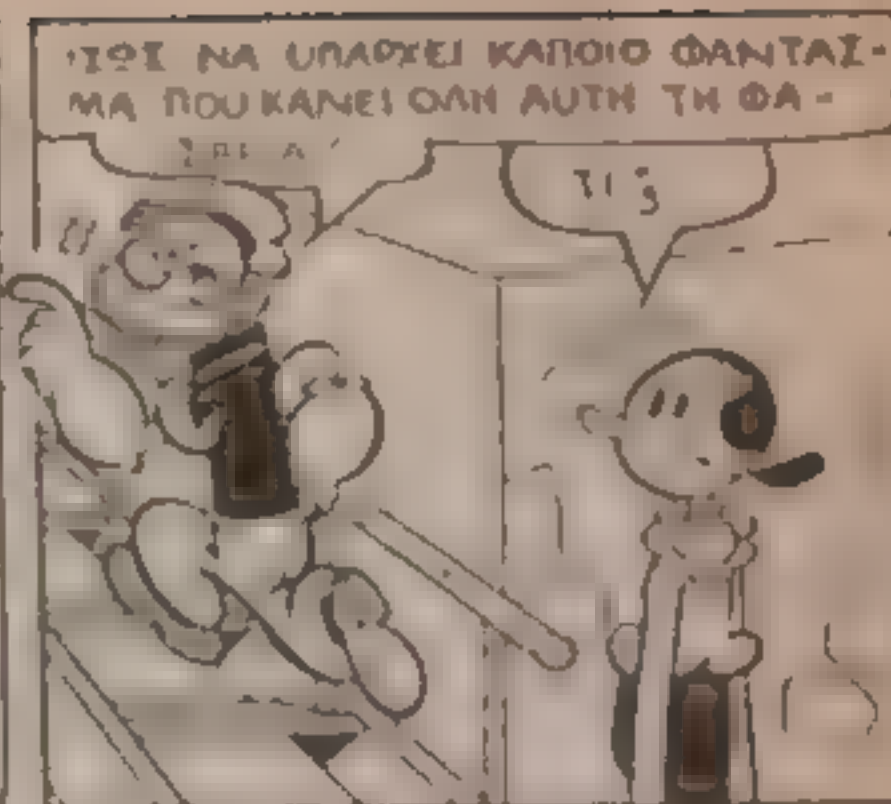
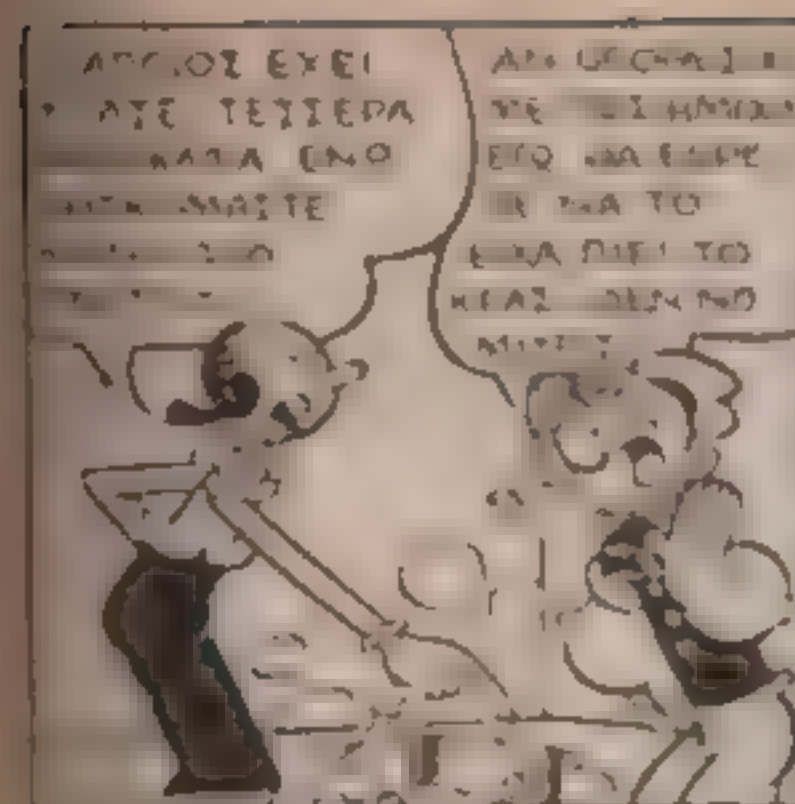
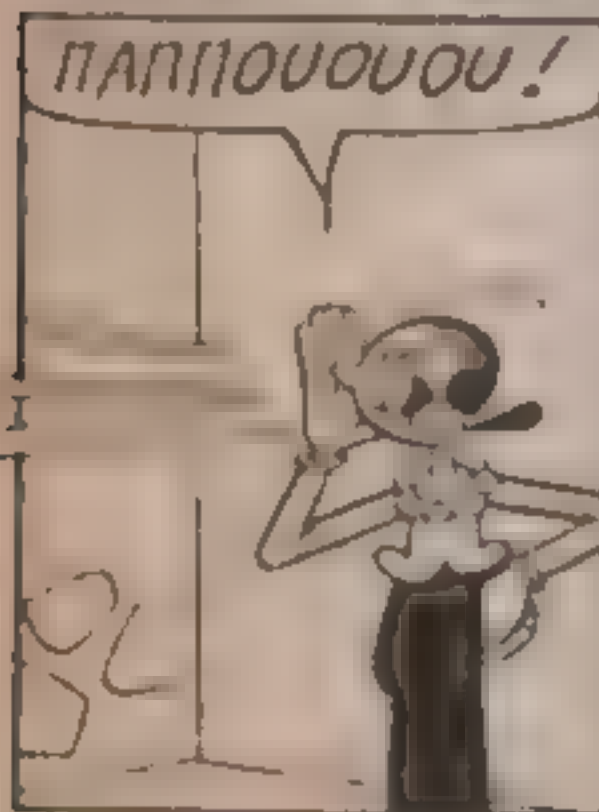
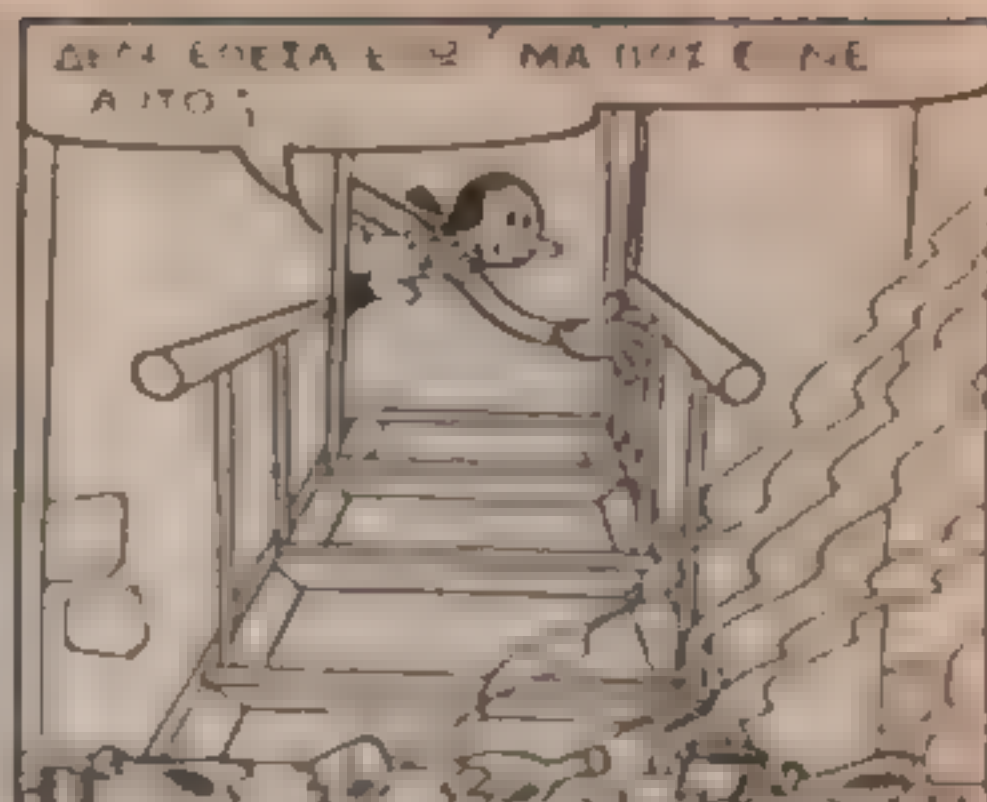

ΕΓΩ ΞΕΡΩ ΜΟΝΟ ΠΩΣ ΜΠΟΡΩ ΝΑ ΔΕΙΩ
ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΜΠΟΥΚΑΛΙΑ ΤΗΣ
ΟΛΙΒ.!

ΣΟΜΜ' ΔΕΙ ΝΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ
ΠΡΑΓΜΑΤΙ ΕΔΩ ΜΕΤΑ ΚΑ-
ΝΕΝΑ ΦΑΝΤΑΣΜΑ!

ΑΑΑΑΑ /
ΑΑΑ!

ΜΠΟΥΟΥ! ΜΠΟΥΟΥΟΥ!

ΒΟΗΘΕΙΑ ΑΑ!

ΧΕ' ΧΕ' ΜΕΧΡΙ ΝΑ 'ΡΘΕΙ Η ΟΛΙΒ, ΕΓΩ ΔΕΝ ΘΑΧΩ
ΡΩΝΙΖΕΙ ΓΟΥΝΙΑ ΚΡΑΣΙ ΕΔΩ ΜΕΤΑ...
ΓΚΛΟΥ! ΓΚΛΟΥ! ΓΚΛΟΥ!

Ζητείστε τα από
όλα τα περιντερα

ΚΥ-
ΚΛΟ-
ΦΟΡΗΣΕ

Ο... ΘΡΥΛΙΚΟΣ
ΜΠΑΤΚΕ

ΜΠΑΝΝΥ

και η παρέα του!

Σ' ΕΝΑ ΝΕΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ